

**Słodkie kłamstwa imama Chadida czyli odpowiedź na:
„Islam – religia sensacji. Rozmowa z imamem Youssefem Chadidem”**

Spis treści

Wprowadzenie – moralne zasady islamu	3
Bicie kobiet w islamie.....	5
Co jednak oznacza „lekkie” bicie według islamu?.....	5
Małżeństwa tymczasowe	12
Czy Allah znaczy Bóg?.....	16
Dlaczego chrześcijanie w krajach arabskich używają słowa „Allah”?	17
„Skoro mamy jednego Boga, to Jego zakazy i nakazy powinny być identyczne”	17
Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kłam?.....	17
Czy pan Chadid jest dżihadystą?.....	20
Politycznie podsycany konflikt kultur	25
Niejasności pomiędzy chrześcijaństwem a islamem. Wspólne wartości?	26
Czy muzułmanie szanują Jezusa?	28
A co z Maryją? Czy muzułmanie szanują Maryję?	28
Jak wygląda muzułmański raj?.....	29
Stereotypy na temat islamu.....	32
Zniekształcanie dobrego wizerunku islamu.....	34
Kwestia „niewinnych osób”	35
Gdyby islam nie był religią pokoju, nie byłbym muzułmaninem	38
„Nie znam muzułmanina, który poparłby jakikolwiek zamach”.....	43
Jak walczyć ze stereotypami?	45
Jaka jest więc ta poprawna interpretacja?	46
Celowa dezinformacja?.....	47
Co jest „radykalne” a co nie?	48
Co z pedofilią?.....	49
Co z apostatami?	51
Not in my name?.....	52
Wrzucanie do jednego worka.....	54
Czy powinno się więc wrzucać wszystkich muzułmanów do jednego worka?	54
Dlaczego mniejszości muzułmańskie nie przestrzegają szariatu?	56
Koran dopuszcza przecież małżeństwa między muzułmanami i chrześcijan(k)ami	57
Czy niemuzułmanin może poślubić muzułmankę?.....	59
Hidżab – symbol wolnej kobiety	60
Dobre relacje z niewiernymi	62
Szacunek dla Ludu Księgi.....	66

JPII pocałował Koran.....	67
Dialog z islamem.....	75
Kto zerwie więzy rodzinne, ten nie wejdzie do raju	75
Różne interpretacje Koranu	79
„Za zabicie niewinnej osoby idzie się do piekła”	79
O czym pan Chadid nie powie	80
Pokojowe wersety Koranu	86
Dialog międzyreligijny	90
Dzieci Boga	91
Terror, wpływy oraz polityka.....	92
Pan Chadid o chrześcijanach w Maroku	94
Gdy słyszę, że terroryści gdzieś porwali księdza	94
Dzień islamu w Kościele katolickim.....	95
Co się dzieje w Muzułmańskim Centrum Kulturalno-Oświatowym.....	95
Muzułmańska modlitwa – przeklinanie chrześcijan.....	95
Islamizacja Polski – czy to się uda?.....	96
Jak dojdzie do podboju katolickiego kraju?	97
Kilka ostatnich słów odnośnie imama Chadida oraz portalu misyjne.pl	98

Wprowadzenie – moralne zasady islamu

Jakiś czas temu trafiłem na wywiad, który przeprowadził pan Michał Józwiak z panem Youssefem Chadidem. Po przeczytaniu tego wywiadu stwierdziłem, że zawiera on więcej kłamstw niż prawdy. W niniejszym artykule chciałbym odpowiedzieć na zawartą w tymże wywiadzie dezinformację oraz zdemaskować próby nieuczciwego przedstawienia islamu przez pana Chadida, który przy okazji jest imamem poznańskiej wspólnoty muzułmańskiej.

Ogólnie nie dziwi mnie fakt, że muzułmanie uciekają się do tego rodzaju propagandy; dziwi mnie jednak naiwność katolików wobec islamu biorąc pod uwagę, że wiele osób zdaje sobie jednak sprawę z tego, że islam pozwala na okłamywanie niewiernych szczególnie w przypadku ochrony islamu przed zdemaskowaniem, a właśnie z taką sytuacją mamy tutaj do czynienia.

Wywiad zaczyna się od pytania – a raczej stwierdzenia –, że chrześcijanie i muzułmanie wierzą w tego samego „Boga” ale większość nie zdaje sobie z tego rzekomo sprawy. Pan Chadid potwierdza tą hipotezę zaznaczając, że mamy również te same zasady moralne a słowo „Allah” oznacza po prostu „Bóg”. Pan imam przytacza również fakt, że chrześcijanie w krajach arabskich używają słowa „Allah” odnosząc się do Boga.

Już w przypadku zasad moralnych mamy do czynienia z ogromnym nieporozumieniem lub też celową dezinformacją. Niestety ale islam i chrześcijaństwo nie dzielają tych samych zasad moralnych. Przykładem może być choćby fakt, że w islamie kłamanie jest dozwolone. Z autentycznych hadisów dowiadujemy się, że muzułmanin może kłamać w trzech przypadkach: podczas wojny – którą islam toczy przeciwko krajom niemuzułmańskim –, wolno okłamywać przyjaciół oraz żonę lub męża. Kto więc pozostaje?

https://sunnah.com/muslim/45/130	https://sunnah.com/muslim/45/130
45 The Book of Virtue, Enjoining Good Manners, and Joining of the Ties of Kinship	45 Księga cnoty, nakazywania dobrych manier oraz zawiązywania więzi pokrewieństwa
(27) Chapter: The Prohibition Of Lying, And What Is Permitted Thereof	(27) Rozdział: Zakaz kłamania i kiedy wolno kłamać
Humaid b. 'Abd al-Rahman b. 'Auf reported that his mother Umm Kulthum daughter of 'Uqba b. Abu Mu'ait, and she was one amongst the first emigrants who pledged allegiance to Allah's Apostle (ﷺ), as saying that she heard Allah's Messenger (ﷺ) as saying:	Humaid b. 'Abd al-Rahman b. 'Auf przekazał, że jego matka Umm Kulthum, córka 'Uqba b. Abu Mu'aita, a była ona pośród pierwszych emigrantów, którzy złożyli przysięgę wierności wobec apostoła Allaha, powiedziała, że usłyszała, że wysłannik Allaha powiedział:
A liar is not one who tries to bring reconciliation amongst people and speaks good (in order to avert dispute), or he conveys good.	Kłamcą nie jest ten, kto próbuje wprowadzić pojednanie pomiędzy ludźmi i powiada dobre rzeczy (aby zapobiec kłótniom) lub gdy przekazuje dobre rzeczy.
Ibn Shihab said he did not hear that exemption was granted in anything what the people speak as lie but in three cases: in battle, for bringing reconciliation amongst persons and the narration of the words of the husband to his wife, and the narration of the words of a wife to her husband (in a twisted form in order to bring reconciliation between them).	Ibn Shihab powiedział, że nie usłyszał, aby przyznano zwolnienie od tego co ludzie wypowiadają jako kłamstwo z wyjątkiem trzech przypadków: na wojnie, przy wprowadzaniu pojednania pomiędzy ludźmi oraz słowach męża do jego żony oraz słowach żony do jej męża (w wykrzywiony sposób, aby wprowadzić pojednanie pomiędzy sobą).

https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/249	https://sunnah.com/riyadussaliheen/1/249
1 The Book of Miscellany	1 Księga różnorodnych zbiorów
Umm Kulthum bint 'Uqbah (May Allah be pleased with her) reported:	Umm Kulthum bint 'Uqbah (niech Allah będzie z niej zadowolony) przekazała:
Messenger of Allah (ﷺ) said, 'The person who (lies) in order to conciliate between people is not a liar, when he conveys good or says (something) good'. [Al-Bukhari and Muslim].	Wysłannik Allaha powiedział „Osoba, która (kłamie) aby osiągnąć pojednanie pomiędzy ludźmi nie jest kłamcą, gdy przekazuje dobro lub powiada (coś) dobrego”. [Al-Bukhari oraz Muslim].
The narration in Muslim added:	Narracja w zbiorze Sahih Muslim zawiera dodatkowo:
She said, "I never heard him (she meant the Prophet (ﷺ)) giving permission of lying in anything except in three (things): war, conciliating between people and the conversation of man with his wife and the conversation of a woman with her husband".	Ona powiedziała „Nigdy nie usłyszałam aby on (miała na myśli proroka) pozwalał na kłamanie odnośnie czegokolwiek jak tylko w trzech (sprawach): wojna, przyczynianie się do pojednania pomiędzy ludźmi oraz podczas rozmowy męża z jego żoną i żony z mężem.”

Niektóre osoby z pewnością słyszały również o takijji, czyli o najbardziej rozpowszechnionej formie kłamania w islamie. Poniższe zdania powinniśmy dobrze zapamiętać:

(...)	(...)
"We smile in the face of some people although our hearts curse them."	„Uśmiechamy się do niektórych ludzi, podczas gdy nasze serca ich przeklinają.”
Al-Bukhari said that Al-Hasan said, "The Tuqyah is allowed until the Day of Resurrection."	Al-Bukhari powiedział, że Al-Hasan powiedział: „Takijja jest dozwolona do Dnia Zmartwychwstania.”
(...)	(...)

Wypowiedzi te znajdują się w tafsirze – czyli egzegezie – sury 3: 28¹ według Ibn Kathira.

Więcej na temat kłamania w islamie można przeczytać w moim artykule „'Allah i Bóg' – takijja, abrogacja, wypowiedzi Jana Pawła II o muzułmanach i islamie” od strony 54².

Pozwolenie na kłamanie nie jest jednak jedynym problemem. W islamie mamy na przykład pozwolenie na uprawianie pedofilii – chodzi tutaj o surę 65:4 oraz surę 33:49. Aby nie przytaczać kilku stron źródeł, streszczę wszystko w kilku liniijkach powołując się na tafsir Sayyida Abula Ala Maududiego odnośnie sury 65:4. Sayyid Abul Ala Maududi był muzułmańskim teologiem uważanym za jednego z najbardziej wpływowych uczonych XX wieku. W tafsirze odnośnie sury 65:4³ napisał:

They may not have menstruated as yet either because of young age, or delayed menstrual discharge as it happens in the case of some women, or because of no discharge at all throughout life which, though rare, may also be the case.	[Te kobiety] Mogły nie mieć jeszcze miesiączki albo ze względu na młody wiek, albo opóźnione miesiączkowanie, co się zdarza u niektórych kobiet, albo ze względu na brak jakiegokolwiek miesiączki przez całe życie, co – nawet jeśli jest to rzadko spotykane – może się również zdarzyć.
---	--

¹ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=550&Itemid=46

² <http://www.investigatislam.com/wp-content/uploads/2017/07/Allah-czy-Bog.pdf>

³ <http://searchtruth.com/tafsir/tafsir.php?chapter=65>

In any case, the waiting-period of such a woman is the same as of the woman, who has stopped menstruation, that is three months from the time divorce was pronounced.	W każdym takim przypadku czas oczekiwania (iddat) takich kobiet jest taki sam jak w przypadku kobiety, która już nie miesiączkuje; czas ten wynosi trzy miesiące od wypowiedzenia rozwodu.
Here, one should bear in mind the fact that according to the explanations given in the Qur'an the question of the waiting period arises in respect of the women with whom marriage may have been consummated, for there is no waiting-period in case divorce is pronounced before the consummation of marriage. (Al-Ahzab: 49).	Tutaj powinniśmy pamiętać o tym, że według wyjaśnień podanych w Koranie pojawia się pytanie odnośnie czasu oczekiwania (iddatu) dla kobiet, z którymi małżeństwo mogło już zostać skonsumowane, ponieważ nie ma czasu oczekiwania dla kobiet po rozwodzie, jeżeli małżeństwo nie zostało skonsumowane. (Sura Al-Ahzab (33): 49).
Therefore, making mention of the waiting-period for the girls who have not yet menstruated, clearly proves that it is not only permissible to give away the girl in marriage at this age but it is also permissible for the husband to consummate marriage with her.	Dlatego też, wzmianka o czasie oczekiwania (iddatu) dla dziewczyn(ek), które nie miały jeszcze miesiączki wyraźnie dowodzi, że nie tylko wolno wydawać taką dziewczynkę za mąż w tym wieku, ale i wolno mężowi skonsumować z nią małżeństwo.
Now, obviously no Muslim has the right to forbid a thing which the Qur'an has held as permissible.	Z pewnością żaden muzułmanin nie ma prawa zabronić czegoś, na co zezwala Koran.

Tafsir ten jest dostępny na różnych stronach muzułmańskich, na przykład tutaj:

<https://muflihun.com/65/4?tid=8123,8260,8100,8259&tafid=8165&wrd=1&trid=63>

<http://englishtafsir.com/Quran/65/index.html>

Bicie kobiet w islamie

Kolejnym problemem jest bicie kobiet. Chodzi tutaj o surę 4:34. Muzułmanie często bagatelizują temat bicia kobiet argumentując, że bicie kobiet jest w islamie wprawdzie dozwolone ale chodzi o „lekkie bicie”, o którym nawet nie warto wspominać. Na stronie <https://quran.com/4/34> „lekkie” bicie występuje tylko w tłumaczeniach Yusufa Ali, dr. Ghali, dr. Mustafy Khattaba oraz Muhsin Khana; w pozostałych tłumaczeniach nie wspomniano o „lekkim” biciu.

Co jednak oznacza „lekkie” bicie według islamu?

Tafsir Al-Jalalayn⁴ podaje, aby nie bić używając pełnej przemocy czy też nie bić gwałtownie (violently), podczas gdy Ibn Abbas⁵ wspomina o nie przebieraniu miary lub przesadzaniu a Ibn Kathir⁶ podaje „nie bijąc dotkliwie” (without severe beating). Czasami można nawet spotkać takie opinie, że kobietę można bić tylko za pomocą „siwaka”⁷ (zobacz też „miswak”) czyli przedmiotu służącego do czyszczenia zębów,

⁴

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=74&tSoraNo=4&tAyahNo=34&Display=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

⁵

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=4&tAyahNo=34&Display=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

⁶

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=672&Itemid=59

⁷

Liter „si” nie wypowiadamy tutaj jako „ś”.

który jest wykonywany z gałęzi drzewa arakowego – tak na przykład w tej oto fatwie:
<https://islamqa.info/en/41199>.

Uczeni przyznają tutaj, że bicie nie powinno być brutalne czy też „srogie” ani też powodować obrażenia ciała oraz dodają, że bicie które nie jest „srogie”, to bicie za pomocą siwaka. Nie podaje się przy tym oczywiście, że nie chodzi tutaj wcale o mały kawałek szczoteczki.

Jak takie bicie wygląda w praktyce można zobaczyć na przykład w pewnym filmie, który został umieszczony na tych dwóch portalach społecznościowych⁸:

<https://www.minds.com/media/807340975442374656>

<https://www.cda.pl/video/195234267>

Temat bicia kobiet omawiany jest również w bardzo znanym i cenionym przez muzułmanów podręczniku szariatu „Reliance of the Traveller” (pl. ~ Wsparcie podróżującego). Książka ta jest dostępna w księgarniach internetowych – np. na amazonie⁹.

Zanim przejdziemy do zarządzeń odnośnie bicia kobiet zamieszczonych w powyższej publikacji, należy przytoczyć tutaj kilka ważnych objaśnień, które występują na pierwszych stronach tej książki. W wielu miejscach pojawiają się następujące skróty: „A”, „O”, „N”, „n”, „dis” itd. Oto co oznaczają:

„A:” oznacza komentarz szejka 'Abd al-Wakila Durubiego

„O:” oznacza fragment komentarza szejka Umara Barakata

„N:” oznacza komentarz szejka Nuh 'Ali Salmana

„n:” oznacza przypis tłumacza

„dis:” oznacza omówienie w innym miejscu (discussed)

Przejdźmy teraz do zarządzeń odnośnie bicia kobiet w podręczniku szariatu.

Na stronach 540 do 542 czytamy:

DEALING WITH A REBELLIOUS WIFE	OBCHODZENIE SIĘ Z BUNTOWNICZĄ ŻONĄ
M10.12 When a husband notices <i>signs</i> of rebelliousness in his wife (nushuz. dis: p42) (O: whether in words, as when she answers him coldly when she used to do so politely, or he asks her to come to bed and she refuses, contrary to her usual habit; or whether in acts, as when he finds her averse to him when she was previously kind and cheerful), he warns her in words (O: without keeping from her or hitting her, for it may be that she has an excuse.	m10.12 Gdy mąż zauważy <i>oznaki</i> buntu w swojej żonie (nushuz. omówione w: p42) (O: niezależnie od tego czy słowne – gdy odpowiada mu oziębło podczas gdy zwykła odpowiadać mu uprzejmie – lub gdy prosi ją aby przyszła do łóżka a ona odmawia wbrew jej zwykłemu zwyczajowi; czy też w uczynkach gdy znajduje ją niechętną podczas gdy wcześniej była uprzejma i radosna), wtedy ostrzega ją słownie (O: bez stronięcia od niej lub bicia jej, gdyż może być, że ma ona na to wytłumaczenie.
The warning could be to tell her, "Fear Allah concerning the rights you owe to me," or it could be to explain that rebelliousness nullifies his obligation to support her and give her a turn amongst other wives, or it could be to inform her, "Your obeying me [def: (3) below] is religiously obligatory".	Ostrzeżeniem może być powiedzenie jej „Bój się Allaha odnośnie praw które jesteś mi dłużna” lub może to być wyjaśnienie, że bunt anuluje jego zobowiązanie wspierania jej i przydzielenia jej kolei spośród innych żon lub może to być poinformowanie jej „Okazywanie mi posłuszeństwa [definicja: (3) poniżej] jest religijnym obowiązkiem”.

⁸ Niektóre przeglądarki mogą mieć problem z odtwarzaniem filmu na portalu www.minds.com lub może pojawić się błąd typu 404. W takim przypadku proszę wypróbować inną przeglądarkę.

⁹ <http://www.amazon.com/Reliance-Traveller-Classic-Manual-Islamic/dp/0915957728>

If she <i>commits</i> rebelliousness, he keeps from sleeping (O: and having sex) with her without words, and may hit her, but not in a way that injures her, meaning he may not (A: bruise her,) break bones, wound her, or cause blood to flow.	Jeśli kobieta <i>dopuszcza się</i> buntu, wtedy on stroni od niej poprzez to, że z nią nie sypia (O: oraz nie odbywa z nią stosunku seksualnego) nie odzywając się do niej i może ją bić ale nie w taki sposób w który spowoduje obrażenia, co oznacza nie może (A: jej posiniaczyć,) złamać jej kości, skaleczyć lub spowodować, że poleje się krew.
(O: It is unlawful to strike another's face.)	(O: Niedozwolone jest uderzanie twarzy.)
He may hit her whether she is rebellious only once or whether more than once, though a weaker opinion holds that he may not hit her unless there is repeated rebelliousness.	Może ją uderzyć niezależnie od tego czy jest buntownicza tylko raz czy też więcej niż raz, choć według słabszej opinii nie może jej uderzyć dopóki [jej] bunt się nie powtórzy.
(N: To clarify this paragraph, we mention the following rulings:	(N: Aby wyjaśnić ten akapit podajemy następujące orzeczenia:
(1) Both man and wife are obliged to treat each other kindly and graciously.	(1) Zarówno kobieta jak i mężczyzna są zobowiązani do tego, aby traktować się wzajemnie z życzliwością i uprzejmością.
(2) It is not lawful for a wife to leave the house except by the permission of her husband, though she may do so without permission when there is a pressing necessity.	(2) Nie jest to dozwolone, aby żona wychodziła z domu jak tylko za zgodą swojego męża, choć może tak uczynić bez [jego] zgody jeśli zachodzi pilna konieczność.
Nor may a wife permit anyone to enter her husband's home unless he agrees, even their unmarriageable kin.	Żona nie może również wpuścić nikogo do domu męża – ani nawet członków jej rodziny z którymi nie może zawrzeć małżeństwa –, chyba że wyrazi on na to zgodę.
Nor may she be alone with a nonfamily-member male, under any circumstances.	Żona nie może również w żadnym wypadku przebywać sam na sam z mężczyznami, którzy nie są członkami jej rodziny.
(3) It is obligatory for a wife to obey her husband as is customary in allowing him full lawful sexual enjoyment of her person.	(3) Obowiązkiem żony jest okazywanie mężowi posłuszeństwa tak jak jest zwyczajem zezwolenia mu na pełne, zgodne z prawem, seksualne czerpanie przyjemności z jej osoby.
It is obligatory for the husband to enable her to remain chaste and free of want for sex if he is able.	Obowiązkiem męża jest umożliwienie jej pozostania cnotliwą i pozbawioną ochoty na seks – jeśli może temu sprostać.
It is not obligatory for the wife to serve her husband (dis: w45.1); if she does so, it is voluntary charity.	Nie jest obowiązkiem żony, aby obsługiwać męża (omówione w: w45.1); jeśli tak czyni, wtedy jest to dobrowolna dobroczynność.
(4) If the wife does not fulfill one of the above-mentioned obligations, she is termed "rebellious" (nashiz), and the husband takes the following steps to correct matters:	(4) Jeśli żona nie wypełni jednego z powyżej wymienionych obowiązków, wtedy jest określana mianem "buntowniczej" (nashiz), a mąż podejmuje następujące kroki aby uzdrowić sytuację:
(a) admonition and advice, by explaining the unlawfulness of rebellion, its harmful effect on married life, and by listening to her viewpoint on the matter;	(a) upomnienie oraz pouczenie poprzez wyjaśnienie bezprawności buntu, jego szkodliwych skutków względem pożycia małżeńskiego oraz wysłuchania jej punktu widzenia w związku z tą sprawą;

(b) if admonition is ineffectual, he keeps from her by not sleeping in bed with her, by which both learn the degree to which they need each other;	(b) jeżeli upomnienie okazuje się bezskuteczne, wtedy on stroni od niej poprzez to, że nie sypia z nią w łóżku poprzez co obydwójce doświadczają jak [bardzo] siebie potrzebują;
(c) if keeping from her is ineffectual, it is permissible for him to hit her if he believes that hitting her will bring her back to the right path, though if he does not think so, it is not permissible.	(c) jeśli stronienie od niej okazuje się bezskuteczne, wtedy wolno jest mu ją uderzyć, jeśli sądzi, że bicie przyprowadzi ją z powrotem na właściwą drogę; jeśli jednak tak nie sądzi, wtedy nie jest to dozwolone.
His hitting her may not be in a way that injures her, and is his last recourse to save the family;	Bicie nie może spowodować obrażeń i jest to jego ostatnią ucieczką w celu uratowania rodziny;
(d) if the disagreement does not end after all this, each partner chooses an arbitrator to solve the dispute by settlement, or divorce.)	(d) jeśli niezgoda nie zostanie po tym wszystkim zażegnana, wtedy każda strona wybiera sobie rozjemcę aby rozwiązać spór poprzez ugodę lub rozwód.)

Wyjaśnienie odnośnie „w45.1” znajduje się na stronie 948; tutaj czytamy:

w45.0 A WIFE'S MARITAL OBLIGATIONS (from m5.1, end)	w45.0 MAŁŻEŃSKIE OBOWIĄZKI ŻONY (od m5.1, koniec)
A WIFE'S MARITAL OBLIGATIONS IN THE SHAFI'I SCHOOL	MAŁŻEŃSKIE OBOWIĄZKI ŻONY W SZKOLE SZAFICKIEJ
w45.1 (Abu Ishaq Shirazi:) A woman is not obliged to serve her husband by baking, grinding flour, cooking, washing, or any other kind of service, because the marriage contract entails, for her part, only that she let him enjoy her sexually, and she is not obliged to do other than that.	W45.1 (Abu Ishaq Shirazi:) Kobieta nie jest zobowiązana aby obsługiwać swojego męża poprzez pieczenie, ucieranie mąki, gotowanie, zmywanie lub jakiegokolwiek inny rodzaj obsługi ponieważ kontrakt małżeński wymaga od niej tylko tego, aby pozwoliła mu na czerpanie z siebie przyjemności seksualnej i nie jest zobowiązana do niczego innego.
(A: Rather, it is considered sunna in our school for the wife to do the housework, and the husband (who is obliged to support her) to earn the living, since this is how the Prophet (Allah bless him and give him peace) divided the work between Fatima and 'Ali (Allah be well pleased with them)) (<i>al-Muhadhdhab fi fiqh ai-Imam al-Shafi'i</i> (y125), 2.68).	(A: Raczej jest to uznawane za sunnę w naszej szkole, aby żona zajmowała się domem a mąż (który jest zobowiązany aby ją wspierać) zarabiał na życie, gdyż jest to sposób w jaki prorok (niech Allah go błogosławi i obdarzy go pokojem) podzielił pracę pomiędzy Fatimą oraz 'Alim (niech Allah będzie z nich zadowolony)) (<i>al-Muhadhdhab fi fiqh ai-Imam al-Shafi'i</i> (y125), 2.68).
A WIFE'S MARITAL OBLIGATIONS IN THE HANAFI SCHOOL	MAŁŻEŃSKIE OBOWIĄZKI ŻONY W SZKOLE HANAFICKIEJ
w45.2 (Nahlawi:) The wife's serving her husband at home – by cooking, cleaning, and baking bread – is religiously obligatory for her, and if she does not, she is committing a sin, though it is not something that she may be forced to do by the court (<i>al-Durar al-mubaha fi al-hazr wa al-ibaha</i> (y99), 172).	w45.2 (Nahlawi:) Obsługiwanie męża przez żonę w domu poprzez gotowanie, sprząatanie oraz pieczenie chleba jest dla niej religijnym obowiązkiem a jeśli tego nie czyni, wtedy popełnia grzech choć nie jest to czymś do czego może zostać zmuszona przez sąd (<i>al-Durar al-mubaha fi al-hazr wa al-ibaha</i> (y99), 172).

Jeżeli więc muzułmańska żona nie przestrzega pewnych „zasad” takich jak na przykład odmawia uprawiania stosunku seksualnego, wpuszcza kogokolwiek do domu męża bez jego zgody lub opuszcza dom bez jego zgody, przebywa sam na sam z mężczyznami, którzy nie są członkami jej rodziny, wtedy dopuściła się buntu oraz zasługuje na ukaranie.

Jak czytaliśmy, muzułmanin może uderzyć swoją żonę niezależnie od tego czy jest nieposłuszna tylko raz czy też więcej niż raz. W podręczniku szariatu podano również, że „Obowiązkiem żony jest okazywanie mężowi posłuszeństwa tak jak jest zwyczajem zezwolenia mu na pełne, zgodne z prawem, seksualne czerpanie przyjemności z jej osoby” oraz że „kontrakt małżeński wymaga od niej tylko tego, aby pozwoliła mu na czerpanie z siebie przyjemności seksualnej i nie jest zobowiązana do niczego innego.”

Można odnieść silne wrażenie, że małżeństwo w islamie to tak naprawdę jedynie kontrakt, który umożliwi muzułmaninowi czerpanie przyjemności seksualnych – płatna prostytutka. W tym kontekście nie powinno więc nikogo zdziwić, że sam prorok islamu wydał surowe ostrzeżenie, że anioły Allaha będą przeklinać kobietę, która odmawia mężczyźnie stosunku seksualnego:

https://sunnah.com/bukhari/67/127	https://sunnah.com/bukhari/67/127
67 Wedlock, Marriage (Nikaah)	67 Stan małżeński, małżeństwo (Nikaah)
(86) Chapter: If a woman deserts her husband's bed	(86) Rozdział: Jeśli kobieta opuści łóżce swojego męża
Narrated Abu Huraira:	Przekazał Abu Huraira:
The Prophet (ﷺ) said, "If a man Invites his wife to sleep with him and she refuses to come to him, then the angels send their curses on her till morning."	Prorok powiedział: „Jeśli mężczyzna zaprasza swoją żonę do tego, aby się z nim przespała a ona mu odmawia, wtedy aniołowie zsyłają na nią przekleństwa, aż do rana.”

https://sunnah.com/bukhari/67/128	https://sunnah.com/bukhari/67/128
67 Wedlock, Marriage (Nikaah)	67 Stan małżeński, małżeństwo (Nikaah)
(86) Chapter: If a woman deserts her husband's bed	(86) Rozdział: Jeśli kobieta opuści łóżce swojego męża
Narrated Abu Huraira:	Przekazał Abu Huraira:
The Prophet (ﷺ) said, "If a woman spends the night deserting her husband's bed (does not sleep with him), then the angels send their curses on her till she comes back (to her husband).	Prorok powiedział: „Jeśli kobieta spędzi noc opuszczając łóżce męża (nie przesypia się z nim), wtedy aniołowie zsyłają na nią przekleństwa, dopóki nie powróci (do łóżca jej męża).

Cenne wskazówki odnośnie bicia kobiet pojawiają się również w niektórych fatwach, jak na przykład w fatwie numer 20844¹⁰:

Fatwa No: 20844	Numer fatwy: 20844
Should a Christian wife be obliged to wear Hijab?	Czy chrześcijańska żona powinna być zobowiązana do noszenia hidżabu?
Fatwa Date:	Data fatwy:
Thul-Qi'dah 13, 1436 / 27-8-2015	Thul-Qi'dah 13, 1436 / 27-8-2015
Question	Pytanie
Is it permissible for a husband to oblige his Christian wife to wear Hijaab?	Czy jest to dozwolone aby mąż zobowiązał swoją chrześcijańską żonę do noszenia hidżabu?
Does he bear a sin for not enjoining her to wear it?	Czy ponosi grzech jeśli nie nakazuje jej noszenia hidżabu?

¹⁰ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=20844>

Answer	Odpowiedź
All perfect praise be to Allaah, the Lord of the worlds.	Chwała Allahowi panu światów.
I testify that there is none worthy of worship except Allaah and that Muhammad, is His slave and messenger.	Oświadczam, że nie ma nikogo godnego czci poza Allahem i że Mahomet jest jego niewolnikiem i wysłannikiem.
Allowing one's wife to expose her beauty and adornment is not the attitude of chaste people.	Zezwolenie swojej żonie na odsłanianie jej urody oraz ozdób nie jest postawą cnotliwych osób.
Rather, it is the attitude of the people of immorality and depravity!	Jest to raczej postawą ludzi niemoralnych oraz zdeprawowanych!
Hence, a Muslim husband should guard his wife and forbid her from exposing her beauty and adornment, even if she is not a Muslim but belongs to the People of the Book.	Dlatego muzułmański mąż powinien strzec swojej żony oraz zabronić jej odsłaniania jej urody oraz ozdób nawet jeśli nie jest muzułmanką ale należy do Ludu Księgi.
He is entitled to, and is even obliged to, forbid his wife from assuming the appearance of immoral women.	Jest on do tego upoważniony a nawet zobowiązany, aby zakazać swojej żonie przybierania wyglądu niemoralnych kobiet.
If she refuses, he should abandon her in bed, i.e. not having sexual intercourse with her.	Jeśli kobieta odmówi, wtedy powinien porzucić ją w łóżu, tzn. nie odbywać z nią stosunku seksualnego.
If she insists on her disobedience, he should gently strike her.	Jeśli [kobieta] nalega na swoje nieposłuszeństwo, wtedy powinien ją lekko uderzyć.
The striking should not be severe and should not leave any scars or marks on the body or cause bone fractures.	Bicie nie powinno być dotkliwe i nie powinno pozostawiać żadnych blizn lub znaków na ciele lub spowodować złamania kości.
This is because it is a disciplinary striking and not a punishment.	Jest to ze względu na to, że jest to bicie dyscyplinujące a nie ukaranie.
If she persistently insisted on her disobedience and exposed her beauty and adornment, then a believing husband should not keep such a wife who exposes her beauty and adornment before men, imperiling his reputation and her honor.	Jeśli [kobieta] uporczywie nalega na swoim nieposłuszeństwie oraz [nadal] odsłania swoją urodę oraz ozdoby, wtedy wierzący mąż nie powinien pozostawać z taką żoną, która odsłania swoją urodę oraz ozdoby przed [innymi] mężczyznami narażając na niebezpieczeństwo jego reputację oraz jej honor.
Allaah Knows best.	Allah wie najlepiej.

Jak więc czytaliśmy, zarówno w podręczniku szariatu jak i w powyższej fatwie, „łagodne” bicie to po prostu nie dopuszczanie do rozlewu krwi, złamania kości, skaleczenia, pozostawienia blizn czy też – ewidentnie – długotrwałych znaków na ciele kobiety. O tym, że chodzi niewątpliwie o długotrwałe znaki na ciele, możemy wywnioskować z pewnego hadisu ze zbioru Sahih Bukhari:

https://sunnah.com/bukhari/77/42	https://sunnah.com/bukhari/77/42
77 Dress	77 Ubiór
(23) Chapter: Green clothes	(23) Rozdział: Zielone ubranie
Narrated `Ikrima: Rifa`a divorced his wife whereupon `AbdurRahman bin Az-Zubair Al-Qurazi married her. `Aisha said that the lady (came), wearing a green veil (and complained to her (Aisha) of her husband and showed her a green spot on her skin caused by beating).	Przekazał `Ikrima: Rifa'a udzielił rozwodu swojej żonie a wtedy poślubił ją AbdurRahman bin Az-Zubair Al-Qurazi. Aisza powiedziała, że (przyszła) [do niej] ta kobieta i nosiła zielone nakrycie (i użalała się jej (Aiszy) na swojego męża i pokazała jej zielony ślad na swoim ciele, który był spowodowany biciem).

It was the habit of ladies to support each other, so when Allah's Messenger (ﷺ) came, `Aisha said, "I have not seen any woman suffering as much as the believing women.	Było to obyczajem pośród kobiet, aby się wzajemnie wspierać, tak więc gdy przyszedł wysłannik Allaha, wtedy Aisza powiedziała: „Nigdy nie widziałam żadnej kobiety, która by tak bardzo cierpiała, jak kobieta wierna [muzułmanka].
Look! Her skin is greener than her clothes!"	Popatrz! Jej ciało jest bardziej zielone niż jej ubranie!"
When `AbdurRahman heard that his wife had gone to the Prophet, he came with his two sons from another wife.	Gdy AbdurRahman usłyszał, że jego żona poszła do proroka, wtedy przyszedł z dwoma synami, które urodziła mu inna żona.
She said, "By Allah! I have done no wrong to him but he is impotent and is as useless to me as this," holding and showing the fringe of her garment, `Abdur-Rahman said,	Ona powiedziała: „Na Allaha! Nie wyrządziłam mu nic złego, ale on jest impotentem i jest dla mnie bezużyteczny tak jak to” – powiedziała to trzymając i pokazując skrawek jej ubrania; AbdurRahman powiedział:
"By Allah, O Allah's Messenger (ﷺ)! She has told a lie! I am very strong and can satisfy her but she is disobedient and wants to go back to Rifa`a."	„Na Allaha, o wysłanniku Allaha! Ona powiedziała kłamstwo! Jestem bardzo silny i mogę ją zaspokoić, ale ona jest nieposłuszna i chce wrócić do Rifa'a'y."
Allah's Messenger (ﷺ) said, to her, "If that is your intention, then know that it is unlawful for you to remarry Rifa`a unless `Abdur-Rahman has had sexual intercourse with you."	Wysłannik Allaha powiedział do niej: „Jeśli taki jest twój zamiar w takim razie wiedz, że nie jest to zgodne z prawem abyś mogła ponownie poślubić Rifa'a'ę dopóki AbdurRahman nie odbędzie z tobą stosunku seksualnego."
Then the Prophet (ﷺ) saw two boys with `Abdur- Rahman and asked (him), "Are these your sons?" On that `AbdurRahman said, "Yes."	Następnie prorok zobaczył dwóch chłopców, którzy przybyli wraz z AbdurRahmanem i zapytał (go): „Czy to twoi synowie?" Na to AbdurRahman powiedział: „Tak."
The Prophet (ﷺ) said, "You claim what you claim (i.e.. that he is impotent)? But by Allah, these boys resemble him as a crow resembles a crow."	Prorok powiedział: „Twierdzisz co twierdzisz (tzn. że jest impotentem)? Jednakże na Allaha, ci chłopcy są do niego podobni jak wrona jest podobna do wrony."

Zwróćmy tutaj uwagę na kilka istotnych kwestii:

1. Pewna kobieta została pobita, ponieważ była nieposłuszna wobec swojego męża.
2. Aisza powiedziała, że nie widziała kobiety, która by bardziej cierpiała niż muzulmanka.
3. Ciało pobitej kobiety było bardziej zielone niż jej ubranie.
4. Mahomet nie skarcił sprawcy za tak brutalne pobicie swojej żony. Najwidoczniej według Mahometa kobieta otrzymała słuszną karę.

Z powyższego hadisu możemy więc wywnioskować, że chodzi tu o długotrwałe znaki na ciele, choć – jak należy zaznaczyć – szejk 'Abd al-Wakil Durubi chcąc zapewne zbagatelizować kwestię bicia kobiet dodał w podręczniku szariatu komentarz, że nie należy posiniaczyć kobiety.

Z kolejnych hadisów możemy się dowiedzieć, że muzulmanki za czasów Mahometa nie miały tak łatwego i beztróskiego życia, jak chcą nam to dzisiaj przedstawić muzulmanie: <https://sunnah.com/muslim/18/60>, <https://sunnah.com/muslim/18/61>.

https://sunnah.com/bukhari/86/68	https://sunnah.com/bukhari/86/68
86 Limits and Punishments set by Allah (Hudood)	86 Granice oraz kary ustanowione przez Allaha (Hudud)
(39) Chapter: Whoever teaches manners to his family or others	(39) Rozdział: Ktokolwiek uczy manier swojej rodziny lub innych
Narrated Aisha: Abu Bakr came to towards me and struck me violently with his fist and said, "You have detained the people because of your necklace."	Przekazała Aisza: Podszedł do mnie Abu Bakr i silnie mnie uderzył pięścią i powiedział: „Zatrzymałaś ludzi ze względu na twój naszyjnik.”
But I remained motionless as if I was dead lest I should awake Allah's Messenger (ﷺ) although that hit was very painful.	Pozostałam bez ruchu, tak jakbym była martwa, aby nie obudzić wysłannika Allaha choć uderzenie było bardzo bolesne.

https://sunnah.com/urn/1263050	https://sunnah.com/urn/1263050
It was narrated that Ash'ath bin Qais said: "I was a guest (at the home) of 'Umar one night, and in the middle of the night he went and hit his wife, and I separated them.	Przekazano, że Ash'ath bin Qais powiedział: „Pewnej nocy byłem gościem (w domu) 'Umara i w środku nocy poszedł i uderzył swoją żonę a ja ich rozdzieliłem.
When he went to bed he said to me: 'O Ash'ath, learn from me something that I heard from the Messenger of Allah"	Gdy szedł do łóżka, wtedy powiedział do mnie: „O Ash'acie, dowiedz się ode mnie pewnej rzeczy, którą usłyszałem od wysłannika Allaha:
A man should not be asked why he beats his wife, and do not go to sleep until you have prayed the Witr.'" And I forgot the third thing."	'Nikt nie powinien się pytać mężczyzny, czemu ten bije swoją żonę, i nie powinien iść spać dopóki nie odmówi modlitwy witr.'" A o trzeciej rzeczy zapomniałem.

W dwóch dość długich hadisach mamy nawet podane, że Mahomet osobiście uderzył Aiszę, co przysporzyło jej ból: <https://sunnah.com/nasai/21/221>, <https://sunnah.com/muslim/11/132>. Na kim mają się więc wzorować muzułmanie?

Małżeństwa tymczasowe

Kolejnym problemem jest choćby możliwość zawierania tak zwanego małżeństwa tymczasowego. W islamie szyickim jest to „nikah mut'ah”, natomiast w islamie sunnickim takie małżeństwo nazywane jest „nikah misyar” oraz „nikah urfi”. Tutaj należy nadmienić, że niektórzy uczeni sunniccy spierają się wprawdzie co do legalności tych „małżeństw” – chodzi oczywiście o małżeństwa „nikah misyar” oraz „nikah urfi” – jeżeli „małżeństwa” te nie spełniają pewnych wymogów, jednak ogólnie rzecz biorąc uznają je za dopuszczalne. Dowiadujemy się o tym z różnych fatw, takich jak fatwa numer 120621¹¹, fatwa numer 166899¹², fatwa numer 128253¹³, fatwa numer 82104¹⁴ itd.

Jeśli chodzi o małżeństwo „nikah mut'ah”, to według sunnickich uczonych jest ono zabronione i uważa się je (obecnie!) za pewien rodzaj prostytucji. W islamie szyickim „małżeństwo” to jest jednak nadal praktykowane. Należy tutaj również wspomnieć o tym, że słowo „nikah” nie jest tak do końca odpowiednikiem słowa „małżeństwo” – jak często próbują nas o tym przekonać muzułmanie. Odpowiednikiem słowa „małżeństwo” jest słowo „zawaj”.

¹¹ <https://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=120621>

¹² <https://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=166899>

¹³ <https://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=128253>

¹⁴ <https://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=82104>

Pozwolenie na zawieranie „małżeństwa” mut'ah znajduje się w Koranie w rozdziale 4:24. Muzułmanie bardzo często odrzucają twierdzenia, iż w tym wersecie miałyby się znajdować wzmianka odnośnie tego rodzaju „małżeństwa”, niemniej jednak już w egzegezie Ibn Abbasa¹⁵ można się natknąć na jednoznaczną wzmiankę na temat „małżeństwa” mut'ah. W tafsirze Ibn Kathira¹⁶ odnośnie sury 4: 24 zatytułowanym „Prohibiting the Mut` ah of Marriage” (pl. Zakazanie małżeństwa Mut'ah) mamy podane, że zdanie „*So with those among them whom you have enjoyed, give them their required due*” (pl. *Tak więc tym spośród nich [kobiet], z którymi doznaliście przyjemności, dajcie wymaganą należność*) odnosi się właśnie do „małżeństwa” mut'ah. Oczywiście w tafsirze jest podane, że małżeństwo to zostało zakazane. Nie chodzi tutaj jednak o zakaz ale o potwierdzenie, że w wersecie 4:24 chodzi właśnie o nikah mut'ah, czyli de facto zalegalizowaną prostytucję. Zezwolenie na ten rodzaj „małżeństwa” znajdziemy również w następującym hadisie ze zbioru Sahih Muslim, który nawiązuje do sury 5:87:

https://sunnah.com/muslim/16/13	https://sunnah.com/muslim/16/13
16 The Book of Marriage	16 Księga małżeństwa
(3) Chapter: Mut'ah Marriage: It was permitted then abrogated, then permitted then abrogated, and it will remain Forbidden until the day of resurrection	(3) Rozdział: Małżeństwo mut'ah: zostało to dozwolone a następnie anulowane, następnie dozwolone a następnie anulowane i pozostanie zakazane aż po Dzień Zmartwychwstania
Abdullah (b. Mas'ud) reported: We were on an expedition with Allah's Messenger (ﷺ) and we had no women with us.	Przekazał Abdullah (b. Mas'ud): Byliśmy na wyprawie z wysłannikiem Allaha i nie było z nami żadnych kobiet.
We said: Should we not have ourselves castrated?	Powiedzieliśmy: Czy mamy się wykastrować?
He (the Holy Prophet) forbade us to do so He then granted us permission that we should contract temporary marriage for a stipulated period giving her a garment, and 'Abdullah then recited this verse:	On (święty prorok) zabronił nam tego i pozwolił nam na zawarcie małżeństwa tymczasowego na określony czas dając jej [kobiecie] szatę i 'Abdullah wyrecytował następnie ten werset:
'Those who believe do not make unlawful the good things which Allah has made lawful for you, and do not transgress. Allah does not like transgressors" (al-Qur'an, v. 87).	„Wy, którzy wierzycie nie zakazujcie dobrych rzeczy, które Allah wam zezwolił, i nie przebierajcie miary. Allah nie miłuje tych, którzy są występni” (Koran 5:87).

(Podobny hadis ze zbioru Sahih Bukhari znajduje się tutaj: <https://sunnah.com/urn/42940>.)

Jak więc widzimy, werset 5:87 nawiązuje do zawierania „małżeństw” tymczasowych o których jest również mowa w wersecie 4:24.

Z kolejnych hadisów dowiadujemy się, że Mahomet pozwalał na zawieranie takich „małżeństw” a następnie je zakazywał aby później wycofać się ze swoich zakazów a następnie ponownie je zakazywał.

Aby zademonstrować chwiejność Mahometa, zapoznajmy się najpierw z dwoma datami a mianowicie chodzi o bitwę pod Chajbarem (lub o Chajbar) w roku 628 oraz o podbój Mekki w roku 630. Te dwie daty zupełnie wystarczą, aby przedstawić nieścisłość w ustalaniu moralnych zasad przez Mahometa oraz jego boga, Allaha.

¹⁵

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=4&tAyahNo=24&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

¹⁶ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=682&Itemid=59

https://sunnah.com/muslim/16/34	https://sunnah.com/muslim/16/34
16 The Book of Marriage	16 Księga małżeństwa
(3) Chapter: Mut'ah Marriage: It was permitted then abrogated, then permitted then abrogated, and it will remain Forbidden until the day of resurrection	(3) Rozdział: Małżeństwo mut'ah: zostało to dozwolone a następnie anulowane, następnie dozwolone a następnie anulowane i pozostanie zakazane aż po Dzień Zmartwychwstania
'Ali b. AbiTalib reported that Allah's Messenger (ﷺ) prohibited on the Day of Khaibar the contracting of temporary marriage with women and the eating of the flesh of domestic asses.	'Ali b. AbiTalib przekazał, że wysłannik Allaha zakazał w Dniu bitwy o Chajbar zawierania małżeństw tymczasowych z kobietami oraz spożywania oślego mięsa.

https://sunnah.com/muslim/16/36	https://sunnah.com/muslim/16/36
16 The Book of Marriage	16 Księga małżeństwa
(3) Chapter: Mut'ah Marriage: It was permitted then abrogated, then permitted then abrogated, and it will remain Forbidden until the day of resurrection	(3) Rozdział: Małżeństwo mut'ah: zostało to dozwolone a następnie anulowane, następnie dozwolone a następnie anulowane i pozostanie zakazane aż po Dzień Zmartwychwstania
Muhammad b. 'Ali narrated on the authority of his father 'Ali that Allah's Apostle (ﷺ) on the Day of Khaibar prohibited for ever the contracting of temporary marriage and eating of the flesh of the domestic asses.	Muhammad b. 'Ali przekazał zgodnie z upoważnieniem jego ojca 'Aliego, że apostoł Allaha w dzień bitwy o Chajbar zakazał na zawsze zawierania małżeństw tymczasowych oraz spożywania oślego mięsa.

Podobny hadis: <https://sunnah.com/muslim/16/38>.

https://sunnah.com/bukhari/67/52	https://sunnah.com/bukhari/67/52
67 Wedlock, Marriage (Nikaah)	67 Stan małżeński, małżeństwo (Nikaah)
(32) Chapter: Allah's Messenger (saws) prohibited Nikah-al-Mut'a lately	(32) Rozdział: Wysłannik Allaha zakazał niedawno [zawierania] Nikah-al-Mut'a
Narrated `Ali: I said to Ibn `Abbas, "During the battle of Khaibar the Prophet (ﷺ) forbade (Nikah) Al-Mut'a and the eating of donkey's meat."	Przekazał `Ali: Powiedziałem do Ibn Abbasa: „Podczas bitwy o Chajbar prorok zabronił (Nikah) Al-Mut'a [małżeństwa tymczasowego] i spożywania oślego mięsa.”

https://sunnah.com/muslim/34/34	https://sunnah.com/muslim/34/34
34 The Book of Hunting, Slaughter, and what may be Eaten	34 Księga polowania, uboju, oraz tego, co można jeść
(5) Chapter: The prohibition of eating the meat of domesticated donkeys	(5) Rozdział: Zakaz jedzenie oślego mięsa
'Ali b. Abi Talib reported that Allah's Messenger (ﷺ) forbade on the Day of Khaibar temporary marriage (Muta') with women and the eating of the flesh of domestic asses.	'Ali b. AbiTalib przekazał, że wysłannik Allaha zakazał w dniu bitwy o Chajbar zawierania małżeństw tymczasowych (Muta') z kobietami oraz spożywania oślego mięsa.

Jak więc widzimy, Mahomet zakazał muzułmanom zawierania małżeństw tymczasowych w dniu bitwy o Chajbar. Według muzułmanów stało się to w roku 628. Oznacza to oczywiście, że przedtem takie „małżeństwa” były więc zgodne z prawem (szariatem). Jeżeli więc – jak czytamy w hadisie <https://sunnah.com/muslim/16/34> oraz <https://sunnah.com/muslim/16/36> – zawieranie takich „małżeństw” zostało „zakazane na zawsze”, czy też „aż po Dzień Zmartwychwstania”, to dlaczego zostały one dozwolone przez Mahometa w roku podboju Mekki, czyli w roku 630?

http://sunnah.com/muslim/16/27	http://sunnah.com/muslim/16/27
16 The Book of Marriage	16 Księga małżeństwa
(3) Chapter: Mut'ah Marriage: It was permitted then abrogated, then permitted then abrogated, and it will remain Forbidden until the day of resurrection	(3) Rozdział: Małżeństwo mut'ah: zostało to dozwolone a następnie anulowane, następnie dozwolone a następnie anulowane i pozostanie zakazane aż po Dzień Zmartwychwstania
'Abd al-Malik b. Rabi' b. Sabraal-Juhanni reported on the authority of his father who narrated it on the authority of his father (i e. 'Abd al-Malik's grandfather, Sabura al-Juhanniy Allah's Messenger (ﷺ)) permitted us to contract temporary marriage in the Year of Victory, as we entered Mecca, and we did come out of it but he forbade us to do it.	'Abd al-Malik b. Rabi' b. Sabraal-Juhanni przekazał zgodnie z upoważnieniem jego ojca, który przekazał to zgodnie z upoważnieniem jego ojca (tzn. dziadka 'Abd al-Malika, Sabura al-Juhanniy'a): wysłannik Allaha pozwolił nam na zawieranie małżeństwa tymczasowego w roku zwycięstwa, gdy wkroczyliśmy do Mekki, i nie zaprzestaliśmy zawierać tych małżeństw, dopóki nam tego nie zakazał.

Kolejne hadisy to: <https://sunnah.com/muslim/16/23>, <https://sunnah.com/muslim/16/28>.

W hadisie <http://sunnah.com/muslim/16/27> widzimy więc, że Mahomet zezwolił na zawieranie „małżeństwa” tymczasowego, czyli wycofał się ze swoich poprzednich rozkazów. Nie powinno więc nikogo zdziwić, że zwolennicy Mahometa podążali za jego ostatnimi rozkazami, uważając je za unieważniające wszelkie poprzednie:

https://sunnah.com/muslim/13/113	https://sunnah.com/muslim/13/113
(...) A hadlth like this has been transmitted on the authority of Ibn Shibab who said that they (the Compnions of the Holy Prophet) followed the latest of his commands and looked upon it as one abrogating (the previous ones) and the most firm.	(...) Hadis temu podobny został przekazany zgodnie z upoważnieniem Ibn Shihaba, który powiedział, że oni (towarzysze świętego proroka) podążali za jego ostatnimi nakazami i uważali je za unieważniające (poprzednie [nakazy]) i najbardziej wiążące.

Zawieranie „małżeństw” tymczasowych nie zostało jednak zakazane nawet po (pokojowym) podboju Mekki. Z poniższych hadisów dowiadujemy się, że „małżeństwa” tymczasowe były zawierane również za czasów Abu Bakry oraz Umara:

https://sunnah.com/muslim/16/18	https://sunnah.com/muslim/16/18
16 The Book of Marriage	16 Księga małżeństwa
(3) Chapter: Mut'ah Marriage: It was permitted then abrogated, then permitted then abrogated, and it will remain Forbidden until the day of resurrection	(3) Rozdział: Małżeństwo mut'ah: zostało to dozwolone a następnie anulowane, następnie dozwolone a następnie anulowane i pozostanie zakazane aż po Dzień Zmartwychwstania
Ibn Uraij reported: 'Ati' reported that jibir b. Abdullah came to perform 'Umra, and we came to his abode, and the people asked him about different things, and then they made a mention of temporary marriage, whereupon he said:	Przekazał Ibn Uraij: 'Ati' przekazał, że jibir b. Abdullah przybył aby odprawić umrę a my przyszliśmy do jego miejsca pobytu i ludzie pytali go o różne rzeczy a następnie wspomnieli o małżeństwie tymczasowym, na co on odparł:
Yes, we had been benefiting ourselves by this temporary marriage during the lifetime of the Prophet (ﷺ) and during the time of Abu Bakr and 'Umar.	Tak, korzystaliśmy z tymczasowego małżeństwa za czasów proroka i za czasów Abu Bakry oraz 'Umara.

https://sunnah.com/muslim/16/19	https://sunnah.com/muslim/16/19
16 The Book of Marriage	16 Księga małżeństwa
(3) Chapter: Mut'ah Marriage: It was permitted then abrogated, then permitted then abrogated, and it will remain Forbidden until the day of resurrection	(3) Rozdział: Małżeństwo mut'ah: zostało to dozwolone a następnie anulowane, następnie dozwolone a następnie anulowane i pozostanie zakazane aż po Dzień Zmartwychwstania
Jabir b. 'Abdullah reported: We contracted temporary marriage giving a handful of (tales or flour as a dower during the lifetime of Allah's Messenger (ﷺ) and during the time of Abu Bakr until 'Umar forbade it in the case of 'Amr b. Huraith.	Przekazał Jabir b. 'Abdullah: Zawieraliśmy małżeństwa tymczasowe za garść daktyli lub mąki jako dar za życia wysłannika Allaha i za czasów Abu Bakry, aż 'Umar zabronił ich zawierać w sprawie 'Amr b. Huraitha.

Jeżeli więc Mahomet zakazał zawierania takich „małżeństw” aż po Dzień Zmartwychwstania, to dlaczego były one zawierane również za czasów panowania Abu Bakry oraz Umara? Z powyższych hadisów wynika więc jasno, że:

- Mahomet pozwalał de facto na prostytucję,
- Mahomet nie przestrzegał ustanowionych przez siebie zakazów, gdyż wielokrotnie je znosił i ponownie wprowadzał w życie,
- zakazy Mahometa nie były przestrzegane po jego śmierci za panowania dwóch kolejnych kalifów.

Biorąc pod uwagę podane przeze mnie przykłady dotyczące kłamania, pedofilii, bicia kobiet oraz zezwalania na praktykowanie prostytucji, zastanawiam się jakie „moralne zasady” miał na myśli pan Chadid?

Czy Allah znaczy Bóg?

Niestety wbrew temu co twierdzi pan Chadid, słowo „Allah” nie oznacza po prostu „Bóg”. W mojej odpowiedzi¹⁷ na artykuł pani Magdaleny Rzym „Allah i Bóg”¹⁸ bardzo szczegółowo odpowiedziałem na ten mit, który jest często powielany przez wiele osób nie mających pojęcia o islamie czy też czerpiących wiedzę od muzułmanów nie sięgając bezpośrednio do źródeł muzułmańskich.

Słowo „Allah” to imię własne boga islamu – o czym można się dowiedzieć między innymi tutaj <https://en.islamtoday.net/artshow-429-3456.htm>¹⁹, w fatwie numer 86082²⁰ oraz choćby w samym tafsirze Ibn Kathira odnośnie znaczenia słowa „Allah”²¹:

Allah is the Name of the Lord, the Exalted.	Allah to imię Pana, wychwalanego.
It is said that Allah is the Greatest Name of Allah, because it is referred to when describing Allah by the various attributes.	Powiedziano, że Allah to najwspanialsze imię Allaha, ponieważ nawiązuje się do niego opisując Allaha różnymi przymiotami.
(...)	(...)

¹⁷ <http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2017/07/Allah-czy-Bog.pdf>

¹⁸ <http://misyjne.pl/allah-i-bog/>

¹⁹ W chwili ukończenia tego artykułu podana strona internetowa jest chwilowo niedostępna, jednak treść tej fatwy znajduje się również na innych muzułmańskich stronach internetowych takich jak ta: <http://www.ahad-ahad.com/arts/43862-What-Does-Allah-Mean?-A-Few-Words-about-Allah#.WmSkbIDkTRY>

²⁰ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=86082>

²¹ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=86&Itemid=35

Dlaczego chrześcijanie w krajach arabskich używają słowa „Allah”?

Również na ten argument odpowiedziałem w moim artykule „*‘Allah i Bóg’ – takijja, abrogacja, wypowiedzi Jana Pawła II o muzułmanach i islamie*” na stronie 52²². Przytoczę tutaj zaledwie kilka zdań z mojej publikacji:

Chrześcijanie na Bliskim Wschodzie, którzy używają słowa „Allah” odnosząc się do Stwórcy, używają tego słowa jako imię pospolite dodając do niego „Al-Ab”, „Al-Ibn” oraz „Al-Ruh Al Quds”; czyli „Allah Al-Ab” > „Bóg-Ojciec”, „Allah Al-Ibn” > „Bóg-Syn” oraz „Allah Al-Ruh Al Quds” > „Bóg Duch-Święty”. Ci chrześcijanie czynią tak, ponieważ nie posiadają żadnego innego słowa dla „Boga”. Słowo „ilah” określa dowolnego boga / „jakieś bóstwo”, podczas gdy słowo „Allah” jest jedynym słowem, które można użyć aby odnieść się do „Boga”.

„Skoro mamy jednego Boga, to Jego zakazy i nakazy powinny być identyczne”

Pan Youssef Chadid na to stwierdzenie odpowiada oczywiście potwierdzająco, chociaż – jak już widzieliśmy powyżej – zasady moralne islamu przeczą zasadom moralnym chrześcijaństwa.

Nie zabijaj, nie cudzołóż, nie kłam?

Kwestie związane z kłamaniem oraz cudzołożeniem omawiałem już na wstępie tego artykułu. Kłamanie jest w islamie dozwolone i nie chodzi tutaj tylko o tak zwane przypadki w których muzułmanin miałby się „wyprzeć swojej wiary w sytuacji zagrażającej jego życiu”. Kłamanie w islamie obejmuje również udawanie przyjaznego człowieka wobec niewiernych, choć w głębi serca taki muzułmanin może ich nienawidzić. Ibn Kathir podaje w egzegezie sury 3:28: (...) **„Uśmiejemy się do niektórych ludzi, podczas gdy nasze serca ich przeklinają.”** (...) Kwestię kłamania omawiam również w mojej publikacji na stronie 54²³.

Jeśli chodzi o cudzołożenie, to – jak pamiętamy – Mahomet osobiście pozwalał muzułmanom na zawieranie tak zwanych „małżeństw tymczasowych”, co jest oczywiście pewną formą prostytucji oraz ukrytą formą cudzołożstwa. W islamie szyickim ta forma cudzołożstwa jest nadal praktykowana, podczas gdy w islamie sunnickim ten rodzaj cudzołożenia znany jest pod nazwami „misyar” oraz „urfi”.

Jestem głęboko przekonany, że pan Youssef Chadid zna powyższe formy „małżeństwa”. Gdyby jednak przyznał, że są to ukryte formy cudzołożstwa, wtedy reputacja islamu mogłaby doznać poważnego uszczerbku a to nie jest chyba w interesie pana imama?

Przejdźmy teraz do zabijania. Od kilku lat nasilają się zamachy oraz ataki na niemuzułmanów – szczególnie z użyciem noża. Wiele osób ginie albo w najlepszym przypadku ponosi trwałe uszczerbek na zdrowiu. Po każdym zamachu słyszymy i czytamy, że islam to religia pokoju, że islam nie nawołuje do terroru, mordowania, zabijania, do dżihadu itd. Jednak wiele osób zaczyna wątpić w to co słyszy od polityków, dziennikarzy czy też od samych muzułmanów. Dlaczego?

Jeżeli islam ma być „religią pokoju” i nie nawoływać do terroru, mordowania, zabijania oraz dżihadu, to dlaczego mamy do czynienia z tyloma zabójstwami oraz zamachami? Nieustanne zapewnienia nas o tym, że w każdej religii znajdują się osoby, które

²² <http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2017/07/Allah-czy-Bog.pdf>

²³ <http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2017/07/Allah-czy-Bog.pdf>

„coś” wypaczają, nie rozumieją tekstów religijnych, czy też zbaczą z „dobrej drogi” przestają już przekonywać i dlatego wiele osób zaczyna szukać odpowiedzi na własną rękę, a to umożliwi internet oraz dostęp do przetłumaczonych na język angielski muzułmańskich źródeł, takich jak Koran, hadisy, Sirat, tafsiry itd.

Osoby znające język angielski szybko docierają do motywów terroru, mordowania, zabijania oraz prowadzenia dżihadu. W samym Koranie mamy ponad 160 wersetów²⁴ w których jest mowa o dżihadzie, zabijaniu i mordowaniu.

Najbardziej znane wersety to: 2: 216, 4: 74, 5: 33, 8: 12, 8: 39, 9: 5, 9: 29, 9: 123 itd. W hadisach znajdujemy zalecenia mordowania niewiernych, apostatów, nakazy Mahometa odnośnie walki z niewiernymi, pochwałę terroru a nawet zamiary mordowania samych muzułmanów – jeżeli nie stawia się na obowiązkowych modłach.

https://sunnah.com/bukhari/56/166	https://sunnah.com/bukhari/56/166
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(107) Chapter: Bidding farewell	(107) Rozdział: Żegnanie się
Narrated Abu Hurairah (ra): Allah's Messenger (ﷺ) sent us on military expedition telling us, "If you find such and such persons (he named two men from Quraish), burn them fire."	Przekazał Abu Hurairah: Wysłannik Allaha wysłał nas na wyprawę wojenną mówiąc nam: „Jeśli znajdziecie taką a taką osobę (podał imiona dwóch mężczyzn spośród Kurajszytów), wtedy ich spalcie.”
Then we came to bid him farewell, when we wanted to set out, he said: "Previously I ordered you to burn so-and-so and so-and-so with fire, but as punishment with fire is done by none except Allah, if you capture them, kill them, (instead)."	Następnie przyszliśmy, aby się pożegnać gdy chcieliśmy wyruszyć w drogę, a wtedy on powiedział: „Kazałem wam wcześniej spalić tego i tego oraz tego i tego, ale jako że kara ogniem jest karą wykonywaną tylko przez Allaha, to jeśli ich złapiecie to zamiast tego ich zabijcie.”

Podobny hadis: <https://sunnah.com/bukhari/56/225>.

https://sunnah.com/bukhari/56/226	https://sunnah.com/bukhari/56/226
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(149) Chapter: Not to punish with Allah's punishment	(149) Rozdział: Aby nie karać karą Allaha
Narrated `Ikrima: `Ali burnt some people and this news reached Ibn `Abbas, who said, "Had I been in his place I would not have burnt them, as the Prophet (ﷺ) said, 'Don't punish (anybody) with Allah's Punishment.' No doubt, I would have killed them, for the Prophet (ﷺ) said, 'If somebody (a Muslim) discards his religion, kill him.' "	Przekazał `Ikrima: `Ali spalił paru ludzi żywcem i ta wiadomość dotarła do Ibn `Abbasa, który powiedział: „Gdybym to ja był na jego miejscu, wtedy nie spaliłbym ich [żywcem], według tego co powiedział prorok: 'Nie karzcie (nikogo) karą Allaha.' Bez wątpliwości zabiłbym ich ponieważ prorok powiedział: 'Jeśli ktoś (muzułmanin) porzuci swoją religię (islam), wtedy go zabijcie.' ”

https://sunnah.com/nasai/25/6	https://sunnah.com/nasai/25/6
25 The Book of Jihad	25 Księga dżihadu
(1) Chapter: The Obligation Of Jihad	(1) Rozdział: Obowiązek prowadzenia dżihadu
Narrated Sa'eed bin Al-Musayyab narrated that: Abu Hurairah told him that the Messenger of Allah said: „I have been commanded to fight the people until they	Sa'eed bin Al-Musayyab przekazał, że: Abu Hurairah powiedział mu, że wysłannik Allaha powiedział: „Otrzymałem nakaz aby walczyć przeciwko ludziom, dopóki

²⁴ Porównaj: http://www.answering-islam.org/Quran/Themes/jihad_passages.html

say La ilaha illallah (there is none worthy of worship except Allah).	nie powiedzą La ilaha illallah (nie ma nikogo godnego czci poza Allahem).
Whoever says La ilaha illallah, his life and his property are safe from me, except by its right (in cases where Islamic laws apply), and his reckoning will be with Allah."	Ktokolwiek powie La ilaha illallah, tego życie oraz jego majątek będzie bezpieczne przede mną z wyjątkiem prawa (w przypadku którego zastosowane jest islamskie prawo) a rozliczenie takiej osoby będzie przed Allahem."

https://sunnah.com/bukhari/56/186	https://sunnah.com/bukhari/56/186
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(122) Chapter: "I have been made victorious..."	(122) Rozdział: „Odniosłem zwycięstwo poprzez ...”
Narrated Abu Huraira: Allah's Messenger (ﷺ) said, "I have been sent with the shortest expressions bearing the widest meanings, and I have been made victorious with terror (cast in the hearts of the enemy), and while I was sleeping, the keys of the treasures of the world were brought to me and put in my hand."	Przekazał Abu Huraira: Wysłannik Allaha powiedział: „Zostałem posłany z najkrótszymi słowami posiadającymi najszersze znaczenie, dano mi odnosić zwycięstwo poprzez terror (zasiany w sercach wrogów) a kiedy spałem przyniesiono mi klucze do skarbów tego świata i włożono do mojej dłoni."
Abu Huraira added: Allah's Messenger (ﷺ) has left the world and now you, people, are bringing out those treasures (i.e. the Prophet did not benefit by them).	Abu Huraira dodał: Wysłannik Allaha opuścił ten świat i teraz to wy, ludzie, wydobywacie te skarby (tzn. prorok nie czerpał z nich korzyści).

https://sunnah.com/bukhari/44/10	https://sunnah.com/bukhari/44/10
44 Khusoomaat	44 Khusoomaat
(5) Chapter: Turning out the sinners and the quarrelsome people of the houses	(5) Rozdział: Wyrzucenie grzeszników oraz kłótliwych ludzi z domów
Narrated Abu Huraira: The Prophet (ﷺ) said, "No doubt, I intended to order somebody to pronounce the Iqama of the (compulsory congregational) prayer and then I would go to the houses of those who do not attend the prayer and burn their houses over them."	Przekazał Abu Huraira: Prorok powiedział: „Bez wątpienia zamierzałem nakazać komuś ogłosić Iqamę (obowiązkowe zebranie na modlitwę) a następnie poszedłbym do domów tych, którzy nie przyszli na modlitwę i spaliłbym ich domy nad nimi."

Ponadto w fatwie numer 14231²⁵ mamy podane, że wyrok śmierci należy wykonywać na każdym muzułmaninie, który nie odprawia modłów.

Dochodzimy więc do wniosku, że mordowanie jest zgodne z islamem i że zarówno terror jak i dżihad jest nakazany muzułmanom. Dlaczego więc nie każdy muzułmanin jest lub staje się dżihadystą?

Po pierwsze: nie każdy muzułmanin ma czas na to, aby zapoznać się z muzułmańskimi źródłami, nie każdy muzułmanin jest gorliwym wyznawcą islamu i nie każdy muzułmanin musi sięgać od razu po broń, ponieważ dżihad można prowadzić na wiele sposobów:

http://sunnah.com/abudawud/15/28	http://sunnah.com/abudawud/15/28
15 Jihad (Kitab Al-Jihad)	15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)
(865) Chapter: That It Is Disliked To Abandon Fighting	(865) Rozdział: Opuszczanie walki nie jest upodobane
Narrated Anas ibn Malik: The Prophet (ﷺ) said: Use your property, your persons any	Przekazał Anas ibn Malik: Prorok powiedział: Używajcie waszego majątku,

²⁵ <https://islamqa.info/en/14231>

your tongues in striving against the polytheists.	waszego życia i waszego języka aby walczyć przeciwko politeistom ²⁶ .
---	--

http://sunnah.com/riyadussaliheen/12/65	http://sunnah.com/riyadussaliheen/12/65
12 The Book of Jihad	12 Księga dżihadu
Anas (May Allah be pleased with him) reported: The Prophet (ﷺ) said, "Fight the polytheists with your wealth, lives and tongues." [Abu Dawud].	Anas (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał: Prorok powiedział: „Zwalczajcie politeistów waszym dobytkiem, życiem i językiem.” [Abu Dawud].

http://sunnah.com/urn/2056010	http://sunnah.com/urn/2056010
Anas (RAA) narrated that The Messenger of Allah (ﷺ) said: „Fight the disbelievers (polytheists) with your property, yourselves and your tongues.”	Anas (RAA) przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: „Zwalczajcie niewiernych (politeistów) waszym dobytkiem, waszym życiem i waszym językiem.”
Related by Ahmad, An-Nasa'i and Al-Hakim graded it as Sahih.	Relacjonowane przez Ahmada; An-Nasa'i oraz Al-Hakim zaklasyfikowali ten hadis jako Sahih.

Reasumując: dżihadystą nie musi być tylko i wyłącznie taki muzułmanin, który sięga po broń aby zabijać niewiernych. Dżihadystą może być również taka osoba, która walczy językiem lub swoim dobytkiem (pieniędzmi)²⁷, aby słowo Allaha dominowało nad wszystkimi innymi religiami. Każda forma dżihadu jest dostosowana do danej sytuacji oraz zastanych warunków. Dżihad można więc prowadzić również w dość „pokojowy” sposób – oczywiście do czasu.

Czy pan Chadid jest dżihadystą?

Na to pytanie można jednoznacznie odpowiedzieć „tak”. Biorąc pod uwagę powyższe hadisy, można wywnioskować, że wywiad przeprowadzony z panem Chadidem jest pewną formą dżihadu opisaną w przytoczonych hadisach, ponieważ pan Chadid propagując islam za pomocą języka walczy o to, aby słowo Allaha dominowało (lub zaczęło dominować) nad innymi religiami:

http://sunnah.com/bukhari/56/26	http://sunnah.com/bukhari/56/26
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(15) Chapter: Whoever fights so that Allah's Word be superior	(15) Rozdział: Ktokolwiek walczy aby słowo Allaha dominowało
Narrated Abu Musa: A man came to the Prophet (ﷺ) and asked, "A man fights for war booty; another fights for fame and a third fights for showing off; which of them fights in Allah's Cause?"	Przekazał Abu Musa: Do proroka przyszedł pewien człowiek i zapytał: „Jeden człowiek walczy dla łupu wojennego; inny dla sławy a trzeci aby się popisać; który z nich walczy na drodze Allaha?”
The Prophet (ﷺ) said, "He who fights that Allah's Word (i.e. Islam) should be superior, fights in Allah's Cause."	Prorok powiedział: „Ten, kto walczy o to, aby słowo Allaha (tzn. islam) dominowało, ten walczy na drodze Allaha.”

²⁶ Według islamu politeistami są również chrześcijanie – zobacz np. fatwa numer 6568: <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=6568> – oraz egzegeza Ibn Kathira odnośnie sury 9:31 gdzie czytamy, że walka przeciwko Żydom i chrześcijanom jest zgodna z prawem [szariatem] ponieważ są to bałwochwalczy oraz niewierni: http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2565&Itemid=64.

²⁷ Chodzi tutaj na przykład o finansowanie budowy meczetów, finansowanie tłumaczenia Koranu, tłumaczenia różnych filmów lub artykułów proislamskich itd.

http://sunnah.com/riyadussaliheen/12/59	http://sunnah.com/riyadussaliheen/12/59
12 The Book of Jihad	12 Księga dżihadu
Abu Musa (May Allah be pleased with him) reported: A bedouin came to the Prophet (ﷺ) and said: "O Messenger of Allah! One man fights for booty, another fights to win fame, and the third fights for show off."	Abu Musa (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał: Do proroka przyszedł pewien beduin i powiedział: „O wysłanniku Allaha! Jeden człowiek walczy dla łupów, inny walczy aby zdobyć sławę a trzeci walczy dla popisu [pokazu].”
Another narration is: "One fights for displaying his valour, another fights out of his family pride."	Inna narracja podaje: „Jeden walczy aby pokazać swoją waleczność, inny walczy ze względu na swoją dumę rodzinną.”
Another narration is: "One fights out of rage."	Inna narracja podaje: „Jeden walczy ze względu na gniew.”
He asked: "Which of them is fighting in the Cause of Allah?"	On zapytał: „Który z nich walczy na drodze Allaha?”
The Messenger of Allah (ﷺ) said, "The one who fights so that Word of Allah (Islam) be exalted, is the one who fights in the Cause of Allah." [Al-Bukhari and Muslim].	Wysłannik Allaha powiedział: „Ten kto walczy o to, aby słowo Allaha (tzn. islam) było wywyższone, jest tym, kto walczy na drodze Allaha.” [Al-Bukhari oraz Muslim].

Walka ta jest również opisana w surze 8: 39²⁸, gdzie czytamy:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
And fight them until there is no more Fitnah (disbelief and polytheism: i.e. worshipping others besides Allah) and the religion (worship) will all be for Allah Alone [in the whole of the world].	I zwalczajcie ich, aż nie będzie już fitny (niewiara i politeizm: tzn. czczenie innych boskości poza Allahem) a religia (czczenie) w całości będzie należeć tylko do Allaha [na całym świecie].
But if they cease (worshipping others besides Allah), then certainly, Allah is All-Seer of what they do.	Ale jeśli się powstrzymają (od czczenia innych oprócz Allaha), wtedy Allah zaprawdę jest wszechwidzący co oni czynią.

Drugie zdanie powyższego wersetu odnosi się do podbitych niewiernych, którzy zostali zmuszeni do czczenia Allaha i przyjęcia islamu – jak jest to podaje na przykład w następujących hadisach: <https://sunnah.com/abudawud/15/136>, <https://sunnah.com/urn/1277070>, <https://sunnah.com/urn/2056100>, <https://sunnah.com/muslim/32/3>.

Nie każdy muzułmanin musi więc od razu zabijać czy też zwalczać niewiernych fizycznie narzucając im prawo Allaha, zwłaszcza tam, gdzie islam jest jeszcze słaby a muzułmanie są w mniejszości. Jest to oczywiste, że w takim przypadku należy – przynajmniej na początku – postępować w inny sposób. Dlatego też w pierwszej fazie islamizacji muzułmanie uciekają się do pokojowych sposobów szerzenia islamu właśnie poprzez dialog międzyreligijny, spotkania integracyjne, różnego rodzaju warsztaty, działalność charytatywną, wywiady w radiu, telewizji itd. Cel jest oczywisty: propagowanie islamu wśród niewiernych doprowadzając do przyjmowania islamu przez jak największą liczbę osób poprzez co islam staje się z czasem dominującą siłą narzucającą niewiernym w demokratyczny i całkowicie pokojowy sposób swoje prawa.

W późniejszej fazie islamizacji działalność związana z dialogiem międzyreligijnym, spotkaniami integracyjnymi itd. sukcesywnie słabnie a nawet staje się zbędna, gdy tylko islam zaczyna dominować w danym kraju.

²⁸ <https://quran.com/8/39>

W drugiej fazie islamizacji dochodzi do tak zwanego dżihadu defensywnego, czyli walki defensywnej lub walki w obronie własnej. Dżihad defensywny jest zazwyczaj następstwem działań niektórych muzułmanów, którzy dochodzą do wniosku, że nadszedł czas aby zwalczać niewiernych za pomocą broni, ładunków wybuchowych czy też na przykład samochodów wjeżdżając w niewiernych na przystankach czy też na deptaku itd. Jeżeli do takich zamachów dochodzi w danym kraju po raz pierwszy, wtedy społeczność niemuzułmańska zakłada, że jest to przypadek, niefortunny incydent, przestępstwo popełnione przez niezrównoważoną jednostkę, ponieważ wcześniej nie dochodziło do takich działań ze strony pokojowej mniejszości muzułmańskiej.

Społeczność muzułmańska, z różnymi muzułmańskimi przedstawicielami na czele, potępia oczywiście oficjalnie wszelkie zamachy w których giną niewierni czyli niemuzułmanie. Przytacza się unieważnione, pokojowe wersety Koranu lub fragment sury 5: 32: „*Ten, kto zabił człowieka, który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył zgorzenia na ziemi, czyni tak, jakby zabił wszystkich ludzi*”. Winą za ataki oraz zamachy przeprowadzane przez muzułmanów obarcza się wypaczenie nauk islamskich, „radikalność” niektórych jednostek czy też brak głębszego zrozumienia pokojowego przekazu islamu. W następstwie organizowane są warsztaty oraz wykłady w celu przybliżenia niemuzułmanom pokojowych nauk islamu pomijając przy tym oczywiście bardzo istotną kwestię abrogacji. Wszelkim werselem nakazującym muzułmanom walkę z niewiernymi przeciwstawia się unieważnione, pokojowe wersety Koranu.

Po pewnym czasie dochodzi jednak do reakcji niewiernych wobec coraz częściej powtarzających się zamachów muzułmańskich. Są to odwety dokonywane na społeczności muzułmańskiej, które mogą przybierać mniej lub bardziej agresywną formę. Zazwyczaj są to podpalenia, pobicia, groźby karalne itd.

Przedstawiciele społeczności muzułmańskiej potępiając agresję zarówno ze strony niemuzułmanów jak i (oficjalnie) muzułmanów rzekomo działających wbrew naukom islamu, występują z prośbą o ochronę ze strony państwa w związku z narastającymi prześladowaniami mniejszości muzułmańskiej. Jednocześnie organizowane są również (lewicowe) marsze oraz demonstracje w obronie przybierającej na sile społeczności muzułmańskiej.

Ostatecznie dochodzi jednak do dżihadu defensywnego, który jest skutkiem agresji muzułmańskiej oraz reakcji niewiernych na powtarzające się zamachy. Dżihad defensywny jest również wspierany i usprawiedliwiany przez szeroko rozumianą lewicę, która powołując się na dotychczas pokojową mniejszość muzułmańską podziela poglądy muzułmanów twierdzących, że zamachy terrorystyczne nie mają nic wspólnego z islamem oraz są wypaczeniem nauk Mahometa.

Dżihad ofensywny występuje zazwyczaj po dżihadzie defensywnym oraz najczęściej wtedy, gdy muzułmanie stanowią już pewien zauważalny procent populacji. W tym kontekście należy zaznaczyć, że muzułmanin, który nie walczy lub też nie rozmyśla nad walką przeciwko niewiernym, umiera jako obłudnik:

http://sunnah.com/urn/2056000	http://sunnah.com/urn/2056000
bu Hurairah (RAA) narrated that The Messenger of Allah (ﷺ) said: „He who dies without having gone or thought of going out for Jihad in the Cause of Allah, will die while being guilty of having one of the qualities of hypocrisy.”	Abu Hurairah (RAA) przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: „Ten kto umrze bez wybrania się na dżihad lub nie rozważył wybrania się na dżihad na drodze Allaha, ten umrze jako winny posiadania jednej z cech obłudy.”
Related by Muslim.	Relacjonowane przez Muslima.

http://sunnah.com/nasai/25/13	http://sunnah.com/nasai/25/13
25 The Book of Jihad	25 Księga dżihadu
(2) Chapter: Stern Warning Against Forsaking Jihad	(2) Rozdział: Surowe ostrzeżenie odnośnie zaniechania dżihadu
It was narrated from Abu Hurairah that the Prophet (ﷺ) said: "Whoever	Przekazano od Abu Hurairy, że prorok powiedział: „Ktokolwiek umrze nie walcząc

dies without having fought or thought of fighting, he dies on one of the branches of hypocrisy."	lub nie myśląc o walce, ten umiera na jednej z gałęzi obłądy."
--	--

Wobec nieuchronnie zbliżającej się śmierci i obawy przed sądem Allaha, wielu muzułmanów studiujących źródła muzułmańskie zaczyna zdawać sobie sprawę z tego, że jedyną gwarancją zbawienia jest dżihad na drodze Allaha, w którym giną również oni sami – co jest zgodne z zasadami prowadzenia dżihadu – lub zabijają niewiernych w oczekiwaniu, że zostaną zabici przez policję lub jednostki specjalne, ponieważ każdy muzułmanin, który zostaje zabity podczas prowadzenia dżihadu na drodze Allaha jest męczennikiem i otrzymuje gwarancję wstąpienia do islamskiego raju:

http://sunnah.com/riyadussaliheen/12/19	http://sunnah.com/riyadussaliheen/12/19
12 The Book of Jihad	12 Księga dżihadu
Abu 'Abs 'Abdur-Rahman bin Jabr (May Allah be pleased with him) reported: The Messenger of Allah (ﷺ) said, "It will not happen that the feet soiled with dust while (doing Jihad) in the way of Allah, will be touched by the fire (of Hell)." [Al- Bukhari].	Abu 'Abs 'Abdur-Rahman bin Jabr (niech Allah będzie z niego zadowolony) przekazał: Wysłannik Allaha powiedział: „Nie dojdzie do tego, że stopy zabrudzone pyłem [ziemi] podczas (czynienia dżihadu) na drodze Allaha zostaną dotknięte ogniem (piekła).” [Al- Bukhari].

http://sunnah.com/bukhari/97/89	http://sunnah.com/bukhari/97/89
97 Oneness, Uniqueness of Allah (Tawheed)	97 Jedność, wyjątkowość Allaha (Tawheed)
(30) Chapter: „Say: If the sea were ink for the Words of my Lord, surely the sea would be exhausted...”	(30) Rozdział: „Powiedz: Gdyby morze było atramentem dla słów mojego Pana [Allaha], wtedy z pewnością morze by się wyczerpało...”
Narrated Abu Huraira: Allah's Messenger (ﷺ) said, "Allah guarantees (the person who carries out Jihad in His Cause and nothing compelled him to go out but Jihad in His Cause and the belief in His Word) that He will either admit him into Paradise (Martyrdom) or return him with reward or booty he has earned to his residence from where he went out."	Przekazał Abu Huraira: Wysłannik Allaha powiedział: „Allah gwarantuje (osobie, która bierze udział w dżihadzie na jego drodze a nic jej do tego nie przymusza jak tylko czynienie dżihadu na jego drodze i wiara w słowo Allaha), że Allah albo zezwoli jej wejść do raju (jako męczennikowi) lub przyprowadzi tą osobę z powrotem do domu skąd wyruszyła, wraz z nagrodą lub łupem wojennym."

http://sunnah.com/nasai/47/45	http://sunnah.com/nasai/47/45
47 The Book Of Faith and its Signs	47 Księga wiary i jej znaki
(24) Chapter: Jihad	(24) Rozdział: Dżihad
Abu Hurairah said: "I heard the Messenger of Allah [SAW] say: 'Allah has promised the one who goes out in His cause 'and does not go out except with faith in Me and for Jihad in My cause,' that he is guaranteed to enter Paradise no matter how, either he is killed, or he dies, or he will be brought back to his home from which he departed having acquired whatever he acquired of reward or spoils of war.'"	Abu Hurairah powiedział: „Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział: 'Allah obiecał temu, kto wyruszy na jego [Allaha] drodze i nie wyrusza jak tylko z wiarą we mnie [Allaha] i dla dżihadu na mojej drodze, że takiej osobie gwarantowane jest wejście do raju, wszystko jedno w jaki sposób, czy też zostanie zabity lub umrze albo wróci do swojego domu skąd wyruszył wraz z tym co zyskał jako nagrodę lub łupem wojennym."

Muzułmanin wojujący na drodze Allaha nie może sobie jednak przywłaszczyć żadnej rzeczy spośród łupów ...

http://sunnah.com/bukhari/56/280	http://sunnah.com/bukhari/56/280
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(190) Chapter: A little Ghulul	(190) Rozdział: Sprzeniewierzenie niewielkiego wymiaru
Narrated `Abdullah bin `Amr: There was a man who looked after the family and the belongings of the Prophet (ﷺ) and he was called Karkara.	Przekazał Abdullah bin Amr: Był pewien człowiek, który troszczył się o rodzinę i własność proroka a zwano go Karkara.
The man died and Allah's Messenger (ﷺ) said, "He is in the '(Hell) Fire."	Człowiek ten zmarł a wysłannik Allaha powiedział: „On jest w ogniu (piekielnym).”
The people then went to look at him and found in his place, a cloak he had stolen from the war booty.	Następnie ludzie udali się aby na niego popatrzeć i znaleźli u niego płaszcz, który ukradł spośród łupów wojennych.

... ani nie może posiadać niespłaconego długu:

http://sunnah.com/nasai/25/73	http://sunnah.com/nasai/25/73
25 The Book of Jihad	25 Księga dżihadu
(32) Chapter: The One Who Fights In The Cause Of Allah But Owes A Debt	(32) Rozdział: Ten, kto walczy na drodze Allaha ale posiada dług
It was narrated from 'Abdullah bin Qatadah that he heard Abu Qatadah narrate from the Messenger of Allah (ﷺ), that he stood up among them and said that Jihad in the cause of Allah and belief in Allah are the best of deeds.	Przekazano od 'Abdullaha bin Qatadaha, że usłyszał jak Abu Qatadah przekazywał od wysłannika Allaha, że ten wstał pośród nich i powiedział, że dżihad na drodze Allaha i wiara w Allaha są najlepszymi czynami.
Then a man stood up and said: "O Messenger of Allah, if I am killed in the cause of Allah, will Allah forgive my sins?"	Wtedy wstał pewien mężczyzna i powiedział: „O wysłanniku Allaha, jeśli zostanę zabity na drodze Allaha, czy wtedy Allah przebaczy mi moje grzechy?”
The Messenger of Allah (ﷺ) said: "Yes, if you are killed in the cause of Allah, and you are patient and seek reward, and you are facing the enemy, not running way - except for debt.	Wysłannik Allaha powiedział: „Tak, jeśli zostaniesz zabity na drodze Allaha a będziesz cierpliwy i będziesz zabiegał o nagrodę i będziesz stawiał czoło wrogowi bez próby ucieczki – poza niespłaconym długiem.
Jibril (peace be upon him) told me that."	Dżibril mi to powiedział."

Ponadto „męczennikowi” zostają oszczędzone męki w grobie i może się wstawić za siedemdziesięciu członków spośród swojej rodziny:

http://sunnah.com/tirmidhi/22/46	http://sunnah.com/tirmidhi/22/46
22 The Book on Virtues of Jihad	22 Księga cnót dżihadu
(25) Chapter: Regarding The Rewards For The Martyr	(25) Rozdział: Odnośnie nagród dla męczennika
Narrated Al-Miqdam bin Ma'diykarib: That the Messenger of Allah (ﷺ) said: "There are six things with Allah for the martyr.	Przekazał Al-Miqdam bin Ma'diykarib: że wysłannik Allaha powiedział: „Jest sześć rzeczy, które Allah przygotował dla męczennika.
He is forgiven with the first flow of blood (he suffers), he is shown his place in Paradise, he is protected from punishment in the grave, secured from the greatest terror, the crown of dignity is placed upon his head - and its gems are better than the world and what is in it - he is married to seventy two wives along Al-Huril-'Ayn of	Otrzymuje on przebaczenie wraz z pierwszym przelaniem jego krwi, pokazane mu jest jego miejsce w raju, będzie uchroniony przed karą w grobie, uchroniony przed największym terrorem, na jego głowie zostanie umieszczona korona godności a kamienie szlachetne na niej są lepsze niż ten świat i wszystko

Paradise, and he may intercede for seventy of his close relatives." [Abu 'Eisa said:] This Hadith is Hasan Sahih.	co w nim jest, poślubi siedemdziesiąt dwie żony spośród hurys z raju i będzie mu wolno się wstawić za siedemdziesiąt osób spośród jego bliskich krewnych." [Abu 'Eisa powiedział:] Ten hadis jest hadisem Hasan Sahih.
---	--

http://sunnah.com/abudawud/15/46	http://sunnah.com/abudawud/15/46
15 Jihad (Kitab Al-Jihad)	15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)
(875) Chapter: Regarding The Acceptance Of The Martyr's Intercession	(875) Rozdział: Odnośnie zaakceptowania wstawiennictwa męczennika
Narrated AbudDarda': The Prophet (ﷺ) said: The intercession of a martyr will be accepted for seventy members of his family.	Przekazał AbudDarda': Prorok powiedział: Wstawiennictwo męczennika będzie zaakceptowane dla siedemdziesięciu członków jego rodziny.
Abu Dawud said: The correct name if the narrator is Rabah b. al-Walid (and not al-walid b. Rabah as occurred in the chain of narrators in the text of the tradition)	Abu Dawud powiedział: Prawidłowe imię narratora to Rabah b. al-Walid (a nie al-walid b. Rabah jak pojawiło się w łańcuchu w tekście przekazu)

Jak więc widzimy, islam zezwala na zabijanie, mordowanie oraz pochwała terror, gdyż jak sam prorok islamu powiedział: „(...) *dano mi odnosić zwycięstwo poprzez terror* (...)”.

To, że do zamachów nie dochodzi na Zachodzie (jeszcze) codziennie, oznacza jedynie, że w różnych krajach mamy do czynienia z różnymi fazami islamizacji, różnym stanem wiedzy oraz poziomem praktykowania islamu przez muzułmanów, którzy od kilku lat – wraz z rozwojem internetu – mają coraz szerszy dostęp do muzułmańskich źródeł udostępnianych coraz częściej całkowicie bezpłatnie.

Politycznie podsycany konflikt kultur

Bardzo ciekawą strategią pana Chadida jest również obarczanie polityki za wszelkie konflikty, wojny i rzezie. To nie kwestie religijne ale rzekomo polityczne podsycają „bębenek nienawiści” oraz doprowadzają do eskalacji. Gdy przyjrzymy się historii islamu oraz w jaki sposób szerzył się islam, wtedy zobaczymy, że odbywało się to poprzez miecz. Mahomet już na początku swojej działalności jako „prorok” dawał do zrozumienia, że chodzi mu o podbój. W książce zatytułowanej *History of al-Tabari Vol. 6, Muhammad at Mecca*, która jest dostępna również na stronie books.google.pl²⁹, czytamy na stronie 82:

I was a merchant, and I came during the pilgrimage and stayed with al-'Abbas. While we were with him, a man came out to pray and stood facing the Ka'bah.	Byłem kupcem i przyjechałem podczas pielgrzymki i zatrzymałem się u al-'Abbasa. Kiedy byliśmy u niego, wtedy wyszedł pewien człowiek, aby się modlić i stał skierowany w kierunku Kaby.
Then a woman came out and stood praying with him, followed by a youth who stood praying with him.	Następnie wyszła pewna kobieta i stała modląc się z nim, a następnie młodzieniec, który stał modląc się z nim.
I said, "'Abbas, what is this religion? I do not know what this religion is." He answered, "This is Muhammad b. 'Abdallah, who claims that God has sent him as His Messenger with this (religion), and that the treasures of Chusroes and Caesar will be given to him by conquest.	Powiedziałem: „Abbasie, cóż to za religia? Nie znam tej religii.” On odparł: „To jest Muhammad bin 'Abdallah, który twierdzi, że Bóg posłał go jako swojego wysłannika razem z tą (religią) i że skarby Chosrowa i Cesarza będą mu przekazane poprzez podbój.

²⁹ <https://books.google.pl/books?id=yWYH0mHo2AwC&pg=PA82>

This woman is his wife Khadijah bt. Khuwaylid, who has believed in him, and this youth is his cousin 'Ali b. Abi Talib, who has believed in him."	Ta kobieta jest jego żoną, Khadijah bt. Khuwaylid, która uwierzyła w niego, a ten młodzieniec jest jego kuzynem 'Ali b. Abi Talib, który uwierzył w niego."
'Afif: Would that I had believed in him that day, so that I had been the third.	'Afif: Gdybym tego dnia w niego uwierzył, wtedy byłbym trzecim.

Plany Mahometa były jasne: stworzyć nową religię, wezwać pogan do islamu a następnie podbić każdego, kto nie był muzułmaninem. Mahomet urzeczywistnił ten cel, gdy stał się dowódcą armii muzułmańskiej:

http://sunnah.com/muslim/1/33	http://sunnah.com/muslim/1/33
1 The Book of Faith	1 Księga wiary
(8) Chapter: The command to fight the people until they say "La ilaha illallah Muhammad Rasul-Allah", and establish Salat, and pay the Zakat, and believe in everything that the prophet (saws) brought.	(8) Rozdział: Nakaz do walki przeciwko ludziom, dopóki nie powiedzą „La ilaha illallah Muhammad Rasul-Allah”, oraz dopóki nie ustanowią modły i nie zapłacą zakatu [obowiązkowej, przymusowej jałmużny] oraz nie uwierzą we wszystko co przyniósł prorok.
Whoever does that, his life and his wealth are protected except by its right, and his secrets are entrusted to Allah, the most high.	Ktokolwiek tak uczyni, tego życie oraz majątek będzie objęte ochroną z wyjątkiem prawa [islamskiego] a tajemnice [takiej osoby] będą powierzone Allahowi, najwyższemu.
Fighting those who withhold Zakat or other than that is one of the duties of Islam and the Iman should be concerned with the Laws of Islam	Zwalczanie tych, którzy odmawiają [zapłacenia] zakatu lub innych rzeczy, jest jednym z obowiązków islamu a imam powinien być zatroskany o prawa islamu
It is reported on the authority of Abu Huraira that the Messenger of Allah said: I have been commanded to fight against people so long as they do not declare that there is no god but Allah, and he who professed it was guaranteed the protection of his property and life on my behalf except for the right affairs rest with Allah.	Przekazano zgodnie z upoważnieniem Abu Hurairy, że wysłannik Allaha powiedział: Otrzymałem nakaz aby walczyć przeciwko ludziom dopóki nie oświadczą, że nie ma boga nad Allaha, a kto tak zaświadczył otrzymał gwarancję ochrony jego dobytku i jego życia w moim imieniu poza sprawami [islamskiego] prawa, które zależą od Allaha.

Mahomet otrzymał więc nakaz od swojego boga, aby walczyć przeciwko każdemu kto nie jest muzułmaninem. Ten nakaz jest nakazem religijnym a nie politycznym, gdyż chodzi tutaj o zwalczanie osób, które nie przynależą do wspólnoty muzułmańskiej dopóki nie przyjmą islamu. Wszelkie bitwy, wojny itd. mają więc podłoże religijne a nie polityczne – jak chce nas przekonać pan Chadid.

Niejasności pomiędzy chrześcijaństwem a islamem. Wspólne wartości?

Pan Chadid zachęca do wyjaśnienia niejasności pomiędzy chrześcijanami a muzułmanami oraz do poszukiwania wspólnych wartości. Jest to oczywiście odbierane jako chęć do prowadzenia dialogu międzyreligijnego, który jest pewnym narzędziem islamizacji, ponieważ dialog pomiędzy islamem a chrześcijaństwem nie jest tak naprawdę możliwy.

Jak miałyby wyglądać dialog z osobami, które obrały sobie za cel narzucenie islamu oraz szariatu każdemu niemuzułmaninowi? Można oczywiście argumentować, że nie każdy muzułmanin chce narzucać komuś islam, podbijać kraje niewiernych oraz ujarzmić niemuzułmanów. Wzorem do naśladowania dla muzułmanów jest jednak Mahomet, który właśnie tego uczył:

W rozdziale 9:29³⁰ czytamy:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
Fight against those who (1) believe not in Allah, (2) nor in the Last Day, (3) nor forbid that which has been forbidden by Allah and His Messenger (4) and those who acknowledge not the religion of truth (i.e. Islam) among the people of the Scripture (Jews and Christians), until they pay the Jizyah with willing submission, and feel themselves subdued.	Walczcie przeciwko tym, którzy (1) nie wierzą w Allaha (2) i w Dzień Ostatni, (3) którzy nie zabraniają tego, co zakazał Allah i jego wysłannik, (4) i nie uznają religii prawdy (tzn. islamu) spośród Ludzi Księgi (Żydzi i chrześcijanie), dopóki nie zapłacą dzizji w dobrowolnej uległości i nie zostaną upokorzeni.

Na te fakty muzułmanie odpowiadają bardzo często pokojowymi wersetami Koranu, takimi jak sura 2:256 „nie ma przymusu w religii”, lub sura 2:62 – która powtarza się w rozdziale 5:69 –, czy też sura 109:6 „Wy macie waszą religię, a ja mam moją religię”.

Niestety wszelkie pokojowe wersety Koranu zostały anulowane. Dowody anulowania pokojowych wersetów znajdujemy w tafsirach (czyli egzegezach Koranu), w księdze kontekstu (Asbab Al-Nuzul) oraz w hadisach.

Dowód anulowania sury 2:256:

<http://www.alfafsir.com/AsbabAlnuzul.asp?SoraName=2&Ayah=256&search=yes&img=A&LanguageID=2>

Dowód anulowania sury 2:62:

http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=371

Dowód anulowania sury 109:6:

<http://www.alfafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=109&tAyahNo=6&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

Jak miałyby więc wyglądać dialog międzyreligijny z osobami, które otrzymały nakaz od swojego proroka, aby ujarzmić niewiernych, zmuszać ich do przyjęcia islamu lub płacenia dzizji, czyli de facto haraczu? Niejasności pomiędzy chrześcijaństwem a islamem polegają na tym, że islam jest zaprzeczeniem chrześcijaństwa, tak więc dialog międzyreligijny jest skazany już od samego początku na klęskę. Pan Chadid jest oczywiście tego świadom, lecz jako że przebywa w kraju niemuzułmańskim, musi się starać przede wszystkim o to, aby wspólnota muzułmańska rosła w siłę, co dzieje się zwłaszcza poprzez „nawrócenie” niewiernych na islam a więc głównie poprzez tak zwany dialog międzyreligijny, gdzie promuje się islam jako „religię”, która nie przeczy chrześcijaństwu a tylko ją rzekomo „uzupełnia”.

W książce *Global Jihad: The Future in the Face of Militant Islam*³¹, autorstwa Patricka Sookhdeo, znajdujemy na stronie 42 taki oto cytat:

Kufr and Islam are opposed to each other. The progress of one is possible only at the expense of the other and co-existence between these two contradictory faiths is unthinkable.	Kufr oraz islam są przeciwieństwem. Postęp jednego jest możliwy tylko kosztem drugiego a współistnienie tych dwóch sprzecznych wyznań jest nie do pomyślenia.
The honour of Islam lies in insulting kufr and kafirs. One who respects kafirs, dishonours the Muslims.	Zaszczytem islamu jest znieważanie kufr [niewiary w islam] oraz kafirów. Ten, kto szanuje kafirów, ten hańbi muzułmanów.

³⁰ <https://quran.com/9/29>

³¹ <https://books.google.pl/books?id=UYxVDQAAQBAJ&pg=PT42>

W obliczu powyższych dowodów jakkolwiek dialog religijny z islamem jest więc z góry skazany na niepowodzenie³².

Również doszukiwanie się „wspólnych wartości” jest skazane na klęskę, ponieważ gdy tylko wgłębimy się w naukę Mahometa oraz naukę Chrystusa, wtedy dostrzegamy diametralne różnice pomiędzy chrześcijaństwem a islamem, o których już wspominałem na początku tej publikacji.

Czy muzułmanie szanują Jezusa?

Kolejną próbą uzyskania aprobaty oraz przychylności wśród chrześcijan jest twierdzenie jakoby muzułmanie szanowali Jezusa i uznawali Go za proroka. Tutaj powinniśmy zadać panu Chadidowi proste pytanie: czy muzułmanie szanują Jezusa, który pojawia się w Biblii czy w Koranie? Odpowiedź będzie prosta: chodzi o tego z Koranu. Niestety Isa z Koranu nie jest Jezusem z Biblii. Są to dwie różne osoby. Islamski „Jezus” jest tylko i wyłącznie prorokiem islamu, który zapowiada przyjście Mahometa – jak podaje sura 61:6. Isa jest więc tylko i wyłącznie szeregowym prorokiem, takim jak każdy inny przed nim. Isa nigdy nie podawał się za Boga, nigdy nie odpuszczał grzechów, nigdy nie umarł na krzyżu aby poprzez to zbawić świat oraz nigdy nie zmartwychwstał, a na jego miejscu ukrzyżowany został Tatianos – jak podaje tafsir Ibn Abbas odnośnie sury 4:157³³:

(And because of their saying: We slew the Messiah Jesus son of Mary, Allah's messenger) Allah destroyed their man Tatianos.	(I ze względu na ich wypowiedź: Zabiliśmy mesjasza Jezusa, syna Maryi, wysłannika Allaha) Allah zniszczył ich człowieka Tatianososa.
(They slew him not nor crucified, but it appeared so unto them) Allah made Tatianos look like Jesus and so they killed him instead of him; (and lo! those who disagree concerning it) concerning his killing (are in doubt thereof) in doubt about his killing; (they have no knowledge thereof save pursuit of a conjecture) not even conjecture; (they slew him not for certain) i.e. certainly they did not kill him,	(Oni go nie zabili ani go nie ukrzyżowali, lecz tak im się wydawało) Allah sprawił, że Tatianos przybrał wygląd Jezusa i tak zabili go zamiast niego; (i spójrzcie! ci, którzy nie zgadzają się odnośnie tego) odnośnie jego zabicia (są w zwątpieniu w związku z tym) w zwątpieniu odnośnie jego zabicia; (oni nie mają o tym żadnej wiedzy poza prześciganiami się w przypuszczeniach) ani nawet przypuszczenia; (oni go z pewnością nie zabili) tzn. z pewnością go nie zabili,

Jest to więc rzeczą oczywistą, że Isa nie może być Jezusem, którego znamy z Biblii. A więc muzułmanie nie szanują Jezusa z Biblii tylko Isę z Koranu.

A co z Maryją? Czy muzułmanie szanują Maryję?

To samo odnosi się do Maryi. Według islamu Maryja nie urodziła Zbawiciela, Boga i Syna Bożego a tylko zwykłego człowieka, proroka islamu. Sobór Konstantynopolitański II³⁴ głosił natomiast, że:

(...) VI. Jeśli ktoś głosi, że Maryja zawsze Dziewica jest Bogarodzicą tylko w sensie przenośnym, nie naprawdę, lub że jest nią w sensie względnym, to znaczy, że miałyby urodzić tylko zwykłego człowieka, a nie Słowo Boże wcielone, (...) lub jeśli ktoś nazywa ją matką człowieka lub matką Chrystusa

³² Możliwe jest jednak współistnienie islamu i chrześcijaństwa w jednym kraju, jeżeli jest to kraj chrześcijański a muzułmanie stanowią nikłą mniejszość lub w przypadku w którym muzułmanie są „niereligijni”.

³³

<http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=4&tAyahNo=157&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

³⁴ <http://soborowa.strefa.pl/konstantynopol-ii.html>

w takim sensie, jakoby Chrystus nie był Bogiem, a nie nazywa jej właściwie i zgodnie z prawdą Bogarodnicą, gdyż to przedwiecznie zrodzone z Ojca Słowo Boże wcieliło się w niej w ostatnich czasach i właśnie dlatego święty sobór w Chalcedonie nazwał ją pobożnie Bogarodnicą - niech będzie przeklęty. (...)

Czyli każdy, kto twierdzi, że Maryja urodziła zwykłego człowieka – tak jak twierdzą Allah, Mahomet oraz muzułmanie – jest przeklęty. Czy są nam potrzebne jeszcze jakieś inne dowody?

Pan Chadid podał również, że Mahomet powiedział, że Maryja jest „najlepszą kobietą, która jako pierwsza wejdzie do raju”.

Jak wygląda muzułmański raj?

http://sunnah.com/tirmidhi/22/46	http://sunnah.com/tirmidhi/22/46
22 The Book on Virtues of Jihad	22 Księga cnót dżihadu
(25) Chapter: Regarding The Rewards For The Martyr	(25) Rozdział: Odnośnie nagród dla męczennika
Narrated Al-Miqdam bin Ma'diykarib: That the Messenger of Allah (ﷺ) said: "There are six things with Allah for the martyr.	Przekazał Al-Miqdam bin Ma'diykarib: że wysłannik Allaha powiedział: Jest sześć rzeczy, które Allah przygotował dla męczennika.
He is forgiven with the first flow of blood (he suffers), he is shown his place in Paradise, he is protected from punishment in the grave, secured from the greatest terror, the crown of dignity is placed upon his head - and its gems are better than the world and what is in it - he is married to seventy two wives along Al-Huril-'Ayn of Paradise, and he may intercede for seventy of his close relatives."	Otrzymuje on przebaczenie wraz z pierwszym przelaniem jego krwi, pokazane mu jest jego miejsce w raju, będzie uchroniony przed karą w grobie, uchroniony przed największym terrorem, na jego głowie zostanie umieszczona korona godności a kamienie szlachetne na niej są lepsze niż ten świat i wszystko co w nim jest, poślubi siedemdziesiąt dwie żony spośród hurys z raju i będzie mu wolno się wstawić za siedemdziesiąt osób spośród jego bliskich krewnych."
[Abu 'Eisa said:] This Hadith is Hasan Sahih.	[Abu 'Eisa powiedział:] Ten hadis jest hadisem hasan Sahih.

http://sunnah.com/urn/1276480	http://sunnah.com/urn/1276480
It was narrated from Miqdam bin Ma'dikarib that the Messenger of Allah (ﷺ) said: „The martyr has six things (in store) with Allah: He is forgiven from the first drop of his blood that is shed; he is shown his place in Paradise; he is spared the torment of the grave; he is kept safe from the Great Fright; he is adorned with a garment of faith; he is married to (wives) from among the wide-eyed houris; and he is permitted to intercede for seventy of his relatives."	Przekazano od Miqdama bin Ma'dikariba, że wysłannik Allaha powiedział: „Dla męczennika zapisane jest sześć rzeczy u Allaha: Otrzymuje on przebaczenie od momentu gdy jego krew jest po raz pierwszy przelewana; pokazane mu jest jego miejsce w raju; oszczędzona mu będzie męczarnia w grobie; i będzie bezpieczny przed Wielkim Przerażeniem; zostanie przyozdobiony szatą wiary; poślubi (żony) spośród hurys z dużymi oczyma; i będzie mu wolno wstawić się za siedemdziesiąt osób spośród jego krewnych."

http://sunnah.com/urn/678420	http://sunnah.com/urn/678420
Anas narrated that the Prophet (s.a.w) said: "The believer shall be given in paradise such and such strength in intercourse ." it was said: "O Messenger of Allah! And will he able to do that?"	Anas przekazał, że prorok powiedział: „Wierny otrzyma w raju taką a taką siłę [potencję] podczas stosunku seksualnego”; powiedziano: „O wysłanniku Allaha! I będzie w stanie temu sprostać?”
He said: "He will be given the strength of a hundred."	On powiedział: „Otrzyma on siłę [potencję] setki mężczyzn."

Czy więc Maryja ma być według islamu jedną z hurys? Co jest podane w fatwach odnośnie muzułmańskiego raju? W fatwie numer 28376³⁵ czytamy:

Fatwa No : 28376	Numer fatwy : 28376
Sexual intercourse in Paradise	Stosunek seksualny w raju
Fatwa Date : Safar 21, 1432 / 26-1-2011	Data fatwy : Safar 21, 1432 / 26-1-2011
Question	Pytanie
Does the man who enters Paradise and marries from the women of Paradise have sexual intercourse with them and find pleasure as spouses do in this world, given that the Prophet ﷺ, told us that the people of Paradise do not release anything from their private parts?	Czy mężczyzna który wejdzie do raju i poślubi kobiety raju będzie odbywał z nimi stosunek seksualny i odczuje przyjemność taką jak małżonkowie na tym świecie, biorąc pod uwagę że prorok Mahomet powiedział nam, że ludzie raju niczego nie wydalają z intymnych części ciała?
Answer	Odpowiedź
All perfect praise be to Allaah, the Lord of the worlds. I testify that there is none worthy of worship except Allaah, and that Muhammad ﷺ, is His Slave and Messenger.	Chwała Allahowi panu światów. Oświadczam, że nie ma nikogo godnego czci poza Allahem i że Mahomet, jest jego niewolnikiem i wysłannikiem.
In Paradise, a husband has sexual intercourse with his wife and they both find pleasure, but this is done without releasing semen. Allaah The Almighty Says (what means): {And they will have therein purified spouses, and they will abide therein eternally.} [Quran 2: 25]	W raju mąż będzie odbywał stosunek seksualny ze swoją żoną i będą oni razem odczuwali przyjemność lecz będzie to bez wydalania nasienia. Allah wszechmocny mówi (co oznacza): {I będą tam mieli małżonki czyste i będą tam przebywać na wieki.} [Koran 2: 25]
Commenting on this verse, Mujaahid and 'Ataa' <small>رضي الله عنهما</small> mentioned that the people of Paradise are purified from menstruation, urine and semen.	W komentarzu odnośnie tego wersetu Mujaahid oraz 'Ataa' wspomnieli, że ludzie raju są oczyszczeni z krwawień miesięczkowych, moczu oraz nasienia.
Also, it was reported on the authority of Abu Umaamah <small>رضي الله عنه</small> that the Prophet ﷺ said that the people of Paradise have sexual intercourse with their spouses with a male organ that does not drain and a desire that does not subside. In another narration of the same Hadeeth, he <small>رضي الله عنه</small> , said a man will have sexual intercourse without releasing semen. In a third narration, he <small>رضي الله عنه</small> , said that the people of Paradise have sexual intercourse, eat and drink.	Przekazano również zgodnie z upoważnieniem Abu Umaamahy, że prorok Mahomet powiedział, że ludzie raju będą odbywać stosunek seksualny ze swoimi małżonkami a z członków nie będzie wypływać nasienie a pożądanie nie osłabnie. W innej narracji tego samego hadisu Mahomet powiedział, że mężczyzna będzie odbywał stosunek seksualny bez wytrysku nasienia. W trzeciej narracji Mahomet powiedział, że ludzie raju będą odbywali stosunek seksualny, będą jedli i pili.

³⁵ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=28376>

[At-Tabaraani; Al-Haythami: Dha`eef (Weak)]	[At-Tabaraani; Al-Haythami: Dha`eef (słaby)]
Allaah Knows best.	Allah wie najlepiej.

W fatwie numer 85663³⁶ czytamy:

Fatwa No: 85663	Numer fatwy: 85663
Sex in Heaven	Seks w raju
Fatwa Date : Muharram 25, 1424 / 29-3-2003	Data fatwy : Muharram 25, 1424 / 29-3-2003
Question	Pytanie
Is there really Heaven where sex is free all the time?	Czy naprawdę istnieje raj w którym jest zawsze darmowy seks?
Answer	Odpowiedź
Praise be to Allah, the Lord of the Worlds; and may His blessings and peace be upon our Prophet Muhammad and upon all his Family and Companions.	Cześć Allahowi, panu światów; i niech Jego błogosławieństwa i pokój będą z prorokiem Mahometem i z całą jego rodziną oraz jego towarzyszami.
The Paradise where the person enjoys sex anytime he wishes is The Paradise where righteous people will dwell in the Hereafter as Allah says: {Enter Paradise, you and your wives, in happiness.} [43: 70]	Raj w którym osoba będzie rozkoszowała się seksem kiedy tylko zechce jest rajem gdzie będą przebywać ludzie sprawiedliwi w życiu ostatecznym jak podaje Allah: {Wejdźcie do raju, wy i wasze żony, w szczęściu.} [43:70]
Allah Says: {And (there will be) Houris (fair females) with wide, lovely eyes (as wives for the pious) Like unto preserved pearls. A reward for what they used to do.} [56: 22, 23, 24]	Allah powiada: {A (będą tam) hurysy (piękne kobiety) o wielkich, pięknych oczach (jako żony dla bogobożnych) Podobne do pereł ukrytych. W nagrodę za to, co czynili.} [56: 22, 23, 24]
But this comfort is limited to those who believe in Allah and perform good deeds.	Ta przyjemność jest jednak ograniczona dla tych, którzy wierzą w Allaha i czynią dobre uczynki.
Allah knows best.	Allah wie najlepiej.

W fatwie numer 15627³⁷ czytamy:

Fatwa No : 15627	Numer fatwy : 15627
A woman joins her husband in Paradise	Kobieta dołącza do swojego męża w raju
Fatwa Date: Thul-Qi'dah 2, 1428 / 12-11-2007	Data fatwy: Thul-Qi'dah 2, 1428 / 12-11-2007
Question	Pytanie
My wife passed away and now I wish to take a second wife. Which one of them will be my wife in the Hereafter? Also, who will be the husband of the other wife?	Moja żona zmarła i teraz chciałbym poślubić drugą żonę. Która z nich będzie moją żoną w życiu ostatecznym? Oraz kto będzie mężem drugiej żony?
Answer	Odpowiedź
All perfect praise be to Allaah, The Lord of the worlds. I testify that there is none worthy of worship except Allaah, and that Muhammad ﷺ, is His slave and messenger.	Chwała Allahowi panu światów. Oświadczam, że nie ma nikogo godnego czci poza Allahem i że Mahomet, jest jego niewolnikiem i wysłannikiem.

³⁶ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=85663>

³⁷ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=15627>

First of all, we ask Allaah The Almighty to admit all Muslims to Paradise.	Po pierwsze prosimy Allaha wszechmogącego aby wpuścił wszystkich muzułmanów do raju.
Please note that in Paradise the woman will be the wife of the husband to whom she was married in this world if they both enter Paradise. The same applies to other wives as well. Hence, the man who has one or more wives in this world, will have them with him in Paradise as long as they did not marry again to another man.	Proszę zauważyć, że w raju kobieta będzie żoną męża, z którym była w związku małżeńskim na tym świecie, jeśli oboje wejdą do raju. To samo odnosi się również do innych żon. Dlatego też mężczyzna, który posiada jedną lub więcej żon na tym świecie, będzie je posiadał również w raju jeśli nie wyszły za mąż za innego mężczyznę.
Allaah Knows best.	Allah wie najlepiej.

Czy do takiego raju ma wstąpić Maryja? Co Ona będzie tam robić? Czy będzie żoną Mahometa jak podaje pewien (niestety słaby) przekaz o którym wspominają muzułmańscy uczeni³⁸? Cóż to za raj w którym nieustannie można kopulować z hurysami? Co powiedział Jezus choćby w Ewangelii Mateusza 22: 29-30?

29 Jezus im odpowiedział: «Jesteście w błędzie, nie znając Pisma ani mocy Bożej. **30** Przy zmartwychwstaniu bowiem nie będą się ani żenić, ani za mąż wychodzić, lecz będą jak aniołowie Boży w niebie.

Stereotypy na temat islamu

Pan Chadid przytoczył tutaj kilka kwestii. Najpierw odniósł się do poligamii argumentując, że nie jest to regułą i że on sam nie zna żadnego muzułmanina, który miałby kilka żon.

Nieistotne jest oczywiście to, czy pan Chadid zna osobiście jakąś osobę, która posiada więcej niż jedną żonę czy nie oraz czy jest to jakaś reguła czy nie (zwłaszcza na Zachodzie). Istotne jest jednak to, czy islam zezwala na poligamię oraz jakie warunki należy spełnić, aby móc poślubić kolejną kobietę. Otóż na poligamię pozwala Koran w rozdziale 4: 3³⁹:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
And if you fear that you shall not be able to deal justly with the orphan-girls, then marry (other) women of your choice, two or three, or four but if you fear that you shall not be able to deal justly (with them), then only one or (the captives and the slaves) that your right hands possess.	A jeśli się obawiacie, że nie będziecie mogli postępować sprawiedliwie względem sierot, to żeńcie się z (innymi) kobietami waszego wyboru: z dwoma, trzema lub czterema, lecz jeśli obawiacie się, że nie będziecie mogli postępować sprawiedliwie (względem nich), to żeńcie się tylko z jedną albo (z żeńskimi jeńcami i niewolnicami), którymi zawładnęła wasza prawica.
That is nearer to prevent you from doing injustice.	To jest dla was odpowiedniejsze, abyście nie postępowali niesprawiedliwie.

Jeśli chodzi o ilość żon, to Mahomet niestety nie przestrzegał powyższego prawa ustanowionego w Koranie, o czym możemy się ponownie dowiedzieć z hadisów:

³⁸ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=90285> oraz <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=82924>

³⁹ <https://quran.com/4/3>

https://sunnah.com/bukhari/5/21	https://sunnah.com/bukhari/5/21
5 Bathing (Ghusl)	5 Kąpiel (Ghusl)
(12) Chapter: Having sexual intercourse and repeating it. And engaging with one's own wives and taking a single bath (after doing so)	(12) Rozdział: Odbywanie stosunku seksualnego oraz powtarzanie go. Oraz zbliżanie się do swoich żon oraz branie jednokrotnej kąpieli (po tym)
Narrated Qatada: Anas bin Malik said, "The Prophet (ﷺ) used to visit all his wives in a round, during the day and night and they were eleven in number."	Przekazał Qatada: Anas bin Malik powiedział „Prorok odwiedzał wszystkie swoje żony jedną po drugiej w ciągu dnia i nocy a było ich jedenaście.”
I asked Anas, "Had the Prophet (ﷺ) the strength for it?"	Zapytałem Anasa: „Czy prorokowi wystarczyło na to siły?”
Anas replied, "We used to say that the Prophet (ﷺ) was given the strength of thirty (men)."	Anas odparł: „Mawialiśmy, że prorok otrzymał siłę [potencję] trzydziestu (mężczyzn)."
And Sa`id said on the authority of Qatada that Anas had told him about nine wives only (not eleven).	A Sa`id powiedział zgodnie z upoważnieniem Qatady, że Anas powiedział mu, że było to tylko dziewięć żon (a nie jedenaście).

http://sunnah.com/bukhari/5/36	http://sunnah.com/bukhari/5/36
5 Bathing (Ghusl)	5 Kąpiel (Ghusl)
(24) Chapter: A Junub person) can go out and walk in the market or anywhere else	(24) Rozdział: Osoba [w stanie] „Junub” może wyjść i przechadzać się po rynku lub gdziekolwiek indziej
Narrated Anas bin Malik: The Prophet (ﷺ) used to visit all his wives in one night and he had nine wives at that time.	Przekazał Anas bin Malik: Prorok odwiedzał wszystkie swoje żony podczas jednej nocy a miał wówczas dziewięć żon.

https://sunnah.com/bukhari/67/6	https://sunnah.com/bukhari/67/6
67 Wedlock, Marriage (Nikaah)	67 Stan małżeński, małżeństwo (Nikaah)
(4) Chapter: About (marrying) several women	(4) Rozdział: Odnosnie (poślubienia) kilku kobiet
Narrated Anas: The Prophet (ﷺ) used to go round (have sexual relations with) all his wives in one night, and he had nine wives.	Przekazał Anas: Prorok obchodził wszystkie swoje żony jednej nocy (odbywał z nimi stosunek seksualny) a miał dziewięć żon.

Na pytanie dlaczego Mahomet miał (jednocześnie) więcej żon niż pozwala na to Koran, muzułmanie najczęściej odpowiadają, że Mahomet nie był objęty tym prawem i że jest on uprzywilejowany pod tym względem jak i pod wieloma innymi względami.

Jeśli chodzi o poligamię to jest ona na Zachodzie oficjalnie nielegalna, co nie oznacza, że małżeństwa poligamiczne nie są zawierane. Jeżeli muzułmanin chce zawrzeć kolejne małżeństwo, to ma do tego pełne prawo, gdyż gwarantuje mu to szariat. W Wielkiej Brytanii funkcjonuje na przykład wiele nieoficjalnych sądów szariackich. Jeżeli więc jakiś muzułmanin poślubi kolejną kobietę, wtedy według islamu zawarł prawomocne małżeństwo, które jednak nie będzie zgodne z oficjalnym prawem danego kraju a taka żona – jeżeli urodzi dziecko – uzyskuje zazwyczaj status osoby samotnie wychowującej i pobiera zasiłek socjalny.

Zniekształcanie dobrego wizerunku islamu

Kolejnym argumentem jest tak zwane zniekształcanie dobrego wizerunku islamu poprzez – zapewne – „nienawistnych” oraz „złych” ludzi. Pan Chadid ubolewa nad tym, że zbyt wielu ludzi ginie jednak nie w imię religii ale polityki i brudnych interesów. Islam ma być tutaj jedynie pretekstem.

Powinniśmy więc zapytać pana Chadida dlaczego w takim razie Mahomet i kalifowie po jego śmierci podbili połowę ówczesnego świata, jeżeli islam jest tylko i wyłącznie pretekstem do prowadzenia wojen?

Jak już podawałem wcześniej, Mahomet jako początkujący prorok miał zamiar podbić Cesarza oraz Chosrowa – możemy o tym przeczytać na stronie 82 w książce zatytułowanej *History of al-Tabari Vol. 6, Muhammad at Mecca*. Gdy tylko Mahomet stał się przywódcą armii muzułmańskiej, wtedy mógł urzeczywistnić swoje plany podboju wmawiając swoim zwolennikom, że w raju otrzymają hurysy z którymi będą mogli uprawiać stosunki seksualne – o czym mówiłem już powyżej.

Jakie były powody, dla których Mahomet kazał zwalczać niewiernych?
Również o tym dowiadujemy się z hadisów:

http://sunnah.com/muslim/44/52	http://sunnah.com/muslim/44/52
44 The Book of the Merits of the Companions	44 Księga zasług towarzyszy [Mahometa]
(4) Chapter: The Virtues Of 'Ali Bin Abi Talib (RA)	(4) Rozdział: Cnoty 'Ali Bin Abi Taliba (RA)
Suhail reported on the authority of Abu Huraira that Allah's Messenger (ﷺ) said on the Day of Khaibar: I shall certainly give this standard in the hand of one who loves Allah and his Messenger and Allah will grant victory at his hand. Umar b. Khattab said: Never did I cherish for leadership but on that day.	Suhail przekazał zgodnie z upoważnieniem Abu Hurairy, że wysłannik Allaha powiedział w dniu bitwy o Chajbar: Z pewnością dam ten sztandar w ręce kogoś, kto kocha Allaha i jego wysłannika a Allah udzieli zwycięstwa z jego rąk. Umar b. Khattab powiedział: Nigdy nie marzyłem o przywództwie tak jak tego dnia.
I came before him with the hope that I may be called for this, but Allah's Messenger (ﷺ) called 'Ali b. Abu Talib and he conferred (this honour) upon him and said: Proceed on and do not look about until Allah grants you victory, and 'Ali went a bit and then halted and did not look about and then said in a loud voice: Allah's Messenger, on what issue should I fight with the people?	Stanąłem przed nim z nadzieją, że może to ja zostanę do tego wezwany, ale wysłannik Allaha wezwał 'Aliego b. Abu Taliba i obdarzył go (tym zaszczytem) i powiedział: Idź naprzód i nie rozglądaj się, dopóki Allah nie obdarzy cię zwycięstwem i 'Ali uszedł kawałek a następnie zatrzymał się i nie rozglądając się powiedział donośnym głosem: Wysłanniku Allaha, z jakiego względu mam zwalczać tych ludzi?
Thereupon he (the Prophet) said: Fight with them until they bear testimony to the fact that there is no god but Allah and Muhammad is his Messenger, and when they do that then their blood and their riches are inviolable from your hands but what is justified by law and their reckoning is with Allah.	Wtedy on (prorok) powiedział: Zwalczaj ich dopóki nie zaświadczą, że nie ma boga nad Allaha a Mahomet jest jego wysłannikiem a kiedy to uczynią, wtedy ich krew oraz majątek staną się dla ciebie nietykalne poza sprawami, które są usprawiedliwione prawem a ich uczynki będą rozliczane przed Allahem.

Nakaz do walki pojawia się w wielu hadisach, w których Mahomet oznajmia, że otrzymał nakaz do walki przeciwko niewiernym dopóki nie przyjmą islamu:

https://sunnah.com/abudawud/15/164	https://sunnah.com/abudawud/15/164
15 Jihad (Kitab Al-Jihad)	15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)
(951) Chapter: What The Idolates Are To Be Fought For	(951) Rozdział: Za co bałwochwalczy mają zostać zwalczani
Abu Hurairah reported the Apostle of Allaah (ﷺ) as saying „ I am commanded to fight with men till they testify that there is no god but Allaah, when they do that they will keep their life and property safe from me, except what is due to them. (i.e., life and property) and their reckoning will be at Allaah's hands.”	Abu Hurairah przekazał, że apostoł Allaha powiedział: „Otrzymałem nakaz do walki z ludźmi dopóki nie oświadczą, że nie ma boga nad Allaha, a gdy tak uczynią, wtedy zachowają swoje życie i dobytek przede mną z wyjątkiem tego co się należy [według islamskiego prawa] (tzn. odnośnie życia i dobytku) a ich rozliczenie będzie w rękach Allaha.”

https://sunnah.com/nasai/25/6	https://sunnah.com/nasai/25/6
25 The Book of Jihad	25 Księga dżihadu
(1) Chapter: The Obligation Of Jihad	(1) Rozdział: Obowiązek prowadzenia dżihadu
Narrated Sa'eed bin Al-Musayyab narrated that: Abu Hurairah told him that the Messenger of Allah said: „I have been commanded to fight the people until they say La ilaha illallah (there is none worthy of worship except Allah).	Sa'eed bin Al-Musayyab przekazał, że: Abu Hurairah powiedział mu, że wysłannik Allaha powiedział: „Otrzymałem nakaz aby walczyć przeciwko ludziom, dopóki nie powiedzą La ilaha illallah (nie ma nikogo godnego czci poza Allahem).
Whoever says La ilaha illallah, his life and his property are safe from me, except by its right (in cases where Islamic laws apply), and his reckoning will be with Allah.”	Ktokolwiek powie La ilaha illallah, tego życie oraz jego majątek będzie bezpieczne przede mną z wyjątkiem prawa (w przypadku którego zastosowane jest islamskie prawo) a rozliczenie takiej osoby będzie przed Allahem.”

https://sunnah.com/nasai/25/11	https://sunnah.com/nasai/25/11
25 The Book of Jihad	25 Księga dżihadu
(1) Chapter: The Obligation Of Jihad	(1) Rozdział: Obowiązek prowadzenia dżihadu
Abu Hurairah narrated that the Messenger of Allah (ﷺ) said: "I have been commanded to fight the people until they say La ilaha illallah (there is non worthy or worship except Allah).	Abu Hurairah przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: „Otrzymałem nakaz aby walczyć przeciwko ludziom, dopóki nie powiedzą La ilaha illallah (nie ma nikogo godnego czci poza Allahem).
Whoever says it, his life and his property are safe from me, except for its right, and his reckoning will be with Allah.”	Ktokolwiek to wypowie, tego życie oraz jego majątek będzie bezpieczne przede mną, z wyjątkiem [islamskiego] prawa a rozliczenie takiej osoby będzie przed Allahem.”

O czym więc mówi pan Chadid, gdy ubolewa nad tym, że ginie zbyt wielu ludzi? Czy to nie prorok islamu kazał zwalczać i zabijać niewiernych dopóki nie przyjmą islamu?

Kwestia „niewinnych osób”

Jeżeli więc – jak widzieliśmy w powyższych hadisach – zwalczanie oraz zabijanie jest w islamie dozwolone, to kim są te niewinne osoby, o których wspomina pan Chadid? Czy osoby, które krytykują, „zniesławiają” lub podważają autorytet Mahometa są niewinne?

https://sunnah.com/nasai/37/105	https://sunnah.com/nasai/37/105
37 The Book of Fighting [The Prohibition of Bloodshed]	37 Księga walki [Zakaz przelewania krwi]
(16) Chapter: The Ruling on the One Who Defames the Prophet [SAW]	(16) Rozdział: Orzeczenie odnośnie tego, kto zniesławia proroka
Ibn 'Abbas narrated that : There was a blind man during the time of the Messenger of Allah [SAW] who had an Umm Walad by whom he had two sons.	Ibn 'Abbas przekazał, że: Za czasów wysłannika Allaha żył pewien niewidomy mężczyzna, który miał [pewną kobietę] – Umm Walad – z której miał dwóch synów.
She used to slander and defame the Messenger of Allah [SAW] a great deal, and he would rebuke her, but she would not pay heed, and he would forbid her to do that, but she ignored him.	Ta kobieta bardzo oczerniała i zniesławiała wysłannika Allaha a on [ten niewidomy mężczyzna] karcił ją ale ona nie zwracała na to uwagi; on zabronił jej tego ale ona go zignorowała.
(The blind man said) One night I mentioned the Prophet [SAW], and she slandered him. I could not bear it so I went and got a dagger which I thrust into her stomach and leaned upon it, and killed her.	(Niewidomy mężczyzna powiedział) Pewnego wieczoru wspomniałem o proroku a ona go oczerniała. Nie mogłem tego znieść tak więc poszedłem po sztylet i wbiłem tenże w jej brzuch i oparłem się o niego i zabiłem ją.
In the morning she was found slain. Mention of that was made to the Prophet [SAW] and he gathered the people and said: "I adjure by Allah; a man over whom I have the right, that he should obey me, and he did what he did, to stand up."	Rankiem znaleziono ją martwą. Powiedziano o tym prorokowi a on zebrał ludzi i powiedział: „Zaklinam na Allaha tego człowieka, nad którym mam prawo aby okazał mi posłuszeństwo i aby powstał.”
The blind man started to tremble and said: "O Messenger of Allah [SAW], I am the one who killed her.	Niewidomy mężczyzna zaczął się trząść i powiedział: „O wysłanniku Allaha, ja jestem tym, który ją zabił.
She was my Umm Walad and she was kind and gentle toward me, and I have two sons like pearls from her, but she used to slander and defame you a great deal.	Ona była moją Umm Walad i była życzliwa i miła wobec mnie i mam od niej dwóch synów [pięknych] jak perły, ale ona bardzo cię oczerniała i zniesławiała.
I forbade her, but she did not stop, and I rebuked her, but she did not pay heed.	Zabroniłem jej tego ale ona nie zaprzestała, skarciłem ją ale nie zwracała na to uwagi.
Finally, I mentioned your name and she slandered you, so I went and got a dagger which I thrust into her stomach, and leaned on it until I killed her.	W końcu kiedy wspomniałem twoje imię a ona cię oczerniała, wtedy poszedłem po sztylet i wbiłem tenże w jej brzuch i oparłem się o niego dopóki jej nie zabiłem.”
The Messenger of Allah [SAW] said: "I bear witness that her blood is permissible."	Wysłannik Allaha powiedział: „Zaświadczam, że przelanie jej krwi jest dozwolone.”

Podobny hadis: <https://sunnah.com/abudawud/40/11>.

https://sunnah.com/bukhari/56/238	https://sunnah.com/bukhari/56/238
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(158) Chapter: Telling lies in war	(158) Rozdział: Mówienie kłamstw podczas wojny
Narrated Jabir bin `Abdullah: The Prophet (ﷺ) said, "Who is ready to kill Ka`b bin Al-Ashraf who has really hurt Allah and His Apostle?"	Przekazał Jabir bin `Abdullah: Prorok powiedział: „Kto jest gotów, aby zabić Ka`ba bin Al-Ashrafa, który skrzywdził Allaha i jego apostoła?”
Muhammad bin Maslama said, "O Allah's Messenger (ﷺ)! Do you like me to kill him?"	Muhammad bin Maslama powiedział: „O wysłanniku Allaha! Czy chcesz abym go zabił?”

He replied in the affirmative. So, Muhammad bin Maslama went to him (i.e. Ka`b) and said, "This person (i.e. the Prophet) has put us to task and asked us for charity."	On odparł przytakująco. Tak więc Muhammad bin Maslama podszedł do niego (tzn. Ka`ba) i powiedział: „Ta osoba (tzn. prorok) rzuciła nam wyzwania [przeciwstawia się nam] i zażądała od nas jałmużny.”
Ka`b replied, "By Allah, you will get tired of him."	Ka`b odpowiedział: „Na Allaha, on kiedyś wam się sprzykrzy.”
Muhammad said to him, "We have followed him, so we dislike to leave him till we see the end of his affair."	Muhammad powiedział do niego: „Podążaliśmy za nim, więc nie chcemy go opuścić, dopóki nie zobaczymy co z tego wyjdzie.”
Muhammad bin Maslama went on talking to him in this way till he got the chance to kill him.	Muhammad bin Maslama mówił do niego dalej w ten sposób dopóki nie otrzymał szansy, aby go zabić.

Muzułmanie wielokrotnie zabijali niewiernych oraz apostatów zgodnie z nakazami Mahometa:

https://sunnah.com/abudawud/15/162	https://sunnah.com/abudawud/15/162
15 Jihad (Kitab Al-Jihad)	15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)
(949) Chapter: Attacking The Enemy During The Night	(949) Rozdział: Atakowanie wroga w nocy
Narrated Salamah ibn al-Akwa': The Messenger of Allah (ﷺ) appointed AbuBakr our commander and we fought with some people who were polytheists, and we attacked them at night, killing them.	Przekazał Salamah ibn al-Akwa': Wysłannik Allaha mianował Abu Bakrę naszym dowódcą i walczyliśmy przeciwko ludziom, którzy byli politeistami i zaatakowaliśmy ich nocą zabijając ich.
Our war-cry that night was "put to death; put to death." Salamah said: I killed that night with my hand polytheists belonging to seven houses.	Naszym okrzykiem bojowym było tej nocy: „Śmierć; śmierć.” Salamah powiedział: Zabiłem tej nocy własnymi rękoma politeistów należących do siedmiu domostw.

https://sunnah.com/urn/1276890	https://sunnah.com/urn/1276890
It was narrated from Iyas bin Salamah bin Awka', that his father said: „We attacked Hawazin, with Abu Bakr, during the time of the Prophet (ﷺ), and we arrived at an oasis belonging to Bani Fazarah during the last part of the night.	Przekazano od Iyasa bin Salamahy bin Awka'y, że jego ojciec powiedział: „Zaatakowaliśmy [plemię] Hawazin razem z Abu Bakrem za czasów proroka i przybyliśmy do oazy należącej do [plemienia] Fazarah podczas ostatniej części nocy.
We attacked at dawn, raiding the people of the oasis, and killed them, nine or seven households."	Zaatakowaliśmy o świcie najeżdżając na ludzi oazy i zabijając ich – dziewięć lub siedem domostw."

https://sunnah.com/abudawud/15/157	https://sunnah.com/abudawud/15/157
15 Jihad (Kitab Al-Jihad)	15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)
(947) Chapter: Calling The Idolaters (To Accept Islam)	(947) Rozdział: Wzywanie bałwochwalców (do zaakceptowania islamu)
Ibn 'Awn said „I wrote to Nafi' asking him about summoning the polytheists (to Islam) at the time of fighting.	Ibn 'Awn powiedział: „Napisałem do Nafi'ego pytając go o wezwanie politeistów (do przyjęcia islamu) w czasie walki.
So, he wrote to me „This was in the early days of Islam. The Prophet of Allaah (ﷺ) attacked Banu Al Mustaliq while they were	Tak więc napisał do mnie: „To było we wczesnych etapach islamu. Prorok Allaha zaatakował [plemię] Al Mustaliq podczas

inattentive and their cattle were drinking water.	gdy nie mieli się na baczności a ich bydło się poilo.
So their fighters were killed and the survivors (i.e., women and children) were taken prisoners.	Ich wojownicy zostali zabici a tych, którzy ocalili (tzn. kobiety i dzieci), wzięto jako jeńców.
On that day Juwairiyah daughter of Al Harith was obtained. 'Abd Allaah narrated this to me, he was in that army."	W tym dniu zdobyto Juwairiya'ę, córkę Al Haritha. 'Abd Allaah przekazał to mi a był w tej armii."
Abu Dawud said „This is a good tradition narrated by Ibn 'Awn from Nafi' and no one shared him in narrating it."	Abu Dawud powiedział: „Jest to dobry przekaz od Ibn 'Awna od Nafi'ego i nikt inny nie partycypował w jego narracji."

https://sunnah.com/bukhari/88/5	https://sunnah.com/bukhari/88/5
88 Apostates	88 Apostaci
(2) Chapter: Al-Murtad and Al-Murtaddah	(2) Rozdział: Al-Murtad oraz Al-Murtaddah
Narrated `Ikrima: Some Zanadiqa (atheists) were brought to `Ali and he burnt them.	Przekazał `Ikrima: Do Aliego przyprawdzono paru ateistów i ten ich spalił.
The news of this event, reached Ibn `Abbas who said, "If I had been in his place, I would not have burnt them, as Allah's Messenger (ﷺ) forbade it, saying, 'Do not punish anybody with Allah's punishment (fire).'	Ta wiadomość dotarła do Ibn Abbasa, który powiedział: „Gdybym to ja był na jego miejscu, wtedy nie spaliłbym ich [żywem], ponieważ wysłannik Allaha zabronił tego mówiąc: 'Nie karzcie nikogo karą Allaha (ogniem).'
I would have killed them according to the statement of Allah's Messenger (ﷺ), 'Whoever changed his Islamic religion, then kill him.'"	Zabiłbym ich według oświadczenia wysłannika Allaha, 'Ktokolwiek zmieni swoją muzułmańską religię, tego zabijcie.'"

Czy według pana Chadida te osoby były niewinne?

Okazuje się, że niewinną osobą może być wyłącznie muzułmanin – oczywiście tylko taki, który ściśle przestrzega szariat. Gdyby niewinnymi osobami byli również niewierni, wtedy Mahomet nie nakazywałby toczenia dżihadu, mordowania oraz terroryzowania tych osób. To samo odnosi się do osób, które krytykowały Mahometa.

Pan Chadid, który jest przeciw osobą czytana, zna zapewne wszystkie te hadisy, które przytoczyłem. Grupa docelowa, do której skierowany jest wywiad z panem Chadidem, nie ma jednak pojęcia o islamie oraz jest przekonana, że muzułmanie, którzy dokonują zamachów oraz dopuszczają się morderstw w imię Allaha nie są prawdziwymi muzułmanami. Niestety prawda jest taka, że to właśnie ci muzułmanie, którzy dokonują zamachów, zabijają niewiernych oraz zmuszają ich do przyjęcia islamu są prawdziwymi, praktykującymi naśladowcami Mahometa.

Gdyby islam nie był religią pokoju, nie byłbym muzułmaninem

Aby uzasadnić tezę o pokojowości islamu, pan Chadid przytoczył tutaj pewien fragment sury 5: 32⁴⁰:

„Ten, kto zabił człowieka który nie popełnił zabójstwa i nie szerzył zgorzienia na ziemi, czyni tak, jakby zabił wszystkich ludzi. A ten, kto ocalił jedno życie, czyni tak, jakby ocalił życie całej ludzkości”.

Werset ten a raczej powyżej podany fragment tego wersetu jest bardzo często przytaczany przez muzułmanów. Niestety nie jest to cały werset, gdyż przytoczenie

⁴⁰ <https://quran.com/5/32>

całego wersetu zmienia diametralnie cały przekaz. Dziwię się jednak, dlaczego tak niewiele osób sprawdza jak ten werset wygląda w całości oraz czyta werset poprzedni oraz następny. Tak oto wygląda cały werset 5: 32:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
Because of that We ordained for the Children of Israel that if anyone killed a person not in retaliation of murder, or (and) to spread mischief in the land - it would be as if he killed all mankind, and if anyone saved a life, it would be as if he saved the life of all mankind.	Z tego powodu <u>nakazaliśmy dzieciom Izraela</u> , że jeśli ktoś zabije człowieka nie w odwecie za zabicie innego człowieka lub za szerzenie zgorzenia na ziemi, wtedy ten czyni tak jakby zabił wszystkich ludzi. A ktokolwiek uratuje życie, ten czyni tak jakby uratował życie wszystkim ludziom.
And indeed, there came to them Our Messengers with clear proofs, evidences, and signs, even then after that many of them continued to exceed the limits (e.g. by doing oppression unjustly and exceeding beyond the limits set by Allah by committing the major sins) in the land!	Z pewnością przyszli do nich nasi wysłannicy z jasnymi dowodami i znakami ale nawet po tym wielu z nich przekraczało granice (np. poprzez niesprawiedliwe szerzenie ucisku oraz przekraczanie granic ustanowionych przez Allaha poprzez popełnianie poważnych grzechów) na ziemi!

Jak więc widzimy, nakaz ten odnosi się do dzieci Izraela a nie do muzułmanów czy też całej ludzkości. Natomiast w wersecie 5:33 – który odnosi się właśnie do muzułmanów – dowiadujemy się jak ci mają postępować wobec tych osób, które szerzą „zepsucie” na ziemi. W wersecie 5: 33⁴¹ czytamy:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
The recompense of those who wage war against Allah and His Messenger and do mischief in the land is only that they shall be killed or crucified or their hands and their feet be cut off on the opposite sides, or be exiled from the land.	Karą dla tych, którzy zwalczają Allaha i jego wysłannika i szerzą zepsucie na ziemi będzie to, iż będą oni zabici albo ukrzyżowani albo też obetnie się im naprzemianlegle rękę i nogę albo zostaną skazani na wygnanie.
That is their disgrace in this world, and a great torment is theirs in the Hereafter.	Taka ma być dla nich hańba na tym świecie a w życiu ostatecznym będą doświadczać bolesnej kary.

„Szerzenie zepsucia” jest w islamie bardzo szerokim pojęciem; ogólnie oznacza to brak posłuszeństwa wobec Allaha i Mahometa, czyli nieprzestrzeganie szariatu a więc na przykład spożywanie alkoholu i wieprzowiny, zawieranie szczerej przyjaźni z niemuzułmanami (chyba że w celach ochrony własnej, lecz wtedy przyjaźń może być zawierana tylko pozornie – zobacz sura 5: 51 oraz szczególnie 3: 28, tafsir Ibn Kathir), niestosowanie islamskich nakazów dotyczących ubioru, odmawianie mężowi stosunku seksualnego, wychodzenie za mąż za niemuzułmanina, opuszczanie obowiązkowych modłów, szirk (czyli dodawanie Allahowi „towarzyszy” w czczeniu a więc np. modlenie się do Chrystusa), twierdzenie, że Chrystus jest Bogiem (jest to również formą szirku), twierdzenie, że Bóg jest Trójcą, apostazja itd. Lista czynków niezgodnych z szariatem jest bardzo długa i odnosi się do wielu sfer życia, dlatego też islam uważany jest za system totalitarny i tutaj muzułmanie nawet otwarcie się do tego przyznają⁴².

W tafsirze odnośnie sury 2:11⁴³ zatytułowanym „Znaczenie określenia ‘szerzenie zepsucia’” czytamy:

⁴¹ <https://quran.com/5/33>

⁴² <http://www.investigateislam.com/archives/2323> oraz <http://www.investigateislam.com/archives/2508>

⁴³ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=436&Itemid

Meaning of Mischief	Znaczenie określenia „szerzenie zepsucia”
In his Tafsir, As-Suddi said that Ibn ` Abbas and Ibn Mas` ud commented,	W swoim tafsirze, As-Suddi powiedział, że Ibn ` Abbas oraz Ibn Mas` ud skomentowali,,
﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾	﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ﴾
(And when it is said to them: "Do not make mischief on the earth," they say: "We are only peacemakers.") "They are the hypocrites. As for,	(A gdy powiedziano do nich: „Nie szerzcie zepsucia na ziemi”, wtedy oni powiedzieli: „My jesteśmy tylko rozjemcami.”) „Oni są obłudnikami. Jeśli chodzi o
﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾	﴿لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾
("Do not make mischief on the earth"), that is disbelief and acts of disobedience." Abu Ja` far said that Ar-Rabi` bin Anas said that Abu Al-` Aliyah said that Allah's statement,	(„Nie szerzcie zepsucia na ziemi”), co znaczy niewiara oraz czyny nieposłuszeństwa.” Abu Ja` far powiedział, że Ar-Rabi` bin Anas powiedział, że Abu Al-` Aliyah powiedział, że oświadczenie Allaha,
﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾	﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ﴾
(And when it is said to them: "Do not make mischief on the earth,"), means, "Do not commit acts of disobedience on the earth. Their mischief is disobeying Allah, because whoever disobeys Allah on the earth, or commands that Allah be disobeyed, he has committed mischief on the earth. Peace on both the earth and in the heavens is ensured (and earned) through obedience (to Allah)." Ar-Rabi` bin Anas and Qatadah said similarly.	(A gdy powiedziano do nich: „Nie szerzcie zepsucia na ziemi”), co oznacza: „Nie popełniajcie czynów nieposłuszeństwa na ziemi. <u>Ich szerzenie zepsucia to brak posłuszeństwa wobec Allaha, ponieważ ktokolwiek jest nieposłuszny Allahowi na ziemi, lub nakazuje aby nie być posłusznym Allahowi, ten popełnił czyn szerzenia zepsucia na ziemi.</u> Pokój na ziemi i w niebie jest zapewniony (i zasłużony) poprzez posłuszeństwo (wobec Allaha).” Ar-Rabi` bin Anas oraz Qatadah wyrazili to w podobny sposób.

W następnym tafsirze Ibn Kathira odnośnie sury 2:12⁴⁴ zatytułowanym „Rodzaje szerzenia zepsucia, popełnianego przez obłudników” czytamy:

Types of Mischief that the Hypocrites commit	Rodzaje szerzenia zepsucia, popełnianego przez obłudników
Ibn Jarir said, "The hypocrites commit mischief on earth by disobeying their Lord on it and continuing in the prohibited acts.	Ibn Jarir powiedział: „Obłudnicy szerzą zepsucie na ziemi poprzez to, że nie są posłuszni swojemu Panu na ziemi i trwają w zabronionych czynach.
They also abandon what Allah made obligatory and doubt His religion, even though He does not accept a deed from anyone except with faith in His religion and certainty of its truth.	Porzucili też to, co Allah uczynił obowiązkiem i wątpią w jego religię, choć Allah nie akceptuje żadnego uczynku od kogokolwiek chyba że z wiarą w jego [Allaha] religię i pewnością w jej prawdę.
The hypocrites also lie to the believers by saying contrary to the doubt and hesitation their hearts harbor.	Obłudnicy okłamują również wiernych wypowiadając się wbrew wątpliwości i wahaniom, które kryją w sercach.
They give as much aid as they can, against Allah's loyal friends, and support those who deny Allah, His Books and His Messengers.	Oferują tyle pomocy ile tylko mogą przeciwko lojalnym przyjaciółom Allaha i wspierają tych, którzy odrzucają Allaha, jego księgi i jego wysłanników.
This is how the hypocrites commit mischief on earth, while thinking that they are doing righteous work on earth."	W ten właśnie sposób obłudnicy szerzą zepsucie na ziemi, myśląc, że dokonują czynów sprawiedliwych na ziemi."

⁴⁴ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=435&Itemid

The statement by Ibn Jarir is true, taking the disbelievers as friends is one of the categories of mischief on the earth. Allah said,	Oświadczenie Ibn Jarira jest prawdą; zaprzyjaźnianie się z niewiernymi zalicza się do jednej z kategorii szerzenia zepsucia na ziemi. Allah powiedział,
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾	﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُن فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾
(And those who disbelieve are allies of one another, if you do not do this (help each other), there will be turmoil and oppression on the earth, and great mischief.) (8: 73), In this way Allah severed the loyalty between the believers and the disbelievers. Similarly, Allah said,	(A ci, którzy nie uwierzyli są sprzymierzeńcami jedni dla drugich, a jeśli nie będziecie tego robić (pomagać sobie wzajemnie), wtedy powstanie bunt i opresja na ziemi i wielkie zepsucie.) (8: 73), W ten sposób Allah zerwał więzy lojalności pomiędzy wiernymi i niewiernymi. Podobnie Allah powiedział,
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾
(O you who believe! Do not take disbelievers as Awliya' (protectors or helpers or friends) instead of believers. Do you wish to offer Allah a manifest proof against yourselves) (4: 144).	(O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie niewiernych za Awliya' (obrońców lub pomocników lub przyjaciół) zamiast wiernych. Czy chcecie przygotować Allahowi przeciwko wam samym dowód oczywisty) (4: 144).
Allah then said,	Następnie Allah powiedział,
﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾	﴿إِنَّ الْمُنَافِقِينَ فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا﴾
(Verily, the hypocrites will be in the lowest depth of the Fire; no helper will you find for them) (4: 145).	(Zaprawdę, obłudnicy znajdą się na samym dnie ognia i nie znajdziesz dla nich żadnego pomocnika) (4: 145).
Since the outward appearance of the hypocrite displays belief, he confuses the true believers. Hence, the deceitful behavior of the hypocrites is an act of mischief, because they deceive the believers by claiming what they do not believe in, and because they give support and loyalty to the disbelievers against the believers.	Ponieważ wygląd zewnętrzny obłudnika demonstruje wiarę, ten wprowadza prawdziwego wiernego w zakłopotanie. Przeto zakłamane zachowanie obłudników jest czynem zepsucia, ponieważ oszukują wiernych twierdząc, że wierzą w coś w co nie wierzą, i ponieważ ofiarują wsparcie i lojalność niewiernym przeciwko wiernym.
If the hypocrite remains a disbeliever (rather than pretending to be Muslim), the evil that results from him would be less.	Gdyby obłudnik pozostawał niewiernym (zamiast udawać muzułmanina), wtedy zło, które od niego pochodzi, byłoby mniejsze.
(...)	(...)

Jak więc widzieliśmy, zaprzyjaźnianie się z niewiernymi to również szerzenie „zepsucia” na ziemi. O tym, że „zepsuciem” jest również szirk, czyli dodawanie Allahowi współtowarzyszy w czczeniu, dowiadujemy się na przykład w fatwie numer 335032⁴⁵.

Werset koraniczny 5:33, o którym mowa była powyżej, odnosi się bezpośrednio do pewnej historii a mianowicie chodzi tutaj o pewnych beduinów, którzy przybyli do Mahometa i przyjęli islam. Niestety nie służył im tamtejszy klimat i rozchorowali się. Mahomet kazał im pić mleko z moczem wielbłąda. Gdy po jakimś czasie beduini powrócili do zdrowia, wtedy zabili pasterza, który doglądał wielbłądów, i odjechali z wielbłądami porzucając islam. O tym, że ci ludzie zostali zabici za apostazję a nie za zabicie pasterza czy też (rzekomą) kradzież, dowiadujemy się z hadisów:

⁴⁵ <http://islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=335032>

https://sunnah.com/urn/1003080	https://sunnah.com/urn/1003080
It was narrated from Anas bin Malik that some Bedouins from 'Urainah came to the Prophet (ﷺ) and became Muslims, but the climate of Al-Madinah did not suit them; their skin turned yellow and their stomachs became swollen.	Przekazano od Anasa bin Malika, że kilku beduinów z plemienia 'Uraynah przyszło do proroka i stali się muzułmanami ale nie służył im klimat Medyny; ich skóra stała się żółta i napęczniały ich brzuchy.
The Messenger of Allah (ﷺ) sent them to some pregnant camels of his and told them to drink their milk and urine until they recovered.	Wysłannik Allaha wysłał ich do brzemiennych wielbłądzic i kazał im pić mleko z moczem wielbłądów dopóki nie wyzdrowieją.
Then they killed the camel-herder and drove the camels away. The Messenger of Allah (ﷺ) sent people after them and they were brought back.	Następnie ci ludzie zabili pasterza wielbłądów i odjechali z wielbłądami. Wysłannik Allaha wysłał za nimi ludzi w pościgu i zostali przyprowadzeni z powrotem.
their hands and feet were cut off and their eyes were smoldered with burning nails.	Ich ręce i stopy zostały odcięte a ich oczy zostały wypalone gorącymi gwoździemi.
The Commander of the Believers, 'Abdul-Malik, said to Anas - when he was narrating this Hadith to him - "(Were they being punished) for Kufr or for a sin?" He said: "For Kufr."	Dowódca wiernych, 'Abdul-Malik, powiedział do Anasa, gdy przekazywał mu ten hadis: - „(Czy zostali ukarani) za kufr [niewiarę w islam] czy za grzech?” On powiedział: „Za kufr.”

https://sunnah.com/nasai/37/70	https://sunnah.com/nasai/37/70
(...)	(...)
It was narrated that Anas bin Malik said: "Some Bedouin from 'Uraynah came to the Prophet of Allah [SAW] and accepted Islam, but the climate of Al-Madinah did not suit them; their skin turned yellow and their bellies became swollen.	Przekazano, że Anas bin Malik powiedział: „Kilku beduinów z plemienia 'Uraynah przybyło do proroka Allaha i zaakceptowało islam ale nie służył im klimat Medyny; ich skóra stała się żółta i napęczniały ich brzuchy.
The Prophet of Allah sent them to some milk camels of his and told them to drink their milk and urine until they recovered. Then they killed their herdsmen and drove off the camels.	Prorok Allaha wysłał ich do wielbłądzic dających mleko i kazał im pić mleko z moczem wielbłądów dopóki nie wyzdrowieją. Następnie ci ludzie zabili pasterza i odjechali z wielbłądami.
The Prophet of Allah sent (men) after them and they were brought back, then he had their hands and feet cut off, and their eyes were branded."	Prorok Allaha wysłał za nimi mężczyzn w pościgu i zostali przyprowadzeni z powrotem a następnie kazał aby ich ręce i stopy zostały odcięte a ich oczy zostały wypalone."
The Commander of the Believers, 'Abdul-Malik, said to Anas, when he was narrating this Hadith: "Was that (punishment) for Kufr or for sin?" He said: "For Kufr."	Dowódca wiernych, 'Abdul-Malik, powiedział do Anasa, gdy przekazywał ten hadis: „Czy ta (kara) była za kufr [niewiarę w islam] czy za grzech?” On powiedział: „Za kufr.”

Reasumując: sura 5:32 odnosi się więc do dzieci Izraela, natomiast sura 5:33 do muzułmanów i to właśnie w tym wersecie jest podane jak należy w islamie postępować z osobami, które nie przestrzegają szariatu i dopuszczają się takich „przestępstw” jak szczerze zaprzyjaźnianie się z niewiernymi, apostazja, szirk itd.

„Nie znam muzułmanina, który poparłby jakikolwiek zamach”

Cóż, chyba większość czytelników zgodzi się ze mną, że gdyby pan Chadid przyznał się do tego, że zna kilku(nastu) prawdziwie praktykujących muzułmanów, którzy popierają oraz pochwalają zamachy terrorystyczne, wtedy niewątpliwie zostałby zbudzony o szóstej rano przez elitarną jednostkę antyterrorystyczną.

Przyznanie się w mediach do popierania zamachów terrorystycznych to wyrok sądowy. Nie powinno to więc nikogo zdziwić, że pan Chadid – który zapewne dobrze o tym wie – nigdy się nie przyzna do tego, że jako prawdziwie praktykujący muzułmanin popiera islamskie zamachy terrorystyczne w których w powietrze wysadzają się muzułmanie zabijając przy tym oczywiście niewiernych.

Często słyszymy, że w przypadku wysadzenia się w powietrze tacy muzułmanie działają rzekomo wbrew islamowi ponieważ samobójstwo jest w islamie potępione, tak więc ci muzułmanie nie mogli działać zgodnie z islamem.

Samobójstwo jest w islamie potępione, to prawda – zobacz na przykład <https://sunnah.com/bukhari/83/31> oraz <https://sunnah.com/bukhari/23/117> – ale tak zwany „muzułmański zamach samobójczy” nie jest samobójstwem. W przypadku samobójstwa dana osoba, która dokonuje takiego czynu, działa zazwyczaj pod wpływem silnych emocji wywołanych przez depresję, różnego rodzaju problemy finansowe, problemy osobiste, alkohol lub uzależnienie od narkotyków, nagłe kalectwo, nieuleczalną chorobę itd. Osoba, która popełnia samobójstwo nie chce zazwyczaj skrzywdzić innych osób, chociaż zdarzają się również takie przypadki w których taka osoba wsiada na przykład do samochodu i powoduje wypadek na autostradzie w którym giną również osoby postronne, które znalazły się w danym miejscu całkowicie przypadkowo. W przypadku „muzułmańskiego zamachu samobójczego” osoba, która przeprowadza zamach zamierza zabić inne osoby a mianowicie niewiernych. Jeżeli w takim zamachu zginą (przypadkowo) również inni muzułmanie, wtedy mówi się oficjalnie o niewinnych ofiarach takiego zamachu.

Śmierć zamachowca, a raczej dżihadysty, jest oczywistym skutkiem prowadzenia dżihadu – tak samo jak w przypadku toczenia dżihadu na polu walki, zabijania niewiernych i ostatecznie ponoszenia śmierci. Różnica pomiędzy śmiercią dżihadysty, który prowadzi dżihad na polu walki, a śmiercią dżihadysty wysadzającego się wśród niewiernych jest minimalna: dżihadysta toczący dżihad na polu walki najczęściej najpierw zabija niewiernych a dopiero następnie zostaje przez nich zabity⁴⁶; w przypadku zamachu „samobójczego” dżihadysta zostaje zabity kilka sekund – a raczej milisekund – zanim zostaną zabici niewierni. Niektórzy muzułmanie argumentują tutaj czasami, że taki muzułmanin wysadzając się w powietrze ginie przecież od własnej broni czy też ładunku wybuchowego, a więc nie można tego uznać za dżihad. Niestety i na to jest odpowiedź na przykład w tych dwóch hadisach <https://sunnah.com/abudawud/15/62> oraz <http://sunnah.com/nasai/25/66>, gdzie niektórzy muzułmanie kwestionowali śmierć „męczeńską” dżihadysty, który zginął w wyniku rany spowodowanej przez jego własną broń. Mahomet odpowiada tutaj, że taka osoba zmarła jako wojownik walcząc na ścieżce Allaha i że dla niego jest podwójna nagroda.

Z logicznego punktu widzenia wysadzenie się w powietrze pośród niewiernych wydaje się być bardziej wydajne i na dłuższą metę bardziej ekonomiczne niż toczenie dżihadu przeciwko niewiernym na polu walki, ponieważ podczas wysadzania się w powietrze dżihadysta zabije z pewnością większą ilość niewiernych, niż uczyniłby to podczas toczenia dżihadu na polu walki (tutaj należy zaznaczyć, że islam nie rozróżnia pomiędzy żołnierzami a „niewinnymi” niewiernymi cywilami).

---

⁴⁶ Choć zdarzają się oczywiście przypadki, gdzie muzułmanin wybierający się na dżihad ginie od strzał czy też kul zanim jeszcze zdąży zabić jakiegokolwiek niewiernego.

Wynik prowadzenia zbrojnego dżihadu jest ostatecznie zawsze ten sam: śmierć dżihadysty oraz śmierć niewiernych. A więc dżihadysta zabija i zostaje zabity – porównaj sura 9:111. Ponadto dżihad i śmierć na drodze Allaha to gwarancja odkupienia grzechów muzułmanina i wejścia do raju Allaha.

W przypadku zamachów dokonywanych za pomocą noża, dżihadysta oczekuje, że zostanie zabity przez policję i najczęściej nawet nie próbuje uciec z miejsca zdarzenia; w ten sposób zostaje spełniona obietnica dana mu przez Allaha za pośrednictwem Mahometa:

https://sunnah.com/bukhari/56/6	https://sunnah.com/bukhari/56/6
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(2) Chapter: Striving with both, life and property	(2) Rozdział: Walka własnym życiem i majątkiem
Narrated Abu Huraira: I heard Allah's Messenger (ﷺ) saying, "The example of a Mujahid in Allah's Cause-- and Allah knows better who really strives in His Cause----is like a person who fasts and prays continuously.	Przekazał Abu Huraira: Słyszałem jak wysłannik Allaha powiedział: „Przykład mudżahedina na drodze Allaha – a Allah wie lepiej kto naprawdę walczy na jego drodze – jest jak osoby, która nieustannie pości i modli się.
Allah guarantees that He will admit the Mujahid in His Cause into Paradise if he is killed, otherwise He will return him to his home safely with rewards and war booty."	Allah gwarantuje, że wpuści mudżahedina [wojującego] na jego drodze do raju, jeśli zostanie zabity; w przeciwnym przypadku [Allah] sprawi, że [mudżahedin] wróci do domu bezpiecznie wraz z nagrodami i łupem wojennym."

http://sunnah.com/nasai/47/45	http://sunnah.com/nasai/47/45
47 The Book Of Faith and its Signs	47 Księga wiary i jej znaki
(24) Chapter: Jihad	(24) Rozdział: Dżihad
Abu Hurairah said: "I heard the Messenger of Allah [SAW] say: 'Allah has promised the one who goes out in His cause 'and does not go out except with faith in Me and for Jihad in My cause,' that he is guaranteed to enter Paradise no matter how, either he is killed, or he dies, or he will be brought back to his home from which he departed having acquired whatever he acquired of reward or spoils of war.'"	Abu Hurairah powiedział: „Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział: 'Allah obiecał temu, kto wyruszy na jego [Allaha] drodze i nie wyrusza jak tylko z wiarą we mnie [Allaha] i dla dżihadu na mojej drodze, że takiej osobie gwarantowane jest wejście do raju, wszystko jedno w jaki sposób, czy też zostanie zabity lub umrze albo wróci do swojego domu skąd wyruszył wraz z tym co zyskał jako nagrodę lub łupem wojennym.'"

Dość nowoczesną formą dżihadu jest tak zwany „car-jihad”, czyli dżihad przeprowadzany za pomocą samochodu (dostawczego lub ciężarówki). Wygląda to mniej więcej tak: muzułmanin wjeżdża samochodem w jak największą grupę osób – najczęściej na deptaku itp. – raniąc i zabijając przy tym niewiernych – oczywiście jeżeli podczas takiego ataku zginą również muzułmanie, wtedy (i tylko wtedy) mówi się o prawdziwie niewinnych ofiarach. W takim samochodzie może znajdować się również ładunek wybuchowy, który zostanie zdetonowany, gdy tylko samochód się zatrzyma a ludzie będą chcieli dokonać samosądu na dżihadystę. Podczas „car-jihadu” dżihadysta zabija jak największą liczbę osób a następnie zostaje zabity albo poprzez ładunek wybuchowy zabijając wówczas jeszcze większą liczbę niewiernych albo przez niewiernych, którzy dokonują samosądu albo poprzez policję. Ten rodzaj dżihadu jest zgodny z zasadą: dżihadysta zabija i zostaje zabity.

Jak walczyć ze stereotypami?

Pan Chadid ubolewa nad tym, że ISIS szarga reputację islamu i ukazuje muzułmanów w złym świetle.

Aby ocieplić wizerunek islamu, muzułmanie od czasu do czasu organizują kampanie takie jak „Przytul muzułmanina” oraz demonstracje, w których opowiadają się przeciwko terroryzmowi oraz przemocy, szczególnie wtedy, gdy w krajach europejskich dochodzi do kolejnych zamachów terrorystycznych.

Muzułmanie używają podczas takich demonstracji najczęściej następujących argumentów:

- zamach nie miał nic wspólnego z islamem, ponieważ islam to religia „pokoju”,
- zamachowca był osobą chorą psychicznie,
- zamach nie był przeprowadzony w imię islamu; islam był tylko pretekstem,
- zamach to wynik błędnej interpretacji źródeł muzułmańskich,
- zamachowca był radykalnym muzułmaninem, który nie działał w imię islamu,
- gdyby islam nakazywał przeprowadzanie zamachów, wtedy byłoby ich o wiele więcej itd.

Odpowiedzmy sobie na wszystkie tutaj podane argumenty. Jak podałem wcześniej, Mahomet już na początku swojej działalności jako prorok zamierzał podbić swoich wrogów i narzucić im islam.

Przemoc, dżihad oraz terror widzimy w wielu wersetach Koranu oraz w wielu hadisach. Dlaczego więc muzułmanie próbują nas przekonać o tym, że islam miałby być rzekomo „religią pokoju”? Okazuje się, że jest to pewna forma kłamania znana również jako „tawriya”. Jest to klasyczne „niedopowiedzenie”. Muzułmanie mają tutaj na myśli, że gdy islam zapanuje na całym świecie, wtedy ustaną wszelkie walki, wojny oraz prześladowanie, ponieważ wtedy każda osoba przyjmie islam i stanie się muzułmaninem względnie muzułmanką a wtedy rzeczywiście nastanie pokój. Tak więc islam dąży w pewnym sensie do „pokoju”, który się urzeczywistni, gdy wszyscy niewierni zostaną zabici lub zmuszeni do przyjęcia islamu.

Kolejnym usprawiedliwieniem jest uciekanie się do argumentu choroby psychicznej. W samym tylko 2017 roku przeprowadzono w 61 krajach ponad 2000 zamachów terrorystycznych, w których zginęło ponad 15 tysięcy osób. Dane te są dostępne na stronie <https://www.thereligionofpeace.com/attacks/attacks.aspx?Yr=2017>.

Jeżeli więc to choroba psychiczna miałaby być powodem zamachów terrorystycznych, wtedy należy się zastanowić, dlaczego tylu muzułmanów cierpi na takie choroby? Dlaczego zamachów terrorystycznych nie przeprowadzają również chorzy psychicznie ateści, chrześcijanie czy wyznawcy innych religii? Osobiście nie słyszałem dotychczas aby jakikolwiek chrześcijanin wysadził się w tłumie ze słowami na ustach: „Jezus jest największy!”. Argument choroby psychicznej wydaje się więc raczej tanią wymówką.

Kolejnym argumentem jest powoływanie się na pretekst; islam ma być tylko pretekstem a tak naprawdę chodzi o politykę i brudne interesy. Używanie tego argumentu wiąże się z przytaczaniem pokojowych, unieważnionych wersetów Koranu. Przeciętny niemuzułmanin nie posiada jednak (prawie) żadnej wiedzy o abrogacji i nie jest w stanie odpowiedzieć na pokojowe wersety, których używają muzułmanie w rozmowach na temat powiązań islamu z terroryzmem. Najczęściej przytaczane są wersety 2: 256, 2: 62, 2: 190, 8: 61, 109: 6 itd. Informacje potwierdzające unieważnienie pokojowych wersetów znajdują się najczęściej w tafsirach czyli egzegezach Koranu, takich jak Tafsir Al-Jalalayn, Tafsir Ibn Abbas oraz Tafsir Ibn Kathir. Jeżeli wgłębimy się w muzułmańskie źródła, wtedy stwierdzimy, że islam nie jest wcale żadnym pretekstem ale raczej źródłem przemocy i terroru.

Czwartym argumentem jest powoływanie się na błędną interpretację muzułmańskich źródeł i jest to chyba jeden z najczęściej używanych argumentów – szczególnie podczas debat telewizyjnych.

Również tutaj przytaczane są pokojowe, unieważnione wersety Koranu oraz wskazuje się na mniejszość muzułmańską, która istnieje od wielu lat (a nawet kilkuset lat) a przecież nie odnotowano jak dotąd żadnych zamachów na tle religijnym ani też zabójstw itp. Wobec tego jedynym logicznym wnioskiem musi być tylko to, że chodzi o błędną interpretację kilku osób, które nie zrozumiały pokojowej nauki Mahometa.

Aby zrozumieć jak działa islam oraz muzułmanie, musimy jeszcze raz powrócić do książki *History of al-Tabari Vol. 6, Muhammad at Mecca*. Mahomet na początku swojej działalności był bardzo pokojową osobą, niemniej jednak już wtedy zamierzał podbić Cesarza oraz Chosrowa. Polecam tutaj szczególnie mój artykuł „Czy islam jest naprawdę religią miłosierdzia Bożego?”⁴⁷, który jest odpowiedzią na artykuł żony pana Chadida na portalu misyjne.pl⁴⁸.

Jeżeli więc Mahomet będąc w mniejszości snuł już plany o podboju niewiernych oraz ustanowieniu kalifatu, w którym mógłby pobierać haracz od niemuzułmanów za to, że nie przyjęli islamu, to czego powinniśmy oczekiwać od muzułmanów, dla których Mahomet jest przecież wzorem do naśladowania (porównaj sura 33:21⁴⁹)?

Mniejszość muzułmańska w krajach zachodnioeuropejskich przez długi czas nie stanowiła żadnego zagrożenia i była bardzo pokojowa. Gdy wspólnota muzułmańska zaczęła się jednak rozrastać oraz przybierać na sile, wtedy nastawienie wobec niewiernych, czyli niemuzułmanów, zaczęło się powoli zmieniać. Tak samo było również w przypadku Mahometa, który zmienił swoje podejście do niewiernych, gdy tylko zyskał przewagę i stał się przywódcą muzułmańskiej armii.

W tym kontekście ważnym aspektem jest również bezpłatny oraz powszechny dostęp do źródeł muzułmańskich w internecie w języku arabskim, angielskim oraz sukcesywnie również w innych językach. Wraz z pojawieniem się internetu oraz dostępu do różnego rodzaju informacji, rosnąca wspólnota muzułmańska zaczęła się dokształcać odnośnie treści przekazywanych przez Mahometa w Koranie, hadisach oraz Siracie a następnie postępować zgodnie z jego nauką. Potocznie mówi się tutaj o „radykalizacji pewnych kręgów muzułmańskich”, zwracając uwagę na to, że wcześniej nie zaobserwowano wśród muzułmanów tak „radykalnych poglądów”. Niemuzułmanie w krajach zachodnioeuropejskich nie mogą pojąć jak dochodzi do tej „radykalizacji” i co jest czynnikiem wyzwalamym u muzułmanów tak „skrajną” postawę wobec innych wyznań. Odpowiedź znajdujemy w źródłach muzułmańskich, lecz niewiele osób po nie sięga aby zrozumieć co się dzieje z muzułmanami, którzy jeszcze rok temu byli tak miłymi i przyjaznymi sąsiadami.

Niestety osoby, które ostrzegają przed islamem oraz muzułmanami po zapoznaniu się ze źródłami muzułmańskimi, uznaje się za szerzycieli nienawiści religijnej, ksenofobii, rasizmu itp. Z góry odrzuca się wszelkie powiązania Koranu (oraz innych źródeł muzułmańskich) z zamachami, morderstwami, gwałtami itd.; wszystko to motywuje się raczej błędną interpretacją ksiąg muzułmańskich, ze względu na dotychczasowe pokojowe współistnienie muzułmanów oraz niemuzułmanów.

Jaka jest więc ta poprawna interpretacja?

Poprawną interpretację a raczej wyjaśnienie uzyskujemy przede wszystkim z tafsirów; tafsir to egzegeza Koranu. Do wyjaśnienia Koranu służy również księga kontekstu – Asbab Al-Nuzul – w której znajduje się na przykład dowód abrogacji wersetu 2:256⁵⁰ (nie ma przymusu w religii), oraz autentyczne zbiory hadisów jak i Sirat, czyli biografia

⁴⁷ <http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2017/04/Czy-islam-jest-religia-milosierdzia-bozego.pdf>

⁴⁸ <http://misyjne.pl/misja/islam-religia-milosierdzia-bozego/>

⁴⁹ <https://quran.com/33/21>

⁵⁰ <http://www.altafsir.com/AsbabAlnuzul.asp?SoraName=2&Ayah=256&search=yes&img=A&LanguageID=2>

Mahometa. Wszelkie inne twierdzenia muzułmanów mają wprowadzić zagmatwanie oraz nie dopuścić do identyfikacji sedna problemu. Tak więc zarówno informacje o statusie ważności jak i wyjaśnienie danego wersetu znajdują się przede wszystkim w tafsirze.

Do najważniejszych (oraz powszechnie dostępnych) tafsirów zalicza się: Tafsir Ibn-'Abbasa⁵¹, Tafsir al-Jalalayna⁵², Tafsir Al-Qurtubiego⁵³ oraz Tafsir Ibn Kathira⁵⁴.

Celowa dezinformacja?

Jeżeli interpretacja Koranu znajduje się w tafsirach – o czym muzułmanie dobrze wiedzą – to dlaczego jesteśmy nieustannie bombardowani informacjami o tym, że kolejny muzułmanin rzekomo źle zrozumiał przesłanie Koranu?

Otóż gdyby muzułmanie przyznali, że dżihadyści przeprowadzający zamachy postępują zgodnie z nakazami Mahometa oraz Allaha w Koranie oraz hadisach, wtedy wydaliby na siebie wyrok skazujący oraz doprowadziliby do delegalizacji islamu na terenie danego kraju. Tak więc propagowanie dezinformacji jest rozsądną taktyką chroniącą islam przed zdemaskowaniem. W szerzeniu dezinformacji wspiera muzułmanów szczególnie lewica oraz szereg osób – w tym różni aktywiści, aktorzy, dziennikarze, niektóre osoby duchowne, politycy, arabiści itd. – uciekających się do prób zbagatelizowania przemocy oraz terroru w muzułmańskich źródłach, powołując się na pokojową mniejszość muzułmańską.

Łatwiej jest oczywiście uwierzyć w slogany o błędnej interpretacji muzułmańskich źródeł, pokojowości muzułmanów oraz islamu zwłaszcza, że nie odnotowano wcześniej żadnych incydentów wśród mniejszości muzułmańskiej, które mogłyby być odebrane jako „sygnały ostrzegawcze”, aniżeli zapoznać się z historią islamu oraz biografią Mahometa i wyciągnąć z tego wnioski.

Niestety rzeczywistość jest taka, że dopóki muzułmanie żyją w mniejszości oraz ignorancji co do treści przekazywanych w źródłach muzułmańskich, dopóty nie stanowią żadnego zagrożenia. Jednakże gdy tylko wspólnota muzułmańska staje się silniejsza a muzułmanie zaczynają się doksztalcać, wtedy zagrożenie staje się coraz bardziej realne.

Piątym argumentem jest powoływanie się na „radykalność” danego muzułmanina, który rzekomo nie działał w imię islamu. Podział muzułmanów na „radykalnych” oraz „umiarkowanych” to również dość częsta taktyka stosowana przez muzułmanów na Zachodzie. Niestety podział ten jest sztuczny i wprowadzony tylko po to, aby uniemożliwić ustalenie prawdziwego źródła problemu. Społeczność niemuzułmańska żyje w nieustannej obawie przed kolejnymi zamachami nie wiedząc tak naprawdę co je wywołuje. Jeśli jednak zapoznamy się z nauką Mahometa zarówno w Koranie jak i hadisach, wtedy dojdziemy do wniosku, że każdy prawdziwie praktykujący muzułmanin to potencjalny terrorysta – mówił o tym również pewien były muzułmanin, który w internecie występuje pod pseudonimem Nassim Ben Iman.

Radykalny islam kojarzy się najczęściej z przemocą, agresją, mordowaniem, prześladowaniem itp. – chodzi więc o argument związany z użyciem siły, natomiast umiarkowany islam kojarzy się z zachowaniem umiaru, nie wykraczaniem poza „pewne granice”, nie przesadzaniem. Dla wielu niemuzułmanów umiarkowani muzułmanie to tacy wyznawcy islamu, którzy nie stosują przemocy, są tolerancyjni, mili, przyjaźni oraz nie są ekstremalni – cokolwiek miałyby to oznaczać, ponieważ wzorem do naśladowania dla muzułmanów jest oczywiście Mahomet, prorok islamu.

Tutaj należałoby oczywiście najpierw wyznaczyć pewne granice, tak aby następnie ustalić, czy w danym przypadku granica została przekroczona przez dowolnego wyznawcę islamu czy też nie. Jeżeli jako muzułmanin nie naruszamy granic, które zostały określone przez szariat, wtedy poruszamy się w bezpiecznej strefie.

⁵¹ <http://www.altafsir.com/Ibn-Abbas.asp>

⁵² <http://www.altafsir.com/Al-Jalalayn.asp>

⁵³ Tafsir ten nie jest jeszcze dostępny w całości w języku angielskim.

⁵⁴ <http://www.qtafsir.com>

Ostatnia deska ratunku to argumentacja, że gdyby islam rzeczywiście nakazywał przeprowadzanie zamachów, wtedy byłoby ich o wiele więcej. Cóż, islam nakazuje również aby muzułmanie nie spożywali alkoholu – i to pod groźbą kary śmierci – a jednak wielu muzułmanów pije alkohol. Islam nakazuje również, aby muzułmanie odprawiali modły pięć razy dziennie (w których przy okazji przeklinani są niewierni) a jednak wielu muzułmanów tego nie przestrzega. Islam nakazuje również, aby kobiety zakrywały swoje włosy a jednak wiele muzułmanek ubiera się jak kobiety na Zachodzie.

Tak samo w chrześcijaństwie: Biblia nakazuje aby nie kraść, nie kłamać, nie cudzołożyć a jednak większość katolików tego nie przestrzega. Czy mielibyśmy więc wywnioskować, że chrześcijaństwo jest takie, jakimi są dzisiejsi „chrześcijanie”?

Co jest „radikalne” a co nie?

Wzorem wszelkich zachowań, działań oraz postępowania jest Mahomet, prorok islamu. Jeżeli na przykład Mahomet czegoś zabronił, wtedy prawdziwie praktykujący muzułmanin musi tego przestrzegać. To samo odnosi się również do nakazów Mahometa. Jeżeli więc Mahomet kazał zabijać niewiernych na drodze Allaha, wtedy muzułmanin, który dokonuje zamachu, po prostu przestrzega jego nakazów:

https://sunnah.com/muslim/44/52	https://sunnah.com/muslim/44/52
44 The Book of the Merits of the Companions	44 Księga zasług towarzyszy [Mahometa]
(4) Chapter: The Virtues Of 'Ali Bin Abi Talib (RA)	(4) Rozdział: Cnoty 'Ali Bin Abi Taliba (RA)
Suhail reported on the authority of Abu Huraira that Allah's Messenger (ﷺ) said on the Day of Khaibar: I shall certainly give this standard in the hand of one who loves Allah and his Messenger and Allah will grant victory at his hand. Umar b. Khattab said: Never did I cherish for leadership but on that day.	Suhail przekazał zgodnie z upoważnieniem Abu Hurairy, że wysłannik Allaha powiedział w dniu bitwy o Chajbar: Z pewnością dam ten sztandar w ręce kogoś, kto kocha Allaha i jego wysłannika a Allah udzieli zwycięstwa z jego rąk. Umar b. Khattab powiedział: Nigdy nie marzyłem o przywództwie tak jak tego dnia.
I came before him with the hope that I may be called for this, but Allah's Messenger (ﷺ) called 'Ali b. Abu Talib and he conferred (this honour) upon him and said: Proceed on and do not look about until Allah grants you victory, and 'Ali went a bit and then halted and did not look about and then said in a loud voice: Allah's Messenger, on what issue should I fight with the people?	Stałem przed nim z nadzieją, że może to ja zostanę do tego wezwany, ale wysłannik Allaha wezwał 'Aliego b. Abu Taliba i obdarzył go (tym zaszczytem) i powiedział: Idź naprzód i nie rozglądaj się, dopóki Allah nie obdarzy cię zwycięstwem i 'Ali uszedł kawałek a następnie zatrzymał się i nie rozglądając się powiedział donośnym głosem: Wysłanniku Allaha, z jakiego względu mam zwalczać tych ludzi?
Thereupon he (the Prophet) said: Fight with them until they bear testimony to the fact that there is no god but Allah and Muhammad is his Messenger, and when they do that then their blood and their riches are inviolable from your hands but what is justified by law and their reckoning is with Allah.	Wtedy on (prorok) powiedział: Zwalczaj ich dopóki nie zaświadczą, że nie ma boga nad Allaha a Mahomet jest jego wysłannikiem a kiedy to uczynią, wtedy ich krew oraz majątek staną się dla ciebie nietykalne poza sprawami, które są usprawiedliwione prawem a ich uczynki będą rozliczane przed Allahem.

https://sunnah.com/nasai/25/6	https://sunnah.com/nasai/25/6
25 The Book of Jihad	25 Księga dżihadu
(1) Chapter: The Obligation Of Jihad	(1) Rozdział: Obowiązek prowadzenia dżihadu
Narrated Sa'eed bin Al-Musayyab narrated that: Abu Hurairah told him that the Messenger of Allah said: „I have been commanded to fight the people until they say La ilaha illallah (there is none worthy of worship except Allah).	Sa'eed bin Al-Musayyab przekazał, że: Abu Hurairah powiedział mu, że wysłannik Allaha powiedział: „Otrzymałem nakaz aby walczyć przeciwko ludziom, dopóki nie powiedzą La ilaha illallah (nie ma nikogo godnego czci poza Allahem).
Whoever says La ilaha illallah, his life and his property are safe from me, except by its right (in cases where Islamic laws apply), and his reckoning will be with Allah.”	Ktokolwiek powie La ilaha illallah, tego życie oraz jego majątek będzie bezpieczne przede mną z wyjątkiem prawa (w przypadku którego zastosowane jest islamskie prawo) a rozliczenie takiej osoby będzie przed Allahem.”

Podobnych hadisów związanych z nakazem zwalczania niewiernych jest bardzo dużo.

Co z pedofilią?

Mahomet jako prorok islamu ożenił się z Aiszą gdy ta miała 6 lat a skonsumował z nią małżeństwo trzy lata później:

http://sunnah.com/bukhari/67/69	http://sunnah.com/bukhari/67/69
67 Wedlock, Marriage (Nikaah)	67 Stan małżeński, małżeństwo (Nikaah)
(39) Chapter: Giving one's young children in marriage	(39) Rozdział: Wydawanie młodego dziecka za mąż
Narrated `Aisha: that the Prophet (ﷺ) married her when she was six years old and he consummated his marriage when she was nine years old, and then she remained with him for nine years (i.e., till his death).	Przekazała Aisza: że prorok ożenił się z nią, gdy miała sześć lat i skonsumował z nią małżeństwo gdy miała dziewięć lat a następnie pozostała z nim przez dziewięć lat (tzn. aż do jego śmierci).

http://sunnah.com/abudawud/12/76	http://sunnah.com/abudawud/12/76
12 Marriage (Kitab Al-Nikah)	12 Małżeństwo (Kitab Al-Nikah)
(700) Chapter: Regarding The Marriage Of The Young	(700) Rozdział: Odnośnie małżeństwa młodocianych
Narrated 'Aishah: The Messenger of Allah (ﷺ) married me when I was seven years old. The narrator Sulaiman said: or Six years. He had intercourse with me when I was nine years old.	Przekazała Aisza: Wysłannik Allaha poślubił mnie gdy miałam siedem lat. Narrator Sulaiman powiedział: lub sześć lat. Odbył ze mną stosunek seksualny, gdy miałam dziewięć lat.

http://sunnah.com/nasai/26/183	http://sunnah.com/nasai/26/183
26 The Book of Marriage	26 Księga małżeństwa
(78) Chapter: Consummation Of Marriage With A Girl Of Nine	(78) Rozdział: Konsumpcja małżeństwa z dziewięcioletnią dziewczynką
It was narrated that 'Aishah said: "The Messenger of Allah married me when I was six, and consummated the marriage with me when I was nine, and I used to play with dolls."	Przekazano, że Aisza powiedziała: „Wysłannik Allaha poślubił mnie, gdy miałam sześć lat a skonsumował małżeństwo ze mną, gdy miałam dziewięć lat a bawiłam się wtedy lalkami.”

To tylko niektóre z hadisów odnośnie małżeństwa Mahometa z jego nieletnią żoną Aiszą. Niektórzy muzułmanie twierdzą, że Mahomet skonsumował małżeństwo z Aiszą gdy ta miała 9 lat, ponieważ była już w pełni kobietą i miesiączkowała. Niestety nie jest to prawda. Powodem było wiano:

W książce *History of al-Tabari Vol. 39, Biographies of the Prophet's Companions and their Successors* czytamy na stronie 172⁵⁵:

(...)	(...)
We then arrived at Medina, and I stayed with Abu Bakr's children, and [Abu Bakr] went to the Prophet. The latter was then busy building the mosque and our homes around it, where he [later] housed his wives.	Następnie przybyliśmy do Medyny i zostałam z dziećmi Abu Bakry a on [Abu Bakr] poszedł do proroka. Ten budował meczet i nasze domy wokół niego, w których [później] zapewniał dach nad głową jego żonom.
We stayed in Abu Bakr's house for a few days; then Abu Bakr asked [the prophet] „O Messenger of God, what prevents you from consummating the marriage with your wife?” The prophet said „The bridal gift (sadaq).”	Przez parę dni zostaliśmy w domu Abu Bakry; następnie Abu Bakr zapytał [proroka] „O wysłanniku Boga, co powstrzymuje cię przed skonsumowaniem twojego małżeństwa z twoją żoną?” Prorok odpowiedział „Wiano (sadaq).”
Abu Bakr gave him the bridal gift, twelve and a half ounces [of gold], and the prophet sent for us. He consummated our marriage in my house, the one where I live now and where he passed away.	Abu Bakr dał mu wiano, dwanaście i pół uncji [złota] a wtedy prorok wysłał po nas. Skonsumował nasze małżeństwo w moim domu, w tym, w którym teraz mieszkam i w którym zmarł.
(...)	(...)

Pedofilia jest w islamie opisana przede wszystkim w dwóch wersetach: jest to werset 33: 49 oraz 65: 4. Streszczenie znajduje się w tafsirze Sayyida Abula Ala Maududiego odnośnie sury 65:4⁵⁶.

They may not have menstruated as yet either because of young age, or delayed menstrual discharge as it happens in the case of some women, or because of no discharge at all throughout life which, though rare, may also be the case.	[Te kobiety] Mogły nie mieć jeszcze miesiączki albo ze względu na młody wiek, albo opóźnione miesiączkowanie, co się zdarza u niektórych kobiet, albo ze względu na brak jakiegokolwiek miesiączki przez całe życie, co – nawet jeśli jest to rzadko spotykane – może się również zdarzyć.
In any case, the waiting-period of such a woman is the same as of the woman, who has stopped menstruation, that is three months from the time divorce was pronounced.	W każdym takim przypadku czas oczekiwania (iddat) takich kobiet jest taki sam jak w przypadku kobiety, która już nie miesiączkuje; czas ten wynosi trzy miesiące od wypowiedzenia rozwodu.
Here, one should bear in mind the fact that according to the explanations given in the Qur'an the question of the waiting period arises in respect of the women with whom marriage may have been consummated, for there is no waiting-period in case divorce is pronounced before the consummation of marriage. (Al-Ahzab: 49).	Tutaj powinniśmy pamiętać o tym, że według wyjaśnień podanych w Koranie pojawia się pytanie odnośnie czasu oczekiwania (iddatu) dla kobiet, z którymi małżeństwo mogło już zostać skonsumowane, ponieważ nie ma czasu oczekiwania dla kobiet po rozwodzie, jeżeli małżeństwo nie zostało skonsumowane. (Sura Al-Ahzab (33): 49).
Therefore, making mention of the waiting-period for the girls who have not yet	Dlatego też, wzmianka o czasie oczekiwania (iddatu) dla dziewczyn(ek),

⁵⁵ <https://books.google.pl/books?id=ztahJV58oLcC&pg=PA172&lpg=PA172>

⁵⁶ <http://searchtruth.com/tafsir/tafsir.php?chapter=65>

menstruated, clearly proves that it is not only permissible to give away the girl in marriage at this age but it is also permissible for the husband to consummate marriage with her.	które nie miały jeszcze miesiączki wyraźnie dowodzi, że nie tylko wolno wydawać taką dziewczynkę za mąż w tym wieku, ale i wolno mężowi skonsumować z nią małżeństwo.
Now, obviously no Muslim has the right to forbid a thing which the Qur'an has held as permissible.	Z pewnością żaden muzułmanin nie ma prawa zabronić czegoś, na co zezwala Koran.

Co z apostatami?

Mahomet wielokrotnie powtarzał, że osoba, która opuści islam musi zostać zabita:

https://sunnah.com/nasai/37/94	https://sunnah.com/nasai/37/94
37 The Book of Fighting [The Prohibition of Bloodshed]	37 Księga walki [Zakaz przelewania krwi]
(14) Chapter: The Ruling on Apostates	(14) Rozdział: Orzeczenie w związku z apostatami
Ibn 'Abbas said: "The Messenger of Allah [SAW] said: 'Whoever changes his religion, kill him.'"	Ibn 'Abbas powiedział: „Wysłannik Allaha powiedział: 'Ktokolwiek zmieni swoją religię, tego zabijcie.'"

https://sunnah.com/nasai/37/99	https://sunnah.com/nasai/37/99
37 The Book of Fighting [The Prohibition of Bloodshed]	37 Księga walki [Zakaz przelewania krwi]
(14) Chapter: The Ruling on Apostates	(14) Rozdział: Orzeczenie w związku z apostatami
It was narrated from Anas that : Ibn 'Abbas said: "The Messenger of Allah [SAW] said: 'Whoever changes his religion, kill him.'"	Przekazano od Anasa, że: Ibn 'Abbas powiedział: „Wysłannik Allaha powiedział: 'Ktokolwiek zmieni swoją religię, tego zabijcie.'"

https://sunnah.com/bukhari/56/226	https://sunnah.com/bukhari/56/226
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(149) Chapter: Not to punish with Allah's punishment	(149) Rozdział: Aby nie karać karą Allaha
Narrated `Ikrima: `Ali burnt some people and this news reached Ibn `Abbas, who said, "Had I been in his place I would not have burnt them, as the Prophet (ﷺ) said, 'Don't punish (anybody) with Allah's Punishment.'	Przekazał `Ikrima: Narrated `Ikrima: `Ali spalił paru ludzi żywcem i ta wiadomość dotarła do Ibn `Abbasa, który powiedział: „Gdybym to ja był na jego miejscu, wtedy nie spaliłbym ich [żywcem], według tego co powiedział prorok: 'Nie karzcie (nikogo) karą Allaha.'
No doubt, I would have killed them, for the Prophet (ﷺ) said, 'If somebody (a Muslim) discards his religion, kill him.' "	Bez wątpliwości zabiłbym ich ponieważ prorok powiedział: 'Jeśli ktoś (muzułmanin) porzuci swoją religię (islam), wtedy go zabijcie.'"

To tylko trzy przykłady odnośnie postępowania według nakazów Mahometa. Każdy muzułmanin, który postępuje zgodnie z powyższymi przekazami działa więc zgodnie z szariatem. Zatem nie można go oskarżyć o „skrajność” czy też „ekstremizm”, ponieważ nie przekracza granic ustanowionych przez szariat. Jeżeli chcielibyśmy jednak pozostać przy terminie „radyczny muzułmanin” ze względu na przemoc, wtedy musimy również Mahometa nazwać radykalnym muzułmaninem tak jak i każdego prawdziwie praktykującego wyznawcę islamu. A jeżeli prawdziwym muzułmaninem jest ta osoba,

która przestrzega nauk Mahometa i podąża za jego przykładem, wówczas musimy stwierdzić, że ISIS to prawdziwi, praktykujący muzułmanie.

Mianem „umiarkowanych” muzułmanów określa się więc osoby, które nie (do końca) postępują zgodnie z szariatem albo nawet łamią islamskie prawo na przykład krytykując Mahometa, pijąc alkohol, potępiając małżeństwa z nieletnimi dziewczynkami albo nie przestrzegając reguł dotyczących ubioru – chodzi tu szczególnie o muzułmanki. Takie osoby można by raczej nazwać „pseudowyznawcami” lub „pseudomuzułmanami” aniżeli umiarkowanymi muzułmanami, ponieważ po prostu nie praktykują swojej „religii”. Mianem „pseudowyznawców” można określać również wielu tak zwanych nowoczesnych katolików, którzy nie praktykują swojej wiary, choć podają się za prawdziwych katolików.

Not in my name?

Pan Chadid wspomina o organizowaniu akcji międzynarodowej „Not in my name”, czyli „Nie w moim imieniu”. Muzułmanie deklarują w takich kampaniach, że odcinają się od zamachów terrorystycznych twierdząc, że wszelkie zamachy są przeprowadzane wbrew naukom Mahometa. Niestety Mahomet osobiście głosił, że odnosił zwycięstwa poprzez terror:

https://sunnah.com/bukhari/56/186	https://sunnah.com/bukhari/56/186
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(122) Chapter: "I have been made victorious..."	(122) Rozdział: „Odniosłem zwycięstwo poprzez ...”
Narrated Abu Huraira: Allah's Messenger (ﷺ) said, "I have been sent with the shortest expressions bearing the widest meanings, and I have been made victorious with terror (cast in the hearts of the enemy), and while I was sleeping, the keys of the treasures of the world were brought to me and put in my hand."	Przekazał Abu Huraira: Wysłannik Allaha powiedział: „Zostałem posłany z najkrótszymi słowami posiadającymi najszersze znaczenie, dano mi odnosić zwycięstwo poprzez terror (zasiany w sercach wrogów) a kiedy spałem przyniesiono mi klucze do skarbów tego świata i włożono do mojej dłoni.”
Abu Huraira added: Allah's Messenger (ﷺ) has left the world and now you, people, are bringing out those treasures (i.e. the Prophet did not benefit by them).	Abu Huraira dodał: Wysłannik Allaha opuścił ten świat i teraz to wy, ludzie, wydobywacie te skarby (tzn. prorok nie czerpał z nich korzyści).

https://sunnah.com/bukhari/7/2	https://sunnah.com/bukhari/7/2
7 Rubbing hands and feet with dust (Tayammum)	7 Przecieranie dłoni oraz stóp kurzem (tajammum)
(1) Chapter: Chapter	(1) Rozdział: Rozdział
Narrated Jabir bin `Abdullah: The Prophet (ﷺ) said, "I have been given five things which were not given to any one else before me.	Przekazał Jabir bin `Abdullah: Prorok powiedział: „Dano mi pięć rzeczy, które nie otrzymał nikt przede mną.
-1. Allah made me victorious by awe, (by His frightening my enemies) for a distance of one month's journey.	-1. Allah dał mi odnieść zwycięstwa poprzez wzbudzenie przerażenia (zatrważającego moich wrogów) na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc.
-2. The earth has been made for me (and for my followers) a place for praying and a thing to perform Tayammum, therefore anyone of my followers can pray wherever the time of a prayer is due.	-2. Ziemia została dla mnie (i dla moich naśladowców) uczyniona miejscem [odprawiania] modłów oraz czymś poprzez co można wykonać tajammum, dlatego też każdy z moich naśladowców może odprawiać modły gdziekolwiek, kiedykolwiek nadejdzie czas odprawiania modłów.

-3. The booty has been made Halal (lawful) for me yet it was not lawful for anyone else before me.	-3. Łupy zostały dla mnie uczynione Halal (zalegalizowane) choć nie były zalegalizowane dla nikogo przede mną.
-4. I have been given the right of intercession (on the Day of Resurrection).	-4. Dano mi prawo wstawiennictwa (w Dzień Zmartwychwstania).
-5. Every Prophet used to be sent to his nation only but I have been sent to all mankind.	-5. Każdy prorok był wysyłany tylko do swojego narodu ale ja zostałem wysłany do całej ludzkości.

https://sunnah.com/bukhari/8/87	https://sunnah.com/bukhari/8/87
8 Prayers (Salat)	8 Modły (Salat)
(56) Chapter: The sayings of the Prophet (pbuh) "The earth has been made for me a Masjid (place for praying) and a thing to purify (to perform Tayammum)."	(56) Rozdział: Wypowiedzi proroka: „Ziemia została uczyniona dla mnie meczetem (miejszem odprawiania modłów) oraz rzeczą do oczyszczania (do wykonywania tajammum).”
Narrated Jabir bin `Abdullah: Allah's Messenger (ﷺ) said, "I have been given five things which were not given to any amongst the Prophets before me.	Przekazał Jabir bin `Abdullah: Wysłannik Allaha powiedział: „Dano mi pięć rzeczy, które nie otrzymał żaden inny prorok przede mną.
These are: -1. Allah made me victorious by awe (by His frightening my enemies) for a distance of one month's journey.	A są to: -1. Allah dał mi odnieść zwycięstwa poprzez wzbudzanie przerażenia (zatrważającego moich wrogów) na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc.
-2. The earth has been made for me (and for my followers) a place for praying and a thing to perform Tayammum. Therefore my followers can pray wherever the time of a prayer is due.	-2. Ziemia została dla mnie (i dla moich naśladowców) uczyniona miejscem [odprawiania] modłów oraz rzeczą do wykonywania tajammum. Dlatego też moi naśladowcy mogą odprawiać modły gdziekolwiek, kiedykolwiek nadejdzie czas odprawiania modłów.
-3. The booty has been made Halal (lawful) for me (and was not made so for anyone else).	-3. Łupy zostały dla mnie uczynione Halal (zalegalizowane) (a nie były zalegalizowane dla nikogo innego).
-4. Every Prophet used to be sent to his nation exclusively but I have been sent to all mankind.	-4. Każdy prorok był wysyłany wyłącznie do swojego narodu ale ja zostałem wysłany do całej ludzkości.
-5. I have been given the right of intercession (on the Day of Resurrection.)	-5. Dano mi prawo wstawiennictwa (w Dzień Zmartwychwstania).

https://sunnah.com/muslim/5/7	https://sunnah.com/muslim/5/7
5 The Book of Mosques and Places of Prayer	5 Księga meczetów oraz miejsc odprawiania modłów
Abu Huraira reported that the Messenger of Allah (may peace be upon him) said: I have been given superiority over the other prophets in six respects:	Abu Huraira przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Dano mi wyższość nad innymi prorokami pod sześcioma względami:
I have been given words which are concise but comprehensive in meaning; I have been helped by terror (in the hearts of enemies): spoils have been made lawful to me:	Dano mi słowa, które są zwięzłe, ale wyczerpujące w znaczeniu; pomagał mi terror (wzbudzany w sercach wrogów). Zdobywanie łupów zostało mi dozwolone.
the earth has been made for me clean and a place of worship; I have been sent to all mankind and the line of prophets is closed with me.	Ziemia została dla mnie uczyniona czystą i stała się miejscem oddawania czci. Zostałem posłany do całej ludzkości, a szereg proroków kończy się na mnie.

Kolejny hadis: <https://sunnah.com/muslim/5/8>.

Przy okazji: jak pokojowy musiał być Mahomet wzbudzając trwogę i przerażenie na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc?

Biorąc pod uwagę przytoczone przeze mnie dotychczas źródła powinniśmy się zastanowić dlaczego muzułmanie wypierają się terroryzmu oraz przemocy skierowanej przeciwko niewiernym, jeżeli sam prorok islamu nie tylko do tego nawoływał ale także praktykował.

Otóż przyznanie się do terroryzmu Mahometa oraz wzorowanie się na Mahomecie mogłoby niestety wywołać niepożądane skutki, czyli delegalizację islamu oraz wydalenie z kraju wszystkich muzułmanów lub też konsekwencje prawne.

Jest to więc oczywiste, że muzułmanie – będąc w mniejszości – zawsze będą się wypierać terroryzmu oraz przemocy skierowanej przeciwko niemuzułmanom, choć źródła muzułmańskie wskazują na zupełnie coś innego.

Wrzucanie do jednego wora

Kolejną próbą uniemożliwienia ustalenia prawdziwego źródła problemu jest ubolewanie nad tym, że wszyscy muzułmanie są „wrzucani do jednego wora”. Argumentacja jest taka, że „są przecież również intelektualiści, naukowcy, sportowcy itd.; nie każdy muzułmanin jest prymitywnym, agresywnym człowiekiem”. Pomóc może rzekomo tylko edukacja.

Problem z którym mamy tutaj do czynienia to chęć przedstawienia islamu jako niegroźnej, pokojowej oraz tolerancyjnej „religii” oraz próba przekonania niemuzułmanów, że terroryści nie podążają za prawdziwym islamem. Powróćmy więc ponownie do założyciela islamu, aby się przekonać, czy naprawdę tak jest, jak chce nas przekonać o tym pan Chadid. Jak czytaliśmy kilkadziesiąt linii wcześniej, mianem „umiarkowanych” muzułmanów określa się na ogół osoby, które nie (do końca) postępują zgodnie z szariatem albo nawet łamią prawo islamskie. Dzieje się tak najczęściej ze względu na umyślne łamanie szariatu lub po prostu niewiedzę: nie każdy muzułmanin przeczytał Koran, hadisy oraz Sirat, nie każdy jest gorliwym wyznawcą islamu, choć za takiego się podaje. Tak samo jest zresztą w przypadku chrześcijaństwa: nie każdy katolik przeczytał Biblię, nie każdy jest prawdziwie praktykującym katolikiem, choć za takiego się podaje.

Jeżeli wszyscy katolicy zaczęliby postępować tak jak wymaga to od nich Biblia, wtedy na świecie nie byłoby kradzieży, zabójstw, prostytucji, wyzysku itd. Jeżeli natomiast wszyscy muzułmanie zaczęliby postępować tak jak wymaga to od nich Mahomet, wtedy musielibyśmy się obawiać każdego muzułmanina, który wsiądzie do pociągu, wejdzie do sklepu czy też którego spotkamy przypadkowo na ulicy. Niestety nie wszyscy muzułmanie są prawdziwymi wyznawcami Mahometa i dlatego nie wszyscy są dżihadystami⁵⁷ – w powszechnie przyjętym znaczeniu tego słowa – co nie oznacza, że nie ulegnie to zmianie.

Czy powinno się więc wrzucać wszystkich muzułmanów do jednego wora?

Zadajmy może takie pytanie: czy należy wrzucać wszystkich chrześcijan do jednego wora? Oczywiście że tak, dlaczego nie? Przeciętny katolik nie jest zazwyczaj tak gorliwym wyznawcą Chrystusa jak zakonnik, nie mniej jednak zarówno zakonnik jak i przeciętny katolik podzielają pewne wspólne poglądy oraz podstawowe wzorce, wartości, wierzenia: łączy ich wiara chrześcijańska. Zakonnik jest zazwyczaj bardziej gorliwym wyznawcą Chrystusa niż przeciętny katolik, niemniej jednak również i przeciętny katolik może stać się prawdziwym, gorliwym wiernym. Czy dana osoba będzie chciała pogłębić swoją wiarę,

⁵⁷ Tutaj należy oczywiście pamiętać o tym, że dżihad można prowadzić w różny sposób – w zależności od zastanych warunków oraz okoliczności.

zacznie czytać Biblię, uczęszczać regularnie na msze święte itd. jest najczęściej tylko kwestią czasu oraz woli.

Tak samo w przypadku muzułmanów: wszystkich muzułmanów łączy wiara w Allaha oraz Mahometa. To, że niektórzy muzułmanie nie są prawdziwymi muzułmanami, którzy przestrzegają wszelkich nakazów / zakazów Mahometa, nie znaczy przecież, że nie ulegnie to zmianie. Oczywiście każdy prawdziwy, praktykujący muzułmanin może zabijać niewiernych, ponieważ na to pozwala mu Mahomet⁵⁸, może spółkować z nieletnimi dziewczynkami⁵⁹, może zabijać apostatów⁶⁰ (choć obecnie, według muzułmańskich uczonych, karę śmierci może wymierzyć tylko władza muzułmańska⁶¹), nie wolno mu spożywać wieprzowiny⁶² czy też alkoholu⁶³, może za to bić swoją żonę⁶⁴ oraz domagać się natychmiastowego zaspokojenia swoich potrzeb seksualnych⁶⁵. Cały problem polega na tym, że pan Chadid próbuje przekonać czytelników, że prawdziwy muzułmanin nie ma z tym wszystkim nic wspólnego.

Podstawowym przedsięwzięciem jest więc ustalenie jakie nauki były przekazywane przez Mahometa, jak postępował, jak traktował niemuzułmanów, co nakazywał oraz czego zakazywał. Należy oczywiście wziąć pod uwagę, że zarówno w Koranie⁶⁶ jak i w hadisach występuje abrogacja czyli unieważnianie wcześniejszych, pokojowych wersetów czy też – w przypadku hadisów – nakazów i zakazów Mahometa:

https://sunnah.com/muslim/3/99	https://sunnah.com/muslim/3/99
3 The Book of Menstruation	3 Księga menstruacji
(21) Chapter: At the beginning of Islam, intercourse did not necessitate ghusl unless semen was emitted, then that was abrogated and ghusl becomes obligatory for intercourse	(21) Rozdział: Na początku islamu stosunek seksualny nie pociągał za sobą konieczności wykonywania ghusl, chyba że doszło do wytrysku nasienia, następnie zostało to anulowane i ghusl stał się obowiązkowy w przypadku stosunku
Abu al. 'Ala' b. al-Shikhkhir said:	Abu al. 'Ala' b. al-Shikhkhir powiedział:
The Messenger of Allah (ﷺ) abrogated some of his commands by others, just as the Qur'an abrogates some part with the other.	Wysłannik Allaha anulował niektóre ze swoich nakazów i zastąpił je innymi tak jak w Koranie niektóre wersety są anulowane i zastępowane innymi.

Dlatego też towarzysze Mahometa postępowali według jego ostatnich zarządzeń:

https://sunnah.com/muslim/13/113	https://sunnah.com/muslim/13/113
(...)	(...)
A hadlth like this has been transmitted on the authority of Ibn Shibab who said that they (the Compnions of the Holy Prophet) followed the latest of his commands and looked upon it as one abrogating (the previous ones) and the most firm.	Hadis temu podobny został przekazany zgodnie z upoważnieniem Ibn Shihaba, który powiedział, że oni (towarzysze świętego proroka) podążali za jego ostatnimi nakazami i uważali je za unieważniające (poprzednie [nakazy]) i najbardziej wiążące.

⁵⁸ Porównaj np. <https://sunnah.com/tirmidhi/40/1>.

⁵⁹ Porównaj streszczenie w tafsirze Sayyida Abula Ala Maududiego odnośnie sury 65: 4:

<https://www.searchtruth.com/tafsir/tafsir.php?chapter=65>

(They may not have menstruated as yet either...)

⁶⁰ Porównaj na przykład <https://sunnah.com/bukhari/56/226>.

⁶¹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=90584>

⁶² Porównaj <https://quran.com/5/3> oraz <https://quran.com/6/145>. W tafsirze Ibn Kathira (oraz Ibn Abbasa jak i Al-Jalalayna) odnośnie sury 6:145 jest jednak podane, że muzułmanin może spożywać wieprzowinę, jeżeli jest do tego „zmuszony koniecznością” i nie zamierza umyślnie łamać prawa Allaha lub „przebierać miary”: *whoever is forced by necessity to eat anything that Allah has forbidden in this honorable Ayah, without transgressing his limits, then for him, (certainly, your Lord is Oft-Forgiving, Most Merciful.):* http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=957&Itemid=61.

⁶³ Porównaj <https://sunnah.com/nasai/51/123> oraz <https://sunnah.com/nasai/51/161>.

⁶⁴ Porównaj <https://quran.com/4/34> oraz <https://sunnah.com/urn/1263050>.

⁶⁵ Porównaj <https://sunnah.com/bukhari/59/48>.

⁶⁶ Porównaj <https://quran.com/2/106> oraz <https://quran.com/16/101>.

Każdy muzułmanin jest więc zobowiązany do przestrzegania ostatecznych zakazów, nakazów oraz zaleceń Mahometa, które nie zostały uprzednio unieważnione. Należy więc ustalić jakie są ostateczne zarządzenia, nakazy oraz zakazy Mahometa a następnie określić, czy dany muzułmanin / dana muzułmanka postępuje według tych zarządzeń, nakazów oraz zakazów. Ważne jest więc chronologiczne podejście do źródeł muzułmańskich. Jeżeli dany nakaz, zakaz itd. został unieważniony, wtedy należy dotrzeć do obowiązującego wersetu koranicznego, który nie podlega już abrogacji. Informacje o „statusie” danego wersetu znajdują się zwłaszcza w tafsirach danego wersetu czyli jego egzegezach. Czy więc wersety nakazujące podbój, prowadzenie dżihadu oraz ujarzmianie niewiernych są ostatecznymi nakazami? Tak. Sura dziewiąta, która jest chronologicznie przedostatnią surą „objawioną” Mahometowi przez „anioła” Dżibrila, jest surą, która unieważnia wszelkie pokojowe wersety Koranu. Wersety sury dziewiątej są jedną długą „litanią” nawołującą do prowadzenia zbrojnego dżihadu, ujarzmiania niewiernych oraz domagania się dżizji – czyli haraczu płaconego muzułmanom w przypadku odrzucenia możliwości przyjęcia islamu przez niemuzułmanów. Jeżeli niemuzułmanie odrzucają możliwość płacenia dżizji – czyli de facto mafijnego haraczu –, wtedy muzułmanie mają ich zwalczać a więc zabijać.

Tym samym tropem należy podążać również w przypadku innych rozkazów czy też zakazów Mahometa oraz jego boga. Czy nakaz zabijania apostatów został unieważniony? Nie. Nakaz zabijania apostatów nie został unieważniony i był również przestrzegany po śmierci Mahometa, podczas tak zwanych „wojen przeciwko apostatom”⁶⁷.

Spółkowanie z nieletnimi jest dozwolone w surze 65:4 oraz 33:49 i nie zostało anulowane; spożywanie wieprzowiny jest zakazane szczególnie w wersecie 5: 3, 6: 145 oraz ogólnie w wersecie 9: 29 a bicie kobiet dozwolone w surze 4: 34 oraz kilku hadisach⁶⁸. Kim jest więc prawdziwy, praktykujący muzułmanin? Czy ten, kto przestrzega ostatecznych nakazów oraz zakazów Mahometa, czy raczej ten, kto ich nie przestrzega? Odpowiedź jest oczywista.

Dlaczego mniejszości muzułmańskie nie przestrzegają szariatu?

Niektóre osoby wskazują na mniejszości muzułmańskie zadając jednocześnie takie oto pytanie: „Jeżeli to wszystko prawda, to dlaczego mniejszości muzułmańskie nie zabijają apostatów, nie spółkują z nieletnimi dziewczynkami, nie biją kobiet, nie toczą dżihadu albo nie przestrzegają zakazów dotyczących spożywania wieprzowiny itd.?”

Odpowiedź jest bardzo prosta: mniejszość muzułmańska – jak sama nazwa podaje – jest mniejszością. Takie społeczności nie są zazwyczaj w stanie przestrzegać wszelkich aspektów szariatu, ponieważ wiele z nich godzi po prostu w obowiązujące prawo danego kraju.

Takie aspekty jak zezwolenie na małżeństwo z nieletnią dziewczynką (nawet poniżej wieku miesiączkowania) oraz konsumpcja takiego małżeństwa albo nakaz zabijania apostatów nie mogą być obecnie urzeczywistnione, ponieważ w świetle polskiego prawa są to przestępstwa, choć – jak dowiadujemy się w jednym z nagrań pana Witolda Gadowskiego na portalu youtube – Liga Muzułmańska wydała już w Polsce pierwszą (!) fatwę na pewnym apostacie muzułmańskim – wyrokiem jest oczywiście śmierć. W obecnej sytuacji kary tej nie można wymierzyć, ale gdy tylko szariat stanie się obowiązującym prawem, wtedy taki wyrok zostanie zapewne wykonany. To samo odnosi się do innych aspektów szariatu, które wówczas zostaną wdrożone w życie a które obecnie uważane są za przestępstwa.

Niektóre aspekty szariatu są jednak przestrzegane przez praktykujących muzułmanów, tak jak przepisy związane obowiązkowym odprawianiem modłów, z żywnością czy też często z ubiorem – wszystko zależy oczywiście od tego czy dany muzułmanin lub dana muzułmanka jest osobą prawdziwie praktykującą czy nie. Nie wiemy jednak czy na przykład tacy muzułmanie dopuszczają się również bicia kobiet – co jest przecież dozwolone w przypadku buntu kobiety czy obawy przed

⁶⁷ <https://sunnah.com/bukhari/88/7>

⁶⁸ Np. <https://sunnah.com/urn/1263050>

nieposłuszeństwem. Żyjąc w państwie niemuzułmańskim społeczność muzułmańska może się jednak obawiać konsekwencji prawnych, ponieważ niektóre muzułmanki – nawet jeżeli są to osoby praktykujące – mogą się po prostu nie godzić na takie traktowanie ze względu na to, że nie mieszkają w kraju muzułmańskim i mogą złożyć zawiadomienie na policji o popełnieniu przestępstwa ze strony męża dopuszczającego się przemocy domowej.

W przypadku mniejszości – zresztą nie tylko muzułmańskich – występuje również pewna tendencja dostosowywania się do większości czyli w naszym przypadku podążania za stylem życia innowierców wśród których żyją muzułmanie. Jest to pewien proces laicyzacji a nawet deislamizacji. Można to dostrzec szczególnie wśród młodzieży, która wywodzi się z rodzin muzułmańskich i która dorasta najczęściej z niemuzułmańskimi rówieśnikami w niemuzułmańskim otoczeniu a próbując dostosować się do swojego otoczenia zaprzyjaźnia się z innowiercami, porzuca często muzułmańskie zachowanie, przekonania, styl życia itd. Jeżeli taka młodzież zostanie również pozbawiona edukacji islamskiej lub sama z niej zrezygnuje ze względu na brak zainteresowania się kwestiami religijnymi, wtedy uruchomi się proces zmierzający ku laicyzacji, deislamizacji a nawet w pewnym stopniu ku chrystianizacji społeczności muzułmańskiej. Proces ten zależy oczywiście od przywiązania do swojej „wiary”, presji otoczenia, warunków umożliwiających praktykowanie islamu, możliwości edukacji itd.

Tacy niepraktykujący muzułmanie są określane zazwyczaj jako „kulturowi muzułmanie”. Są to osoby, które wprawdzie wywodzą się z muzułmańskich rodzin, są określane jako „muzułmanie” ale nie praktykują islamu, nie odprawiają modłów, nie przestrzegają ramadanu, nie interesują się religią swoich rodziców itd. Według islamu tacy muzułmanie to apostaci. Niestety przedstawia się ich często jako „umiarkowanych muzułmanów”.

Koran dopuszcza przecież małżeństwa między muzułmanami i chrześcijan(k)ami ...

Pan Chadid wspomina następnie o tym, że muzułmanie mogą poślubić niemuzułmanki czyli tutaj szczególnie chrześcijanki. Tak, to prawda. Konsekwencje takich „małżeństw” mogą być jednak bardzo negatywne i niekorzystne dla kobiety, ponieważ związenie się z muzułmaninem oznacza podporządkowanie się pod jego „panowanie” (porównaj sura 4: 34). Dzieci, które urodzą się w takim małżeństwie muszą zostać wychowane zgodnie z „religią” islamu – o czym dowiadujemy się na przykład w fatwie numer 81957⁶⁹. Fatwa nosi tytuł „Religion of children born to Muslim-Christian couple” (pl. Religia dzieci urodzonych w małżeństwie muzułmańsko-chrześcijańskim). Muzułmańscy uczeni podają w tejże fatwie, że dzieci z takich małżeństw powinny podążać za „lepszą” religią, czyli oczywiście islamem. Ponadto nie powinno się oferować dzieciom wyboru żadnej innej religii niż islam, co oznacza, że dzieci będą oczywiście muzułmanami.

W przypadku zawarcia małżeństwa z chrześcijanką, która nie zamierza przejść na islam oraz dyskutuje z mężem na temat religii podważając jego racje, muzułmańscy uczeni zalecają przeprowadzenie się do kraju muzułmańskiego w którym muzułmanin otrzyma wsparcie religijne, co może również doprowadzić do tego, że jego żona łatwiej zaakceptuje islam lub przynajmniej odstąpi od „atakowania islamu” – dowiadujemy się o tym w fatwie numer 84789⁷⁰ zatytułowanej „Marriage to Christian not working out” (pl. Małżeństwo z chrześcijanką nie udaje się).

Ostatecznym wyjściem ma być oczywiście rozwód, zakładając, że muzułmanin otrzyma prawo do opieki nad dzieckiem i będzie mógł je wychowywać w wierze muzułmańskiej. W przeciwnym razie muzułmanin ma nie udzielać żonie rozwodu i pozostać z nią w małżeństwie, aby „uchronić” dziecko przed „fałszywą religią matki” oraz dokładać wszelkich starań aby wychować dziecko według szariatu – jeżeli to możliwe z pomocą ośrodków muzułmańskich. Uczeni muzułmańscy proponują aby w takim

⁶⁹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=81957>

⁷⁰ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=84789>

przypadku muzułmanin nie płodził więcej potomstwa uciekając się do stosunku przerywanego – do czego uciekali się na przykład również towarzysze Mahometa.

O kolejnych problemach zostajemy poinformowani w fatwie numer 88244⁷¹.

W fatwie tej dowiadujemy się między innymi, że według islamu prawo do opieki nad dzieckiem przysługuje ojcu, gdyż dziecko przybiera „religię” swojego ojca – porównaj fatwa numer 90235⁷² – a matka nie ma do dziecka żadnych praw – o czym dowiadujemy się również w fatwie 209308⁷³.

Ogólnie można odnieść wrażenie, że uczonym nie chodzi w ogóle o dobro dziecka, ale jedynie o to czy dziecko zostanie wychowane w wierze muzułmańskiej.

W fatwie numer 90235 dowiadujemy się ponadto, że muzułmanin nie może pozwalać na zawieszenie krzyża w swoim domu, ponieważ – jak podają muzułmańscy uczeni – „**prorok [Mahomet] zniszczył w swoim domu wszystko na czym był krzyż**”⁷⁴.

W fatwie numer 252493⁷⁵ dowiadujemy się, że muzułmaninowi zakazane jest wożenie swojej żony do chrześcijańskiego kościoła oraz że islam anulował wszystkie poprzednie boskie przesłania i dlatego Allah nie akceptuje żadnej innej religii poza islamem (zobacz również fatwę numer 88051⁷⁶) – co jest oczywiście zgodne z surą 3: 85⁷⁷, która przy okazji anuluje werset 2: 62 oraz werset 5: 69. Dowód na anulowanie wersetu 2:62 (oraz 5:69) znajduje się w egzegezie Ibn Kathira odnośnie sury 2: 62⁷⁸:

The Meaning of Mu'min, or Believer	Znaczenie słowa „Mu'min” lub wierny
<p>Ali bin Abi Talhah narrated from Ibn Abbas, about,</p> <p>﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِينَ مِنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾</p>	<p>Ali bin Abi Talhah przekazał od Ibn Abbasa odnośnie,</p> <p>﴿مِنَ الصَّبِينَ وَالنَّصْرَى هَادُوا وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ﴾ إِنَّ الْآخِرِ وَالْيَوْمِ بِاللَّهِ آمَنَ</p>
<p>(Verily, those who believe and those who are Jews and Christians, and Sabians, whoever believes in Allah and the Last Day) that Allah revealed the following Ayah afterwards,</p>	<p>(Zaprawdę, ci którzy uwierzyli i którzy są Żydami i Chrześcijanami oraz Sabejczykami, ktokolwiek wierzy w Allaha i w Dzień Ostatni) że Allah objawił później następujący ajat,</p>
<p>﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾</p>	<p>﴿الْآخِرَةِ فِي وَهُوَ مِنْهُ يُقْبَلُ فَلَنْ دِينًا الْإِسْلَامِ غَيْرَ يَبْتَغِ﴾ وَمِنَ الْخَاسِرِينَ﴾</p>
<p>(And whoever seeks religion other than Islam, it will never be accepted of him, and in the Hereafter he will be one of the losers) (3: 85).</p>	<p>(A ktokolwiek poszukuje innej religii niż islam, nie będzie to nigdy od niego przyjęte a w życiu ostatecznym będzie pośród tych, którzy ponieśli stratę) (3:85).</p>
<p>This statement by Ibn Abbas indicates that Allah does not accept any deed or work from anyone, unless it conforms to the Law of Muhammad that is, after Allah sent Muhammad. Before that, every person who followed the guidance of his own Prophet was on the correct path, following the correct guidance and was saved.</p>	<p>To oświadczenie wydane przez Ibn Abbasa wskazuje na to, że Allah nie akceptuje żadnego czynu lub czynności od kogokolwiek, chyba że jest to zgodne z prawem Mahometa, to znaczy po tym gdy Allah wysłał Mahometa. Przedtem każda osoba, która podążała za przewodnictwem swojego proroka znajdowała się na prawidłowej drodze podążając za prawidłowym przewodnictwem i była zbawiona.</p>

⁷¹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=88244>

⁷² <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=90235>

⁷³ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=209308>

⁷⁴ Wyobraźmy sobie jaki byłby rozgłos w mediach, gdyby jakiś arcybiskup albo nawet sam papież wygłosił, że w przypadku małżeństw muzułmańsko-chrześcijańskich należy zniszczyć wszelkie islamskie symbole w domu takiego małżeństwa.

⁷⁵ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=252493>

⁷⁶ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=88051>

⁷⁷ <https://quran.com/3/85>

⁷⁸ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=371

W kolejnej fatwie numer 20844⁷⁹ zatytułowanej „Should a Christian wife be obliged to wear Hijab?” (pl. Czy chrześcijańska żona powinna być zobowiązana do noszenia hidżabu) dowiadujemy się, że mąż takiej żony nie powinien jej pozwalać na publiczne okazywanie jej urody nawet jeśli nie jest ona muzułmanką. Muzułmanin jest uprawniony a nawet zobowiązany do tego, aby zakazać swojej żonie ubierania się jak „niemoralne” kobiety, czyli zmusić ją do noszenia muzułmańskich strojów.

Jeżeli chrześcijańska żona odmówi, wtedy muzułmanin powinien odstąpić od spania z nią w jednym łóżu a jeśli nadal będzie nieposłuszna, wtedy może dopuścić się rękoczynów, czyli bicia. Muzułmańscy uczeni używają w tym kontekście sformułowania „gently” czyli lekkie lub delikatne bicie oraz wyjaśniają na czym ono polega. Otóż bicie nie powinno być surowe czy też dotkliwe (severe) i nie powinno pozostawiać żadnych blizn lub znaków na ciele ani nie powinno powodować złamania kości. Jeżeli rękoczyny okażą się bezskuteczne, wtedy ostatnim ratunkiem ma być oczywiście rozwód.

Biorąc pod uwagę wskazówki muzułmańskich uczonych oraz fakt, że muzułmanom wolno się żenić tylko z prawdziwie wierzącymi chrześcijankami, należy zdać sobie sprawę z tego, że w muzułmańsko-chrześcijańskich małżeństwach będzie z czasem dochodzić do wielu problemów na tle religijnym zakładając oczywiście, że obydwie strony są silnie ugruntowane w swoich przekonaniach religijnych.

Tutaj należy zadać sobie również pytanie: jaki sens ma zawieranie takich małżeństw, które zapewne (w większości przypadków) są z góry skazane na porażkę?

Czy niemuzułmanin może poślubić muzułmankę?

Jeżeli pan Chadid wspomniał już o tym, że muzułmanie mogą się ożenić z niemuzułmankami – czyli tutaj szczególnie z chrześcijankami –, to należy również zadać, wydawałoby się, oczywiste pytanie a mianowicie czy w takim razie niemuzułmanie mogą się również ożenić z muzułmankami? Powiedzmy jakiś katolik chce poślubić muzułmankę; czy według szariatu jest to dozwolone? Otóż nie.

Dowiadujemy się o tym ponownie z różnych fatw. W fatwie numer 83101⁸⁰ czytamy na przykład, że to kobiety podążają zazwyczaj za swoimi mężami i ogólnie rzecz biorąc to mąż ma przewagę nad swoją żoną; poza tym to mąż troszczy się o żonę i ją utrzymuje, tak więc nie jest to możliwe aby niemuzułmanin, który odrzuca islam i znieważa Mahometa, miał przewagę nad muzułmanką. W fatwie numer 274252⁸¹ czytamy, że według konsensusu muzułmańskich uczonych małżeństwo niemuzułmanina z muzułmanką jest zakazane. W fatwie numer 270475⁸² (oraz kilku innych) takie małżeństwo jest określane nawet mianem cudzołóstwa a uczeni nakazują w takim przypadku natychmiastowy rozwód. Jeżeli więc muzułmanka wyjdzie za mąż za niemuzułmanina, wtedy – według islamu – popełnia cudzołóstwo ponieważ takie małżeństwo jest uznawane za nieważne – porównaj fatwy numer 335746⁸³, 118474⁸⁴, 87151⁸⁵ oraz 257938⁸⁶. Karą za taki „grzech” jest oczywiście ukamienowanie⁸⁷.

Kolejne fatwy dotyczące zawierania takich małżeństw to 85258⁸⁸, 81220⁸⁹ oraz 84265⁹⁰. Bardzo ciekawy argument znajduje się w fatwie 100148⁹¹:

⁷⁹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=20844>

⁸⁰ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=83101>

⁸¹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=274252>

⁸² <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=270475>

⁸³ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=335746>

⁸⁴ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=118474>

⁸⁵ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=87151>

⁸⁶ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=257938>

⁸⁷ <https://islamqa.info/en/8396>

⁸⁸ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=85258>

⁸⁹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=81220>

⁹⁰ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=84265>

⁹¹ <https://islamqa.info/en/100148>

(...)	(...)
Moreover, „Islam is to prevail and is not to be prevailed over,” as the Prophet (blessings and peace of Allah be upon him) said.	Co więcej: „Islam ma panować a nie zostać opanowanym” jak powiedział prorok (błogosławieństwa i pokój Allaha niech będą z nim).
Narrated by ad-Daaraqutni; classed as hasan by al-Albaani in Saheeh al-Jaami' (no. 2778)	Przekazał ad-Daaraqutni; przekaz zaklasyfikowany jako hasan przez al-Albaaniego w Saheeh al-Jaami' (numer 2778)
The man is in a position of leadership over the woman, and it is not permissible for a non-Muslim to be in a position of leadership over a Muslim woman, because Islam is the true religion and all other religions are false.	Mężczyzna obejmuje stanowisko przywódcze nad kobietą i nie jest to dozwolone aby niemuzułmanin obejmował stanowisko przywódcze nad muzułmanką ponieważ islam jest prawdziwą religią a wszystkie inne religie są fałszywe.
(...)	(...)

W związku z powyższą wypowiedzią Mahometa należałoby tutaj zadać następujące pytanie: w jaki sposób miałyby „(za)panować” islam? Odpowiedź udziela nam prorok islamu we własnej osobie:

https://sunnah.com/abudawud/12/5	https://sunnah.com/abudawud/12/5
12 Marriage (Kitab Al-Nikah)	12 Małżeństwo (Kitab Al-Nikah)
(670) Chapter: The Prohibition Of Marrying Women Who Do Not Give Birth	(670) Rozdział: Zakaz zawierania małżeństwa z kobietami, które nie urodzą dzieci
Narrated Ma'qil ibn Yasar:	Przekazał Ma'qil ibn Yasar:
A man came to the Prophet (ﷺ) and said:	Do proroka przyszedł pewien człowiek i powiedział:
I have found a woman of rank and beauty, but she does not give birth to children.	Znalazłem piękną kobietę o wysokim statusie społecznym, ale nie urodzi mi dzieci.
Should I marry her?	Czy mam się z nią ożenić?
He said: No.	On powiedział: Nie.
He came again to him, but he prohibited him.	Ów człowiek przyszedł ponownie do Mahometa, ale on [ponownie] mu tego zabronił.
He came to him third time, and he (the Prophet) said:	I przyszedł do niego po raz trzeci a wtedy on (prorok) powiedział:
Marry women who are loving and very prolific, for I shall outnumber the peoples by you.	Żeń się z kobietami, które są kochające i bardzo płodne, albowiem przewyższę liczebnie narody poprzez was.

Jedną z możliwości podbicia innych narodów to podbój poprzez demografię – tak jak podano w powyższym hadisie. Jeżeli więc muzułmanin jest osobą, która obejmuje „stanowisko przywódcze” nad niemuzułmanką a potomstwo przejmuje automatycznie wiarę ojca, wtedy długoterminowy podbój staje się oczywisty a cel takich małżeństw jest jednoznaczny: wojna demograficzna. Jest to również powód dla którego niemuzułmanin nie może ożenić się z muzułmanką.

Hidżab – symbol wolnej kobiety

Nawiązując do nakazu noszenia hidżabu w powyżej przytoczonej fatwie numer 20844⁹² zatytułowanej „Should a Christian wife be obliged to wear Hijab?” (pl. Czy chrześcijańska żona powinna być zobowiązana do noszenia hidżabu) należy również wspomnieć o bardzo

⁹² <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=20844>

ważnej roli jaką w islamie spełnia tak zwane nakrycie włosów. Wielu muzułmanów oświadczy z pewnością, że chodzi tutaj wyłącznie o przestrzeganie szariatu. Ale hidżab to nie tylko znak przestrzegania szariatu; hidżab to również sygnał przekazujący pewną informację a mianowicie, że dana kobieta jest – w odróżnieniu do niewolnicy – kobietą wolną. Dowiadujemy się o tym z dwóch źródeł: pierwsza wzmianka pojawia się na stronie szyickiej a druga na sunnickiej.

Strona szyicka to: <http://www.shiopen.com/comprehensive/mutah/status-of-slave-girl.html>.
Mamy tutaj kilka bardzo ważnych informacji odnośnie nakrycia włosów:

Anas reported: 'Umar once saw a slave girl that belonged to us (to Anas) wearing a scarf, so Umar hit her and told her: 'Don't assume the manners of a free woman.'	Przekazał Anas: Pewnego razu Umar zobaczył niewolnicę która należała do nas (do Anasa) i nosiła chustę na głowie, tak więc Umar uderzył ją i powiedział do niej: „Nie przywłaszczaj sobie manier wolnej kobiety.”
---	---

Kilka linijek poniżej czytamy:

Al-Musaiab bin Darum said: 'I saw Umar holding a stick in his hand and striking a slave girl's head until her scarf came off, he then said: 'Why does the slave assume the manners of a free woman?'	Al-Musaiab bin Darum powiedział: Zobaczyłem Umara trzymającego kij w ręku, którym bił niewolnicę po głowie, dopóki z głowy nie spadła jej chusta a następnie powiedział: „Dlaczego niewolnica przywłaszcza sobie maniery wolnej kobiety?”
--	---

Dowiadujemy się więc tutaj, że nakrycie włosów to znak wolnej kobiety oraz że niewolnicom nie wolno było zakrywać włosów. Ta informacja znajduje się również na stronie sunnickiej w fatwie numer 355954⁹³:

(...)	(...)
What was reported is that slave women used to walk around with their heads uncovered.	Przekazane zostało jednak, że niewolnice chodziły z odsłoniętymi włosami.
This matter should be understood within the context of the Muslim community in the early days of Islam, bearing in mind that the Muslim community was very different from our present-day community back then, especially given that slavery no longer exists.	Należy to rozumieć w kontekście muzułmańskiej społeczności we wczesnym okresie rozwoju islamu, pamiętając o tym, że ówczesna muzułmańska społeczność bardzo się różniła od dzisiejszej społeczności, biorąc szczególnie pod uwagę fakt, że niewolnictwo już nie istnieje (SIC!).
Since there was a constant need for the slave women at the time to carry out chores and errands, and they were required to come and go often, obliging them to observe the hijab would have caused them significant hardship.	Ponieważ istniała stała potrzeba aby niewolnice w owym czasie wykonywały prace domowe oraz załatwiały sprawunki a wymagano od nich aby często wychodziły i przychodziły, [dlatego też] zobowiązanie ich do przestrzegania noszenia hidżabu spowodowałoby znaczne utrudnienia.
Therefore, Allah, the Exalted, did not oblige them to wear the hijab as He obliged free women to wear it, out of His mercy.	Dlatego też Allah wychwalany nie zobowiązał je do noszenia hidżabu tak jak zobowiązał wolne kobiety do noszenia hidżabu, ze względu na jego miłosierdzie.
(...)	(...)

⁹³ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=355954>

Z uwagi na rzetelność należy tutaj jednak wspomnieć o tym, że w powyższej fatwie muzułmańscy uczeni zalecają jednak niewolnicom noszenie hidżabu, jeżeli dochodzi do możliwości „wystąpienia pokusy”. Argument ten jest jednak raczej „wymuszony” lub naciągany oraz sztuczny, ponieważ „pokusa” występuje zawsze wtedy, gdy muzułmanin widzi kobietę, którą pragnie lub pożąda co oznacza, że za czasów Mahometa niewolnice musiałyby permanentnie nosić hidżab.

Nie zmienia to jednak faktu, że hidżab jest znakiem wolnej kobiety. To oznacza, że każda kobieta, która nosi hidżab jest dla muzułmanina praktycznie nietykalna a to oznacza, że hidżab pełni również pewną funkcję ochronną. Natomiast kobieta, która nie nosi hidżabu jest uważana za niewolnicę z którą muzułmanin może zasadniczo uczynić co tylko zechce. Dlatego też muzułmanie – a szczególnie imigranci muzułmańscy – uważają, że kobiety na Zachodzie to niewolnice, z którymi mogą zrobić co tylko im się spodoba a więc na przykład zgwałcić. Odnośnie gwałtu istnieje również pewna fatwa, którą chciałbym tutaj częściowo przytoczyć. Jest to fatwa o numerze 89578⁹⁴ zatytułowana „Ruling about a woman claiming that she was raped” (pl. Orzeczenie w sprawie kobiety twierdzącej, że została zgwałcona):

(...)	(...)
It should be mentioned as well that in common circumstances other than war and the like, rape does not take place unless the woman is dressed in an attractive way that incites rape, for instance when she goes out having applied perfume and not being dressed in Hijab, or when she is alone with a man, or mixed with marriageable men, or travelling without a Mahram, and the like.	Należy także wspomnieć, że w codziennych okolicznościach innych niż wojna itp. gwałt nie występuje, chyba że kobieta ubiera się w atrakcyjny sposób zachęcający do gwałtu, na przykład kiedy wychodzi z domu wyperfumowana oraz bez hidżabu lub gdy przebywa sam na sam z mężczyzną lub z mężczyznami w wieku zdolnym do zawarcia małżeństwa albo podróżuje bez jej Mahrama [~opiekuna] itp.
If rape takes place in such circumstances, then the woman has partially wronged herself as she paved the way for her to be raped.	Jeśli dojdzie to gwałtu w takich okolicznościach, wtedy kobieta jest tylko częściowo pokrzywdzona, ponieważ sama przygotowała grunt pod gwałt.
But in general, if a woman observes the religious requirements of not talking in a soft attractive manner and being dressed in Hijab, then her chastity is preserved and dissolute people would very much avoid getting near her.	Ale ogólnie rzecz biorąc, jeśli kobieta przestrzega religijnych wymogów unikając rozmowy w pociągający, łagodny sposób i zakłada hidżab, wówczas jej cnotliwość jest zachowana a rozwiźli ludzie będą bardzo unikać zbliżenia się do niej.
(...)	(...)

Jeżeli więc kobieta zakłada hidżab oraz nie zachęca mężczyzn do gwałtu stroniąc od używania perfum, nie ubiera się „nieodpowiednio”, nie przebywa z obcymi mężczyznami sam na sam, nie podróżuje bez opiekuna i nie rozmawia z mężczyznami w łagodny, pociągający sposób, wtedy nie powinna się niczego obawiać.

Dobre relacje z niewiernymi

Pan Chadid ucieka się do pewnej, dobrze znanej strategii, do której uciekali się już muzułmanie na Zachodzie podczas pierwszej fazy islamizacji. W tym celu wspomina się o tolerancji oraz szacunku wobec innowierców – coś, czego Mahomet uczył tylko we wczesnej fazie rozwoju islamu. Wspomina się również o rzekomych wspólnych korzeniach oraz wartościach, które tak naprawdę pokrywają się tylko powierzchownie. Studiując źródła muzułmańskie szybko możemy dotrzeć do prawdziwego oblicza Mahometa. Sura 9: 23⁹⁵ podaje:

⁹⁴ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=89578>

⁹⁵ <https://quran.com/9/23>

Muhsin Khan	Muhsin Khan
O you who believe! Take not for Auliya' (supporters and helpers) your fathers and your brothers if they prefer disbelief to Belief.	O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie jako Auliya (sprzymierzeńców oraz pomocników) waszych ojców oraz waszych braci jeśli przedkładają niewiarę ponad wiarę.
And whoever of you does so, then he is one of the Zalimun (wrong-doers, etc.).	A ktokolwiek spośród was tak uczyni, ten jest jednym spośród Zalimun (złoczyńców, itd.).

Oznacza to, że jeśli rodzice (albo krewni itd.) jakiegoś muzułmanina wybiorą niewiarę, czyli odrzucają islam, wtedy należy od nich stronić. Apostazja jest oczywiście karana śmiercią⁹⁶. W egzegezie Ibn Kathira odnośnie wersetu 9: 23⁹⁷ czytamy:

The Prohibition of taking the Idolators as Supporters, even with Relatives	Zakaz brania bałwochalców jako sprzymierzeńców, nawet spośród krewnych
Allah commands shunning the disbelievers, even if they are one's parents or children, and prohibits taking them as supporters if they choose disbelief instead of faith. Allah warns,	Allah nakazuje aby stronić od niewiernych, nawet jeśli są to własni rodzice lub dzieci i zakazuje brania ich jako sprzymierzeńców, jeśli wybiorą niewiarę zamiast wiary. Allah ostrzega,
﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾	﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
(You will not find any people who believe in Allah and the Last Day, making friendship with those who oppose Allah and His Messenger, even though they were their fathers or their sons or their brothers or their kindred (people).	(Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni a którzy zaprzyjaźnialiby się z tymi, którzy sprzeciwiają się Allahowi i jego wysłannikowi, nawet gdyby to byli ich ojcowie albo ich synowie, albo ich bracia, albo ich krewni.
For such He has written (predetermined) faith in their hearts, and strengthened them with a Ruh (proof, light and true guidance) from Himself. And He will admit them to Gardens (Paradise) under which rivers flow.) ﴿58: 22﴾ Al-Hafiz Al-Bayhaqi recorded that `Abdullah bin Shawdhab said, "The father of Abu `Ubaydah bin Al-Jarrah was repeatedly praising the idols to his son on the day of Badr, and Abu `Ubaydah kept avoiding him.	Dla takich Allah zapisał (ustanowił z góry) wiarę w ich sercach i wzmocnił poprzez Ruh [ducha] (dowody, światło oraz prawdziwe przewodnictwo) od siebie. I Allah wpuści ich do ogrodów (raju) gdzie w dole płyną strumyki.) ﴿58: 22﴾ Al-Hafiz Al-Bayhaqi zapisał, że `Abdullah bin Shawdhab powiedział: „Ojciec Abu `Ubaydah bin Al-Jarrah wielokrotnie wychwalał bożki wobec swojego syna w dzień bitwy pod Badrem a Abu `Ubaydah unikał go.
When Al-Jarrah persisted, his son Abu `Ubaydah headed towards him and killed him. Allah revealed this Ayah in his case,	Gdy Al-Jarrah nalegał, wtedy jego syn Abu `Ubaydah skierował się ku niemu i zabił go. Allah objawił następujący ajat odnośnie tego przypadku,
﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾	﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
(You will not find any people who believe in Allah and the Last Day, making friendship with those who oppose Allah and His Messenger.") ﴿58: 22﴾ Allah commanded His Messenger to warn those	(Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni, a którzy zaprzyjaźnialiby się z tymi, którzy sprzeciwiają się Allahowi i jego wysłannikowi.") ﴿58: 22﴾ Allah nakazał

⁹⁶ Porównaj <https://sunnah.com/nasai/37/94>, <https://sunnah.com/nasai/37/96>.

⁹⁷ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2571&Itemid=64

who prefer their family, relatives or tribe to Allah, His Messenger and Jihad in His cause,	swojemu wysłannikowi, aby ostrzegł tych, którzy preferują własną rodzinę, krewnych lub plemię ponad Allaha, jego wysłannika oraz dżihad na drodze Allaha,
﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾	﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾
(Say: If your fathers, your sons, your brothers, your wives, your kindred, the wealth that you have gained), amassed and collected,	(Powiedz: Jeśli wasi ojcowie, wasi synowie, wasi bracia, wasze żony, wasi krewni, wasz majątek, który zdobyliście), zgromadziliście oraz zebraliście,
﴿وَتِجْرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَ﴾	﴿وَتِجْرَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٌ تَرْضَوْنَ﴾
(the commerce in which you fear a decline, and the dwellings in which you delight), and prefer and love because they are comfortable and good. If all these things,	(handel odnośnie którego obawiacie się pogorszenia oraz miejsca waszego zamieszkania, którymi się zachwycacie) oraz przedkładacie i kochacie ponieważ są komfortowe i dogodne. Jeśli te wszystkie rzeczy,
﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا﴾	﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا﴾
(are dearer to you than Allah and His Messenger, and striving hard and fighting in His cause, then wait...) for what will befall you of Allah's punishment and torment,	(są wam droższe niż Allah i jego wysłannik oraz ciężki wysiłek oraz walka na drodze Allaha, wtedy poczekać...) co na was spadnie spośród kary Allaha i jego męki,
﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾	﴿حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾
(until Allah brings about His decision. And Allah guides not the people who are rebellious.) Imam Ahmad recorded that Zuhrah bin Ma`bad said that his grandfather said, "We were with the Messenger of Allah, while he was holding the hand of `Umar bin Al-Khattab. `Umar said, `By Allah! You, O Messenger of Allah, are dearer to me than everything, except for myself.' The Messenger of Allah said,	(dopóki Allah nie podejmie decyzji. A Allah nie prowadzi ludzi, którzy są buntowniczy.) Imam Ahmad zapisał, że Zuhrah bin Ma`bad powiedział, że jego dziadek powiedział: „Byliśmy wraz z wysłannikiem Allaha podczas gdy on trzymał rękę Umara bin Al-Khattaba. Umar powiedział: `Na Allaha! Ty, o wysłanniku Allaha, jesteś mi bliższy niż cokolwiek, poza mną samym.' Wysłannik Allaha powiedział,
﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ﴾	﴿لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّى أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ﴾
(None among you will attain faith until I become dearer to him than even himself.) `Umar said, `Verily, now, you are dearer to me than myself, by Allah!' The Messenger of Allah said,	(Nikt spośród was nie dostąpi wiary dopóki ja nie stanę mu się bliższy niż nawet on sam.) Umar powiedział: 'Zaprawdę, teraz jesteś mi bliższy niż ja sam, na Allaha!' Wysłannik Allaha powiedział,
﴿الآن يا عمر﴾	﴿الآن يا عمر﴾
(Now, O `Umar!)” Al-Bukhari also collected this Hadith. Imam Ahmad and Abu Dawud (this is the version of Abu Dawud) recorded that Ibn `Umar said, "I heard the Messenger of Allah saying,	(Teraz, O Umarze!)” Al-Bukhari również zgromadził ten hadis. Imam Ahmad oraz Abu Dawud (to jest wersja Abu Dawuda) zapisał, że Ibn Umar powiedział: „Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział,
﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ بِالْأَنْبِاقِ وَالْبَقَرِ وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ﴾	﴿إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِينَةِ وَأَخَذْتُمْ بِالْأَنْبِاقِ وَالْبَقَرِ وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلًّا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّى تَرْجِعُوا إِلَى دِينِكُمْ﴾
(If you transact in `Iynah (a type of Riba), follow the tails of cows (tilling the land), become content with agriculture and abandoned Jihad, Allah will send on you disgrace that He will not remove until, you return to your religion.)”	(Jeśli zaangażujecie się w `Iynah (rodzaj Riby), podążycie za bydłem (uprawiając ziemię), będziecie zadowoleni z rolnictwa oraz porzucicie dżihad, wtedy Allah ześle na was hańbę, której nie usunie, dopóki nie powrócicie do swojej religii.)”
﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾	﴿لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ﴾

<p>كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الأرض بما رحبت ثم وليتم مدبرين - ثم أنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وأنزل جنودا لم تروها وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين - ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء والله غفور رحيم ﴿</p>	<p>كثرتكم فلم تغن عنكم شيئا وضاقت عليكم الأرض بما رحبت ثم وليتم مدبرين - ثم أنزل الله سكينته على رسوله وعلى المؤمنين وأنزل جنودا لم تروها وعذب الذين كفروا وذلك جزاء الكافرين - ثم يتوب الله من بعد ذلك على من يشاء والله غفور رحيم ﴿</p>
<p>(25. Truly, Allah has given you victory on many battlefields, and on the day of Hunayn (battle) when you rejoiced at your great number, but it availed you naught and the earth, vast as it is, was straitened for you, then you turned back in flight).</p>	<p>(25. Zaprawdę Allah dał wam zwycięstwo w wielu bitwach oraz w dzień bitwy w Hunain, gdy uradowaliście się z waszej ogromnej liczebności, lecz nie przyniosło to wam korzyści a ziemia, ogromna jaka jest, została dla was wyrównana lecz wy odwróciliście się następnie ku ucieczce).</p>
<p>(26. Then Allah did send down His Sakinah (tranquillity) on His Messenger, and on the believers, and sent down forces (angels) which you saw not, and punished the disbelievers. Such is the recompense of disbelievers).</p>	<p>(26. Następnie Allah zesłał swoją Sakinah (spokój) na swojego wysłannika oraz na wiernych i zesłał siły (aniołów), których nie widzieliście oraz ukarał niewiernych. Taka jest odpłata dla niewiernych).</p>
<p>(27. Then after that Allah will accept the repentance of whom He wills. And Allah is Oft-Forgiving, Most Merciful.)</p>	<p>(27. Następnie Allah zaakceptuje skruczę tego kogo zechce. I Allah jest przebaczący, najbardziej litościwy.)</p>

Wykładnia wersetu 9:23 jest więc jednoznaczna: Allah nakazuje aby stronić od niewiernych – nawet jeśli są to własni rodzice lub dzieci – jeśli nie wybiorą islamu. Ponadto Allah ostrzega każdego kto zaprzyjaźni się z osobami, które sprzeciwiają się Allahowi oraz Mahometowi – nawet gdyby to byli ojcowie, synowie, bracia lub krewni –, że taką osobę (takiego muzułmanina) oczekuje kara Allaha.

Czasami muzułmanie przytaczają w tym kontekście różne hadisy odnośnie posłuszeństwa wobec własnych rodziców – o czym dowiadujemy się między innymi właśnie w następnym hadisie. Znajduje się tutaj również cenna wzmianka o tym, kiedy nie należy okazywać posłuszeństwa rodzicom:

<p>https://sunnah.com/urn/642180</p>	<p>https://sunnah.com/urn/642180</p>
<p>Narrated Mus'ab bin Sa'd:</p>	<p>Przekazał Mus'ab bin Sa'd:</p>
<p>that his father, Sa'd, said: "Four Ayat were revealed about me" and he mentioned the story.</p>	<p>że jego ojciec, Sa'd, powiedział: „Cztery ajaty zostały objawione o mnie” i wspomniał to zdarzenie.</p>
<p>Umm Sa'd had said: "Did not Allah command you to honor (your parents). By Allah! I will not eat or drink anything until I die or you renounce (Islam)."</p>	<p>Umm Sa'd powiedziała: „Czy Allah nie nakazał wam abyście szanowali (własnych rodziców). Na Allaha! Nie będę nic jadła ani nic piła aż nie umrę lub dopóki nie wyrzekniesz się (islam).”</p>
<p>He said: "So when they wanted to make her eat, they would force her mouth open.</p>	<p>On powiedział: „Gdy chcieli ją zmusić do jedzenia, wtedy zmuszali ją aby otwierała usta.</p>
<p>So this Ayah was revealed: And We have enjoined on man to be dutiful to his parents; but if they strive to make you associate (partners) with Me, of which you have no knowledge, then obey them not (29:8)."</p>	<p>Tak więc objawiony został ten ajat: Nakazaliśmy człowiekowi aby był posłuszny względem swoich rodziców; ale jeśli będą usiłować, abyście dodawali mi za współtowarzyszy to, o czym nie macie wiedzy, to nie okazujcie im posłuszeństwa (29:8)."</p>

Jeśli więc niemuzułmański rodzic żąda od swojego muzułmańskiego syna czy też muzułmańskiej córki czegoś, co jest sprzeczne z islamem, wtedy nie należy okazywać takiemu rodzicowi posłuszeństwa.

Następnie mamy hadis w którym jest mowa o uprzejmym traktowaniu niemuzułmańskiego, niewiernego rodzica oraz nawiązanie do unieważnionej sury 60: 8.

http://sunnah.com/bukhari/78/9	http://sunnah.com/bukhari/78/9
78 Good Manners and Form (Al-Adab)	78 Dobre maniere oraz etykieta (Al-Adab)
(7) Chapter: To be good to a father who is a Mushrik	(7) Rozdział: Aby być dobrym dla ojca, który jest muszrikiem [politeistą/bałwochwalcą]
Narrated Asma' bint Abu Bakr:	Przekazała Asma' bint Abu Bakr:
My mother came to me, hoping (for my favor) during the lifetime of the Prophet. I asked the Prophet, "May I treat her kindly?"	Za życia proroka przyszła do mnie moja matka licząc (na przysługę z mojej strony). Zapytałam proroka: „Czy mam ją uprzejmie potraktować?”
He replied, "Yes." Ibn 'Uyaina said, "Then Allah revealed: 'Allah forbids you not with regards to those who fought not against you because of religion, and drove you not out from your homes, that you should show them kindness and deal justly with them.'.....(60.8)	On odparł: „Tak.” Ibn 'Uyaina powiedział: „Następnie Allah objawił: 'Allah nie zabrania wam, abyście okazywali uprzejmość i traktowali sprawiedliwie tych, którzy nie walczyli przeciwko wam z powodu religii ani nie wypędzali was z waszych domów.'.....(60.8)

Zauważmy, że w powyższym hadisie muzułmanka musiała najpierw zapytać się Mahometa, czy wolno jej uprzejmie potraktować swoją matkę. W powyższym hadisie jest również mowa o wersecie 60:8, który – jak podaje Al-Jalalayn⁹⁸ – został później anulowany:

God does not forbid you in regard to those who did not wage war against you from among the disbelievers on account of religion and did not expel you from your homes that you should treat them kindly an tabarrūh is an inclusive substitution for alladhīna 'those who' and deal with them justly this was revealed before the command to struggle against them. Assuredly God loves the just.	Bóg nie zabrania wam, abyście traktowali uprzejmie [...] i sprawiedliwie tych, którzy nie prowadzili wojny przeciwko wam spośród niewiernych z powodu religii ani nie wypędzali was z waszych domów: to zostało objawione przed rozkazem do walki z nimi. Z pewnością Allah miłuje sprawiedliwych.
--	--

Jak więc widzimy zostało to objawione przed rozkazem do walki z niewiernymi.

Podsumowując zastanawiam się co miał na myśli pan Chadid twierdząc, że czuje się zobowiązany, aby utrzymywać dobre relacje z chrześcijanami, skoro Allah i Mahomet jednoznacznie tego zakazują?

Szacunek dla Ludu Księgi

Również w tym przypadku mamy do czynienia z manipulacją oraz zniekształcaniem rzeczywistości.

O jakim szacunku możemy mówić w powyżej przytoczonych fatwach odnośnie małżeństw muzułmańsko-chrześcijańskich, w których muzułmańscy uczeni podają, że muzułmanin nie może pozwalać na zawieszenie krzyża w swoim domu, ponieważ „prorok [Mahomet] zniszczył w swoim domu wszystko na czym był krzyż”⁹⁹?

O jakim szacunku możemy mówić w fatwie numer 252493¹⁰⁰ w której dowiadujemy się, że muzułmaninowi zakazane jest wożenie swojej żony

⁹⁸

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=74&tSoraNo=60&tAyahNo=8&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

⁹⁹

<http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=90235>

¹⁰⁰

<http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=252493>

do chrześcijańskiego kościoła oraz że islam anulował wszystkie poprzednie boskie przesłania i dlatego Allah nie akceptuje żadnej innej religii jak tylko islamu?

O jakim szacunku możemy mówić w fatwie numer 270475¹⁰¹, w której małżeństwo zawarte pomiędzy muzułmanką a niemuzułmaninem jest określane nawet mianem cudzołóstwa a uczeni nakazują w takim przypadku natychmiastowy rozwód?

O jakim szacunku możemy mówić w fatwie 6568¹⁰² w której chrześcijanie są określane mianem politeistów, przeciwko którym nakazana jest walka według sury 9:29?

O jakim szacunku możemy mówić w poniższym hadisie w którym Mahomet kazał spychać z drogi chrześcijan i Żydów?

https://sunnah.com/urn/2056520	https://sunnah.com/urn/2056520
Abu Hurairah (RAA) narrated that The Messenger of Allah (ﷺ) said: „Do not start by saluting the Jews and the Christians (when you meet them), and if you meet any of them on the road, force him to go to the narrowest part of the road (i.e. do not give them positions of authority among you.)”	Abu Hurairah (RAA) przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: „Nie pozdrawiajcie pierwsi Żydów i chrześcijan (jeśli ich spotkacie) a jeśli spotkacie kogokolwiek z nich na drodze, to zepchnijcie go w najbardziej wąskie miejsce [ścieki] (tzn. nie przyznawajcie im pozycji autorytetu pośród was.)”
Related by Muslim.	Relacjonowane przez Muslima.

O jakim szacunku możemy mówić w przypadku sury 5:51¹⁰³, gdzie Allah zakazuje muzułmanom zawierania szczerzej przyjaźni z niewiernymi?

Lub ostatecznie: o jakim szacunku możemy mówić w przypadku sury 9:29-31¹⁰⁴, gdzie Allah i Mahomet nakazuje muzułmanom zwalczanie niemuzułmanów dopóki nie przyjmą islamu lub nie zapłacą dżizji – czyli haraczu – w uniżeniu i upokorzeniu? Czy muzułmańscy uczeni posługują się tutaj swoimi „interpretacjami” czy też raczej nakazami Allaha i Mahometa?

JPII pocałował Koran

Pan Chadid przytoczył w wywiadzie bardzo ciekawy wątek a mianowicie chodzi o ucałowanie Koranu przez Jana Pawła II, który zapewne nie ucałowałby przecież Koranu gdyby nie uznał go za Słowo Boże. Czy aby na pewno?

Zdarzenie to miało miejsce 14 maja 1999 roku, gdy papież pod koniec audiencji pocałował pewną przedstawioną mu księgę, którą okazał się Koran. Dlaczego Jan Paweł II pocałował Koran nie jest do końca pewne, ponieważ wszelkie wątpliwości mógłby rozwiązać tylko sam papież. Niemniej jednak możemy sami dojść do rozwiązania tej kwestii. Zasadniczo mamy dwie możliwości:

- 1) Papież **nie** wiedział jaką przedstawiono mu księgę ale nie chcąc aby doszło do konfliktu na tle religijnym poprzez odrzucenie uszanowania tejże księgi zdecydował się ją pocałować
- 2) Papież **wiedział** jaką przedstawiono mu księgę ale nie chcąc aby doszło do konfliktu na tle religijnym poprzez odrzucenie uszanowania tejże księgi zdecydował się ją pocałować

Przeanalizujmy obydwie możliwości: jeżeli papież nie wiedział jaką księgę miał przed sobą, wtedy można oczywiście wywnioskować, że ucałowanie tejże księgi było po prostu wyrazem grzeczności i podziękowania za otrzymany dar niż wyrazem uznania Koranu za księgę boską. Tą księgą mogłaby być również Biblia, choć jest to mało prawdopodobne

¹⁰¹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=270475>

¹⁰² <https://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwald&Id=6568>

¹⁰³ <https://quran.com/5/51>

¹⁰⁴ <https://quran.com/9/29-31>

aby muzułmański przywódca, który uważa przecież, że tylko islam jest jedyną prawidłową religią a każda inna religia – a szczególnie chrześcijaństwo – jest fałszywa, podarowałby przedstawicielowi „fałszywej religii” kopię Biblii. Według islamu byłoby to przecież umacnianie obdarowanego w fałszywych przekonaniach, czyli przede wszystkim w szirku a więc w uznawaniu Chrystusa za Boga i oddawaniu mu czci. Taki gest podarowania papieżowi Biblii mógłby zostać odebrany przez większość muzułmanów jako uznanie fałszywej religii – a więc według islamu chrześcijaństwa – za prawidłową i to przez muzułmańskiego uczonego czy też przywódcę, co wiązałoby się z kolejnymi reperkusjami dla takiego muzułmańskiego przywódcy.

Jeżeli jednak papież wiedział jaką księgę miał przed sobą, wtedy musimy omówić kolejne opcje:

- a) pocałowanie Koranu było tylko gestem wdzięczności za otrzymany prezent
- b) pocałowanie Koranu było wyrazem szacunku wobec Koranu
- c) pocałowanie Koranu było znakiem uznania Koranu za Słowo Boże
- d) pocałowanie Koranu było chęcią pojednania muzułmanów i chrześcijan oraz próbą zaniechania wszelkich animozji czy też wojen

Jeżeli pocałowanie Koranu byłoby jedynie gestem wdzięczności okazanym podczas otrzymywania prezentu – nawet jeśli papież wiedział o jaką księgę tutaj chodzi – to w takim razie gest ten nie powinien być odbierany jako coś więcej niż tylko uznanie prezentu.

Jeżeli pocałowanie Koranu byłoby znakiem szacunku, wtedy nie oznacza to jeszcze uznania Koranu za Słowo Boże, ponieważ szacunek można okazywać różnym przedmiotom kultu religijnego nie uznając ich za wartościowe czy też miarodajne dla własnej religii a jedynie posiadające pewną wartość religijną dla innowierców. W tym kontekście ucałowanie Koranu przez Jana Pawła II można odebrać jedynie jako uszanowanie pewnego przedmiotu czci, który dla muzułmanów był wprawdzie święty, dla chrześcijan nie przedstawiał jednak żadnej wartości. Pocałowanie Koranu mogło się więc wiązać jedynie z okazaniem szacunku wobec wiary muzułmańskiej oraz wobec samych muzułmanów. Taki gest jest oczywiście inaczej postrzegany przez muzułmanów niż przez chrześcijan ale o tym za chwilę.

Jeżeli natomiast pocałowanie Koranu byłoby znakiem uznania Koranu za Słowo Boże, wtedy oznaczałoby to zdradę Ewangelii Chrystusa, odrzucenie Biblii jako sfałszowanej lub błędnej księgi oraz uznanie słowa Allaha za prawdziwe a cała dotychczasowa działalność ewangelizacyjna oraz posługa Piotrowa okazałaby się jednym wielkim nieporozumieniem.

Tutaj należy zadać oczywiście pytanie czy w takim razie było to działanie świadome czy też nieświadome?

Świadomym aktem zdrady Ewangelii oraz dopuszczenia się apostazji byłoby oczywiście uznanie Koranu za Słowo Boże wiedząc jakie treści są w nim przekazywane: Koran i Biblia wzajemnie się wykluczają, co oznacza, że prawdziwa może być albo Biblia albo Koran. Koran przeczy na przykład Trójcy Świętej¹⁰⁵, boskości Chrystusa¹⁰⁶, ukrzyżowaniu Chrystusa¹⁰⁷ itd. Świadome uznanie Koranu za Słowo Boże oznaczałoby więc zdradę Ewangelii oraz apostazję.

Nie zarzucając papieżowi zamiaru zdrady Chrystusa oraz dopuszczenia się ewidentnej apostazji, uwzględnić można jedynie nieświadome uznanie Koranu za Słowo Boże, co jest oczywiście możliwe tylko w takim przypadku, w którym papież nie posiada głębszej wiedzy odnośnie treści przekazywanych w Koranie, hadisach oraz biografii Mahometa. Pocałowanie Koranu uznając go za Słowo Boże byłoby więc skutkiem nieświadomego działania odnośnie przekazywanych w nim treści.

¹⁰⁵ Porównaj <https://quran.com/4/171>.

¹⁰⁶ Porównaj <https://quran.com/5/72-73>, <https://quran.com/9/30-31>.

¹⁰⁷ Porównaj <https://quran.com/4/157>.

Biorąc pod uwagę postanowienia Soboru Watykańskiego II, można z całą pewnością zakwestionować poziom wiedzy ówczesnych biskupów odnośnie islamu, Koranu oraz innych ksiąg muzułmańskich.

Można oczywiście argumentować, że od Soboru Watykańskiego II minęło już trochę czasu i w 1999 roku papież powinien już posiadać doradców, którzy są ekspertami od hinduizmu, islamu lub innych religii i są w stanie doradzić głowie Kościoła jak należy się zachować w przypadku otrzymania prezentu takiego jak Koran.

Niestety nawet dzisiaj w dobie internetu i bezpłatnego dostępu do wszelkich źródeł muzułmańskich wiedza na temat islamu jest wśród osób duchownych bardzo ograniczona a niekiedy wręcz zerowa, dlatego też opcja nieświadomego uznania Koranu za księgę prawdziwego Boga jest możliwa choć może wydawać się nieprawdopodobna.

Zważywszy na zatwierdzenie przez papieża Jana Pawła II publikacji Dominus Iesus, podającej przecież, że zbawienie osiąga się tylko przez Chrystusa oraz Kościół, nie sądzę, aby papież zamierzał świadomie odwrócić się od Ewangelii oraz porzucić przesłanie Chrystusa uznając fałszywą księgę Koranu za objawienie prawdziwego Boga. Jeżeli mielibyśmy więc uznać pocałowanie Koranu przez papieża za gest uznania tej księgi za boskie objawienie, wtedy mogło do tego dojść jedynie wskutek nieświadomości odnośnie przekazywanych w niej treści.

Ostatnią opcją jest chęć pojednania muzułmanów i chrześcijan oraz próba zaniechania wszelkich animozji czy też wojen pomiędzy islamem a chrześcijaństwem. Ta opcja jest jak najbardziej uzasadniona troską papieża o pokój na świecie oraz chęcią okazania innym osobom szacunku, aby poprzez to nie dopuścić do rozlewu krwi.

Biorąc pod uwagę przebieg takiego spotkania międzyreligijnego można wyjść z założenia, że z dużą pewnością dojdzie do wymiany prezentów czy też podarunków. Strona muzułmańska z pewnością podaruje Koran a strona chrześcijańska z pewnością Biblię. W razie przyjęcia takiego podarunku należy oczywiście okazać szacunek darczyńcy oraz podarowanej rzeczy a w tym przypadku można wyjść z założenia, że pocałowanie Koranu było przede wszystkim gestem wdzięczności oraz wyrazem szacunku i z pewnością chęcią pojednania muzułmanów i chrześcijan.

Obiektywnie rzecz biorąc nie sądzę, aby w pocałowaniu Koranu chodziło o uznanie go za Słowo Boże. Niestety gest ten jest utożsamiany zarówno przez chrześcijan jak i przez muzułmanów za uznanie Koranu za objawienie prawdziwego Boga. Muzułmanie chętnie wytykają chrześcijanom pocałowanie Koranu przez papieża jako dowód na to, że papież uznał Koran za objawienie Boga, podczas gdy większość chrześcijan zarzuca papieżowi tutaj akt zdrady Chrystusa oraz apostazję.

Jak już podałem powyżej, inne zachowanie mogłoby pociągnąć za sobą negatywne konsekwencje skutkujące w pogorszeniu się sytuacji chrześcijan w krajach muzułmańskich. Można oczywiście argumentować, że do pocałowania Koranu nie musiało dojść, ponieważ można przyjąć prezent nie uciekając się do takiego gestu. Dzisiaj trudno nam jednak ocenić czy papież mógłby zachować się inaczej w tak delikatnej sytuacji. Niemniej jednak nie powinniśmy doszukiwać się w pocałowaniu Koranu (świadomego) uznania go za Słowo Boże.

Tutaj okazuje się jednak jak problematyczne mogą się okazać spotkania międzyreligijne, podczas których dochodzi do wymiany prezentów oraz jak wielkim problemem może być okazanie szacunku wobec darczyńcy oraz otrzymanego podarunku. Szczególnie problematyczne mogą się okazać sygnały, które są wysyłane w świat podczas przyjmowania takich podarunków.

W kontekście ucałowania Koranu przez papieża Jana Pawła II można również czasami natknąć się na komentarze typu:

„Kościół uznaje islam jako wielką religię, w której znajdują się ziarna prawdy i świętości. Dlatego też św. Jan Paweł II ucałował Koran jako świętą Księgę, która zawiera właśnie takie ziarna prawdy.”

Takie komentarze są niestety skutkiem bardzo powierzchownego spojrzenia na Koran. Jeżeli jakaś księga zawiera tylko ziarna prawdy, wtedy oznacza to, że reszta tejże księgi musi być fałszywa lub kłamstwem. Jeżeli tak jest, wtedy logicznie rzecz biorąc nie możemy uznać Koranu za świętą księgę a już na pewno nie za Słowo Boże. Ponadto należy zadać pytanie o jakie „ziarna prawdy” miałyby tutaj chodzić, ponieważ gdy tylko wgłębimy się w treść Koranu oraz przeanalizujemy egzegezy tej księgi, wtedy dotrze do nas, że wszelkie z chrześcijaństwem powierzchownie pokrywające się treści posiadają w islamie drugie dno, jak na przykład przekaz o (muzułmańskiej) Maryi, której w Koranie ukazuje się „anioł” i zwiastuje, że urodzi Isę o czym dowiadujemy się szczególnie w surze 19:16-21¹⁰⁸:

MUHSIN KHAN	MUHSIN KHAN
19:16	19:16
And mention in the Book (the Quran, O Muhammad SAW, the story of) Maryam (Mary), when she withdrew in seclusion from her family to a place facing east.	I wspomnij w księdze (w Koranie, o Mahomecie, historię) Maryam (Maryi), gdy oddaliła się od swojej rodziny do miejsca skierowanemu ku wschodowi.
19:17	19:17
She placed a screen (to screen herself) from them; then We sent to her Our Ruh [angel Jibrael (Gabriel)], and he appeared before her in the form of a man in all respects.	Oddzieliła się od nich zasłoną; wtedy posłaliśmy do niej naszego ducha [anioła Jibraela (Dżibrila)] i on ukazał się jej jako mężczyzna pod każdym względem.
19:18	19:18
She said: "Verily! I seek refuge with the Most Beneficent (Allah) from you, if you do fear Allah."	Ona powiedziała: „Zaprawdę! Szukam schronienia u najbardziej wspaniałomyślnego (Allaha) przed tobą, jeśli boisz się Allaha.”
19:19	19:19
(The angel) said:	(Anioł) powiedział:
"I am only a Messenger from your Lord, (to announce) to you the gift of a righteous son."	„Ja jestem tylko wysłannikiem twego Pana, (aby zapowiedzieć) Tobie dar którym będzie syn sprawiedliwy.”
19:20	19:20
She said: "How can I have a son, when no man has touched me, nor am I unchaste?"	Ona powiedziała: „Jakże mogę mieć syna, kiedy nie dotknął mnie żaden mężczyzna ani też nie byłam nieczysta?”
19:21	19:21
He said: "So (it will be), your Lord said:	On powiedział: „Tak (będzie), powiedział twój Pan:
'That is easy for Me (Allah):	'To jest dla mnie (Allaha) rzeczą łatwą:
And (We wish) to appoint him as a sign to mankind and a mercy from Us (Allah), and it is a matter (already) decreed, (by Allah). "	I (chcemy) uczynić z niego znak dla ludzkości i miłosierdzie pochodzące od Nas (Allaha), i jest to sprawa (już) postanowiona (przez Allaha).”
19:22	19:22
So she conceived him, and she withdrew with him to a far place (i.e. Bethlehem valley about 4-6 miles from Jerusalem).	I poczęła go, i oddaliła się z nim w dalekie miejsce (tzn. dolinę betlejemską znajdująca się 4-6 mil od Jerozolimy).

¹⁰⁸ <https://quran.com/19/16-21>

19:23	19:23
And the pains of childbirth drove her to the trunk of a date-palm.	A bóle porodowe doprowadziły ją do pnia palmy daktylowej.
She said: "Would that I had died before this, and had been forgotten and out of sight!"	Ona powiedziała: „Obym była umarła przedtem, i obym była całkowicie zapomniana!”
19:24	19:24
Then [the babe 'Iesa (Jesus) or Jibrael (Gabriel)] cried unto her from below her, saying:	Wtedy [niemowlę 'Iesa (Jezus) lub Jibrael (Dżibril)] zawołał(o) do niej spod spodu:
"Grieve not! Your Lord has provided a water stream under you;	„Nie smuć się! Twój Pan umieścił pod tobą strumyk;
19:25	19:25
"And shake the trunk of date-palm towards you, it will let fall fresh ripe-dates upon you."	„Potrząśnij ku sobie pień palmy daktylowej, a zrzuci ona tobie świeże, dojrzałe daktyle.”
19:26	19:26
"So eat and drink and be glad, and if you see any human being, say:	„Jedz, pij i bądź zadowolona a jeśli zobaczysz jakiegoś człowieka, to powiedz:
'Verily! I have vowed a fast unto the Most Beneficent (Allah) so I shall not speak to any human being this day. "	'Zaprawdę! Ślubowałam najbardziej wspaniałomyślnemu (Allahowi) post, tak więc nie będę dziś z nikim rozmawiała.”
19:27	19:27
Then she brought him (the baby) to her people, carrying him.	Następnie przyniosła go (niemowlę) do swego ludu, niosąc go [na rękach].
They said: "O Mary! Indeed you have brought a thing Fariya (an unheard mighty thing).	Oni powiedzieli: „O Maryjo! Zaprawdę, uczyniłaś rzecz Fariya (rzecz niesłyszana, potężną).

Szczególnie ciekawa jest tutaj kwestia „anioła” Dżibrila, który w surze 19:17 przybiera postać¹⁰⁹ doskonałego mężczyzny i to „pod każdym względem”. Zarówno tafsir Al-Jalalayn jak i Ibn Abbas podają tutaj podobne wyjaśnienia: Al-Jalalayn¹¹⁰ podaje, że w surze 19:17 Dżibril stał się „człowiekiem o idealnych proporcjach, doskonałym w fizycznej formie” („well-proportioned human perfect in physical form”) a Ibn Abbas¹¹¹, że Dżibril „przybrał dla niej podobiznę doskonałego mężczyzny” („assumed for her the likeness of a perfect man”).

O co tutaj chodzi? Dlaczego anioł Allaha przybiera dla muzułmańskiej Maryi podobiznę doskonałego mężczyzny?

W tafsirze Ibn Kathira¹¹² czytamy bardziej szczegółowy opis całego zdarzenia:

(...)	(...)
(and he appeared before her in the form of a man in all respects.)19: 17 (This means that he came to her in the form of a perfect and complete man.	(i pojawił się przed nią w postaci mężczyzny pod każdym względem.))19: 17 (Oznacza to, że przyszedł do niej w postaci doskonałego oraz całościowego mężczyzny.

¹⁰⁹ Ciekawe jest również to, że anioł Allaha może przybrać ludzką postać, podczas gdy sam bóg islamu tego nie potrafi. Gdyby muzułmanie przyznali, że Bóg może przyb(ie)rać ludzką postać, wtedy oznaczałoby to, że chrześcijanie mają rację twierdząc, że Bóg stał się człowiekiem.

¹¹⁰ <http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=1&tTafsirNo=74&tSoraNo=19&tAyahNo=17&tDisplay=yes&Us erProfile=0&Languageld=2>

¹¹¹ <http://www.altafsir.com/Tafasir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=19&tAyahNo=17&tDisplay=yes&Us erProfile=0&Languageld=2>

¹¹² http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2687&Itemid=75

(...)	(...)
(She said: "Verily, I seek refuge with the Most Gracious from you, if you do fear Allah.")	(Ona powiedziała: „Zaprawdę, szukam schronienia u najmiłosierniejszego przed tobą, jeśli boisz się Allaha.”)
This means that when the angel (Jibril) appeared to her in the form of a man, while she was in a place secluded by herself with a partition between her and her people, she was afraid of him and thought that he wanted to rape her.	To oznacza, że gdy anioł (Dżibril) pojawił się przed nią pod postacią mężczyzny podczas gdy ona znajdowała się w miejscu odosobnienia oddzielonego przegrodą pomiędzy nią a jej ludem, wtedy obawiała się go i myślała, że chce ją zgwałcić.
(...)	(...)
("Verily, I seek refuge with the Most Gracious from you, if you do fear Allah.")	(„Zaprawdę, szukam schronienia u najmiłosierniejszego przed tobą, jeśli boisz się Allaha.”)
He said: "I am only a messenger from your Lord..."	On powiedział: „Ja jestem tylko wysłannikiem twego Pana...”
This means that the angel said to her in response, and in order to remove the fear that she felt within herself, "I am not what you think, but I am the messenger of your Lord."	To oznacza, że anioł powiedział do niej w odpowiedzi oraz aby usunąć lęk, który czuła wewnątrz, „Ja nie jestem tym co myślisz lecz wysłannikiem twójgo Pana.”
By this he meant, "Allah has sent me to you."	Poprzez to miał na myśli, „Allah wysłał mnie do ciebie.”
It is said that when she mentioned the (Name of the) Most Beneficent (Ar-Rahman), Jibril fell apart and returned to his true form (as an angel).	Powiedziano, że gdy wspomniała (imię) najmiłosierniejszego (Ar-Rahman), wtedy Dżibril rozpadł się i powrócił do swojej prawdziwej postaci (anielskiej).
He responded, <i>إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِیَهَبَ لَكِ غَلَمًا</i> (Zَكِيًّا) `I am only a messenger from your Lord, to provide to you the gift of a righteous son.'	On odparł, <i>إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِیَهَبَ لَكِ غَلَمًا زَكِيًّا</i> `Ja jestem tylko wysłannikiem twego Pana, aby przekazać ci podarunek, którym jest syn sprawiedliwy.'
<i>قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غَلَمٌ</i>	<i>قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غَلَمٌ</i>
(She said: "How can I have a son...")	(Ona powiedziała: „Jakże mogę mieć syna...”)
This means that Maryam was amazed at this.	Oznacza to, że Maryam była tym zaskoczona.
She said, "How can I have a son" She said this to mean, "In what way would a son be born to me when I do not have a husband and I do not commit any wicked acts (i.e. fornication)" For this reason she said,	Powiedziała, „Jakże mogę mieć syna” Powiedziała to w znaczeniu, „W jaki sposób miałabym urodzić syna, gdy nie mam męża i nie popełniam żadnych nikczemnych czynów (tzn. cudzołóstwa)” Z tego względu powiedziała,
<i>وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا</i>	<i>وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكْ بَغِيًّا</i>
(when no man has touched me, nor am I Baghiyya) The Baghiyya is a female fornicator.	(kiedy nie dotknął mnie żaden mężczyzna, ani nie jestem Baghiyya) Baghiyya to cudzołożnica.
For this reason, a Hadith has been reported prohibiting the money earned from Baghiyy.	Z tego względu przekazany został hadis zakazujący pieniędzy zarobionych przez Baghiyy'ę.
(...)	(...)

Na następnej stronie¹¹³ czytamy:

The Conception and the Birth	Poczęcie i poród
Allah, the Exalted, informs about Maryam that when Jibril had spoken to her about what Allah said, she accepted the decree of Allah.	Allah wychwalany informuje odnośnie Maryam, że gdy Dżibril przemawiał do niej odnośnie tego co powiedział Allah, wtedy ona zaakceptowała zarządzenie Allaha.
Many scholars of the predecessors (Salaf) have mentioned that at this point the angel (who was Jibril) blew into the opening of the garment that she was wearing.	Wielu uczonych spośród poprzedników (salafów) wspomniało, że w tym momencie anioł (którym był Dżibril) dmuchnął w otwór w jej odzieży, którą nosiła.
Then the breath descended until it entered into her vagina and she conceived the child by the leave of Allah.	Następnie podmuch obniżył się aż nie wniknął w jej pochwę i poczęła dziecko za przyzwoleniem Allaha.
Muhammad bin Ishaq said, "When she conceived him and filled her water jug (at a well), she returned (to her people).	Muhammad bin Ishaq powiedział, „Gdy go poczęła i napełniła dzban wodą (przy studni), wtedy powróciła (do swojego ludu).
(...)	(...)

Z tafsiru Ibn Kathira dowiadujemy się więc, że:

- anioł Allaha pojawia się przed muzułmańską Maryją jako perfekcyjny mężczyzna i to „pod każdym względem”
- muzułmańska Maryja obawia się, że „anioł” Allaha chce ją zgwałcić
- anioł Allaha „rozpada się” i powraca do swojej prawdziwej „anielskiej” postaci, gdy muzułmańska Maryja wspomina o Allahu
- anioł Allaha podaje, że został wysłany aby przekazać jej podarunek, którym ma być syn sprawiedliwy
- muzułmańska Maryja zastanawia się jak to ma się stać, gdyż nie ma męża ani nie jest prostytutką – tak, chodzi o prostytutkę!
- anioł Allaha „dmucha” w pochwę muzułmańskiej Maryi.

Powyższy opis poczęcia wydaje się więc bardzo podejrzany: najpierw anioł przyjmuje postać perfekcyjnego mężczyzny – i to pod każdym względem –, następnie muzułmańska Maryja obawia się gwałtu aż w końcu dochodzi do sytuacji, która wydaje się być bardzo dwuznaczna – szczególnie jeżeli weźmiemy pod uwagę skłonność Mahometa do zmysłowości, seksoholizmu oraz różnego rodzaju dewiacji seksualnych¹¹⁴.

W tafsirze Al-Qurtubiego odnośnie sury 3:47¹¹⁵, gdzie znajduje się również pewne nawiązanie do opisu z rozdziału 19:17, pojawia się o wiele bardziej szokujący opis powyższych wydarzeń. Opis ten jest dostępny niestety tylko w języku arabskim i znajduje się na oficjalnej stronie rządowej Arabii Saudyjskiej a dokładniej na stronie Ministerstwa ds. Islamu:

{47} قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ

فَرَوَى أَن جِبْرِيلَ عَلَيْهِ السَّلَامُ حِينَ قَالَ لَهَا : " كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ " قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَيَّ هَيِّنٌ [مَرِيَمُ : 9] . نَفَخَ فِي جَيْبِ دِرْعِهَا وَكَمَّهَا ; قَالَ ابْنُ جَرِيرٍ . قَالَ ابْنُ عَبَّاسٍ : أَخَذَ جِبْرِيلُ رَدْنًا فَمِيصَهَا بِأَصْبَعِهِ فَنَفَخَ فِيهِ فَحَمَلَتْ مِنْ سَاعَتِهَا يَعْسَى . وَقِيلَ غَيْرَ ذَلِكَ عَلَى مَا يَأْتِي بَيَانَهُ فِي سُورَتِهَا إِنَّ

¹¹³ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2686&Itemid=75

¹¹⁴ Zobacz np. rozdział odnośnie tak zwanych małżeństw tymczasowych (nikah mut'ah), jak również następujące hadisy: <https://sunnah.com/bukhari/5/21>, <https://sunnah.com/bukhari/67/6>, <https://sunnah.com/bukhari/67/148>, <https://sunnah.com/bukhari/59/48>, <https://sunnah.com/urn/678420>, <https://sunnah.com/bukhari/4/96> oraz np. fatwę numer 92051: <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=92051>.

¹¹⁵ <http://quran.al-islam.com/Page.aspx?pageid=221&BookID=14&Page=56>

شَاءَ اللَّهُ تَعَالَى . وَقَالَ بَعْضُهُمْ : وَقَعَ نَفْخُ جِبْرِيلَ فِي رَحِمِهَا فَعَلِقَتْ بِذَلِكَ . وَقَالَ بَعْضُهُمْ : لَا يَجُوزُ أَنْ يَكُونَ الْخَلْقُ مِنْ نَفْخِ جِبْرِيلَ لِأَنَّهُ يَصِيرُ الْوَلَدُ بَعْضُهُ مِنَ الْمَلَائِكَةِ وَبَعْضُهُ مِنَ الْإِنْسِ , وَلَكِنْ سَبَبُ ذَلِكَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى لَمَّا خَلَقَ آدَمَ وَأَخَذَ الْمِيثَاقَ مِنْ ذُرِّيَّتِهِ فَجَعَلَ بَعْضَ الْمَاءِ فِي أَصْلَابِ الْأَبَاءِ وَبَعْضُهُ فِي أَرْحَامِ الْأُمَّهَاتِ فَإِذَا اجْتَمَعَ الْمَاءَانِ صَارَا وَلَدًا , وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ الْمَاءَيْنِ جَمِيعًا فِي مَرْيَمَ بَعْضُهُ فِي رَحِمِهَا وَبَعْضُهُ فِي صُلْبِهَا , فَنَفَخَ فِيهِ جِبْرِيلَ لِتَهْيِجَ شَهْوَتَهَا ; لِأَنَّ الْمَرْأَةَ مَا لَمْ تَهْجِ شَهْوَتَهَا لَا تَحْبِلُ , فَلَمَّا هَاجَتْ شَهْوَتُهَا يَنْفَخُ جِبْرِيلَ وَقَعَ الْمَاءُ الَّذِي كَانَ فِي صُلْبِهَا فِي رَحِمِهَا فَاخْتَلَطَ الْمَاءَانِ فَعَلِقَتْ بِذَلِكَ ;

Szczególnie ciekawe są te linijki:

وَأَنَّ اللَّهَ تَعَالَى جَعَلَ الْمَاءَيْنِ جَمِيعًا فِي مَرْيَمَ بَعْضُهُ فِي رَحِمِهَا وَبَعْضُهُ فِي صُلْبِهَا , فَنَفَخَ فِيهِ جِبْرِيلَ لِتَهْيِجَ شَهْوَتَهَا ; لِأَنَّ الْمَرْأَةَ مَا لَمْ تَهْجِ شَهْوَتَهَا لَا تَحْبِلُ , فَلَمَّا هَاجَتْ شَهْوَتُهَا يَنْفَخُ جِبْرِيلَ وَقَعَ الْمَاءُ الَّذِي كَانَ فِي صُلْبِهَا فِي رَحِمِهَا فَاخْتَلَطَ الْمَاءَانِ فَعَلِقَتْ بِذَلِكَ

W powyższym przekazie mamy podane:

[sura 3,{47}] Rzekła: "Panie, jakże mam mieć syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?". Powiedział: "Tak Allah stwarza to, co chce. Kiedy decyduje o czymś, to powiada temu: "bądź" i się staje. Przekazano, że Gabriel¹¹⁶ - niech pokój będzie z nim - kiedy powiedział jej: "Tak Allah stwarza to, co chce", powiedział: "Tak powiedział twój Pan: to jest dla mnie łatwe" (sura 19,9). Tchnął w kieszeń i rękaw jej koszuli - powiedział Ibn Dżurajh. Ibn Abbas powiedział: Gabriel wziął rękaw jej koszuli palcem i tchnął w niego, i poczęła od tej godziny Isę. I powiedziano prócz tego to, co objaśnia się o tym w jej życiorysie, jeśli Allah pozwoli. Niektórzy rzekli: Gabriel złożył swe tchnienie w jej łonie, i poczęła przez to. Inni rzekli: nie jest dozwolone, by żywa istota powstała z tchnienia Gabriela, gdyż dziecko stałoby się po części aniołem, a po części człowiekiem. Ale z tego powodu Allah najwyższy, gdy stworzył Adama, zawarł przymierze z jego potomstwem i uczynił niektóre płyny we wnętrzościach [dosł. kościach] ojców, a niektóre w łonach matek, a gdy łączą się te płyny, powstaje dziecko. **Allah najwyższy uczynił więc oba rodzaje płynów razem w Maryi, jedno w jej łonie i drugie w jej wnętrzościach [dosł. kościach], i tchnął Gabriel w nie [tj. wnętrzości/kości], aby wznieciło się jej pożą-danie, ponieważ kobieta bez pożądania nie pocznie, a kiedy wznieciło się jej pożądanie przez tchnienie Gabriela, złożył płyny, które były w jej wnętrzościach [dosł. kościach], w jej łonie, i połączyły się, i poczęła wskutek tego.**

Ten sam przekaz pojawia się na wielu muzułmańskich stronach, między innymi na znanej już nam stronie islamweb.net¹¹⁷.

Tutaj należy oczywiście pamiętać również o tym, że powyższe wyjaśnienie nie jest „wymysłem” Al-Qurtubiego lecz tak naprawdę wyjaśnieniem Mahometa.

Nie dość więc, że opis w muzułmańskich źródłach odnośnie poczęcia jest nader obraźliwy, wręcz wulgarny oraz przepełniony zmysłowością Mahometa, to poniżej Maryję do kobiety, która urodziła zwykłego człowieka, co prawda ważnego dla islamu „proroka” ale jednak tylko i wyłącznie proroka, który w islamie nie był Synem Bożym oraz Bogiem ani też nie umarł na krzyżu aby poprzez to zbawić ludzkość. Gdzie znajduje się więc to „ziarno prawdy”? Czyżby tylko w narodzeniu Chrystusa?

¹¹⁶ A raczej Dżibril. Nie należy utożsamiać biblijnego anioła Gabriela z islamskim Dżibrilem.

¹¹⁷ http://library.islamweb.net/newlibrary/display_book.php?idfrom=920&idto=920&bk_no=48&ID=340

Dialog z islamem

Nawiązując do ucałowania Koranu przez papieża Jana Pawła II, pan Chadid zamierza nas przekonać o tym, że również i on marzy o tym „aby z naszej strony – czyli ze strony muzułmańskiej – (...) dochodziło do podobnych gestów”. Takie zapewnienia są jednak tylko pustymi frazesami, ponieważ jeżeli jakiś imam czy też muzułmański uczoney okaże szczerzy szacunek wobec Biblii, wtedy oznacza to, że dopuścił się oczywistej apostazji uznając księgę niewiernych za objawienie prawdziwego Boga. Według islamu do takiego gestu może jednak dojść – szczególnie gdy muzułmanie są w mniejszości – aby oszukać niewiernych (zobacz takijja) oraz aby poprzez to uzyskać cichą zgodę czy też aprobatę danego Kościoła, czyli w Polsce Kościoła katolickiego, na szerzenie islamu. Na początku podkreśla się rzekome wspólne wartości oraz przekonania religijne aby poprzez to zachęcić niewiernych, czyli niemuzułmanów, do zainteresowania się islamem. Nie podaje się przy tym, że islamski Isa nie jest Jezusem z Biblii ani nie podaje się różnic pomiędzy Allahem oraz YHWH itd. Wszelkie niekorzystne a nawet szkodliwe dla islamu kwestie są zamiatane pod przysłowiowy dywan lub po prostu omijane. Lansuje się natomiast wizerunek pokojowego oraz tolerancyjnego islamu, który nie zmierza do podboju a jedynie pragnie tolerancji oraz współistnienia – wszystko oczywiście do czasu.

Ponadto nie podejmuje się dyskusji na temat Trójcy Świętej, boskości Chrystusa, Jego wcielenia oraz zbawczej śmierci na krzyżu – to wszystko przeczy przeciw islamowi. O czym tutaj dyskutować, gdzie szukać dialogu? Czy może być więc jakikolwiek dialog z „religią”, która neguje wszelkie podstawowe założenia chrześcijaństwa? W Pierwszym Liście świętego Jana 2: 22-23 czytamy:

22 Któż zaś jest kłamcą, jeśli nie ten, kto zaprzecza, że Jezus jest Mesjaszem? Ten właśnie jest Antychrystem, który nie uznaje Ojca i Syna. **23** Każdy, kto nie uznaje Syna, nie ma też i Ojca, kto zaś uznaje Syna, ten ma i Ojca.

Islam nie uznaje ani Ojca ani Syna a twierdzenie, że Allah jest Ojcem¹¹⁸ to naśladowanie chrześcijan, czyli coś czego Mahomet zabronił. Również w przypadku „mesjasza” występuje w islamie pewna rozbieżność, ponieważ według islamu Jezus jest Mesjaszem ze względu na¹¹⁹

- a) płaskostopie,
- b) fakt, że był namaszczony olejem gdy się urodził,
- c) fakt, że kiedykolwiek „przetarł” niepełnosprawnego, wtedy dana osoba została uzdrowiona.

Czy w związku z powyższymi faktami obchodzenie Dnia Islamu w Kościele katolickim nie należy porównywać z obchodzeniem Dnia Satanizmu?

Kto zerwie więzy rodzinne, ten nie wejdzie do raju

Kolejnym krokiem w kierunku uzyskania przychylności oraz aprobaty niewiernych są cytaty typu: „kto zerwie więzy rodzinne, ten nie wejdzie do raju.” Muzułmanie często przytaczają różne cytaty z różnych zbiorów hadisów ale nigdy lub bardzo rzadko podają dokładne źródła. Tak samo jest w tym przypadku. Hadis ten znajduje się np. w zbiorze Jami' at-Tirmidhi¹²⁰ oraz np. w zbiorze Bulugh al-Maram¹²¹.

Niestety w przypadku zerwania więzów rodzinnych chodzi tylko o muzułmanów, gdyż według sury 5:51¹²² utrzymywanie więzi przyjaźni z niewiernymi, czyli zwłaszcza z chrześcijanami oraz Żydami, oznacza apostazję:

¹¹⁸ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=90195>

¹¹⁹ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=118919>

¹²⁰ <https://sunnah.com/tirmidhi/27/15>

¹²¹ <https://sunnah.com/um/2054170>

¹²² <https://quran.com/5/51>

Muhsin Khan	Muhsin Khan
O you who believe! Take not the Jews and the Christians as Auliya' (friends, protectors, helpers, etc.), they are but Auliya' to one another.	O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie Żydów i chrześcijan za Auliya' (przyjaciół, obrońców, pomocników itd.), oni są Auliya' jedni dla drugich.
And if any amongst you takes them as Auliya', then surely he is one of them. Verily,	A jeśli ktoś z was weźmie ich za Auliya, wtedy ten niewątpliwie jest jednym z nich.
Allah guides not those people who are the Zalimun (polytheists and wrong-doers and unjust).	Zaprawdę Allah nie prowadzi tych ludzi, którzy są Zalimun (politeiści i złoczyńcy i niesprawiedliwi).

Dokładniejsze wyjaśnienie kwestii apostazji związanej z surą 5:51 znajduje się szczególnie w tafsirze Ibn Kathira¹²³. Ponadto sam prorok islamu podał, że:

https://sunnah.com/abudawud/15/311	https://sunnah.com/abudawud/15/311
15 Dżihad (Kitab Al-Jihad)	15 Jihad (Kitab Al-Jihad)
(1029) Chapter: Regarding Residing In The Land Of Shirk	(1029) Rozdział: Odnośnie przebywania na ziemi szirku
Narrated Samurah ibn Jundub:	Przekazał Samurah ibn Jundub:
To proceed, the Messenger of Allah (ﷺ) said: Anyone who associates with a polytheist and lives with him is like him.	Kontynuując wysłannik Allaha powiedział: Każdy, kto przestaje z politeistą i mieszka z nim, ten jest jak on.

Jeśli chodzi o (najbliższych) muzułmańskich krewnych to w surze 9:23¹²⁴ czytamy, że również od nich należy stronić jeżeli wybiorą „niewiarę”, czyli odwrócą się od islamu:

Mushin Khan	Mushin Khan
O you who believe! Take not for Auliya' (supporters and helpers) your fathers and your brothers if they prefer disbelief to Belief.	O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie jako Auliya (sprzymierzeńców oraz pomocników) waszych ojców oraz waszych braci jeśli przedkładają niewiarę ponad wiarę.
And whoever of you does so, then he is one of the Zalimun (wrong-doers, etc.).	A ktokolwiek spośród was tak uczyni, ten jest jednym spośród Zalimun (złoczyńców, itd.)

Szczególnie polecam tutaj egzegezę sury 9:23 według Ibn Kathira¹²⁵:

The Prohibition of taking the Idolators as Supporters, even with Relatives	Zakaz brania bałwochwalców jako sprzymierzeńców, nawet spośród krewnych
Allah commands shunning the disbelievers, even if they are one's parents or children, and prohibits taking them as supporters if they choose disbelief instead of faith. Allah warns,	Allah nakazuje aby stronić od niewiernych, nawet jeśli są to własni rodzice lub dzieci i zakazuje brania ich jako sprzymierzeńców, jeśli wybiorą niewiarę zamiast wiary. Allah ostrzega,
﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾	﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُمْ بِرُوحٍ مِنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ﴾
(You will not find any people who believe in Allah and the Last Day, making friendship with those who oppose Allah and His	(Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni a którzy zaprzyjaźnialiby się z tymi, którzy

¹²³ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=767&Itemid=60

¹²⁴ <https://quran.com/9/23>

¹²⁵ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2571&Itemid=64

Messenger, even though they were their fathers or their sons or their brothers or their kindred (people).	sprzeciwiają się Allahowi i jego wysłannikowi, nawet gdyby to byli ich ojcowie albo ich synowie, albo ich bracia, albo ich krewni.
For such He has written (predetermined) faith in their hearts, and strengthened them with a Ruh (proof, light and true guidance) from Himself. And He will admit them to Gardens (Paradise) under which rivers flow.))58: 22 (Al-Hafiz Al-Bayhaqi recorded that `Abdullah bin Shawdhab said, "The father of Abu `Ubaydah bin Al-Jarrah was repeatedly praising the idols to his son on the day of Badr, and Abu `Ubaydah kept avoiding him.	Dla takich Allah zapisał (ustanowił z góry) wiarę w ich sercach i wzmocnił poprzez Rûh [ducha] (dowody, światło oraz prawdziwe przewodnictwo) od siebie. I Allah wpuści ich do ogrodów (raju) gdzie w dole płyną strumyki.) }58: 22 { Al-Hafiz Al-Bayhaqi zapisał, że `Abdullah bin Shawdhab powiedział: „Ojciec Abu `Ubaydah bin Al-Jarrah wielokrotnie wychwalał bożki wobec swojego syna w dzień bitwy pod Badrem a Abu `Ubaydah unikał go.
When Al-Jarrah persisted, his son Abu `Ubaydah headed towards him and killed him. Allah revealed this Ayah in his case,	Gdy Al-Jarrah nalegał, wtedy jego syn Abu `Ubaydah skierował się ku niemu i zabił go. Allah objawił następujący ajat odnośnie tego przypadku,
﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾	﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾
(You will not find any people who believe in Allah and the Last Day, making friendship with those who oppose Allah and His Messenger.")58: 22 (Allah commanded His Messenger to warn those who prefer their family, relatives or tribe to Allah, His Messenger and Jihad in His cause,	(Nie znajdziesz ludzi, którzy wierzą w Allaha i w Dzień Ostatni, a którzy zaprzyjaźnialiby się z tymi, którzy sprzeciwiają się Allahowi i jego wysłannikowi.") }58: 22 { Allah nakazał swojemu wysłannikowi, aby ostrzegł tych, którzy preferują własną rodzinę, krewnych lub plemię ponad Allaha, jego wysłannika oraz dżihad na drodze Allaha,
﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾	﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا﴾
(Say: If your fathers, your sons, your brothers, your wives, your kindred, the wealth that you have gained), amassed and collected,	(Powiedz: Jeśli wasi ojcowie, wasi synowie, wasi bracia, wasze żony, wasi krewni, wasz majątek, który zdobyliście), zgromadziliście oraz zebraliście,
﴿وَبِجَرَّةٍ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٍ تَرْضَوْنَهَا﴾	﴿وَبِجَرَّةٍ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسْكِنٍ تَرْضَوْنَهَا﴾
(the commerce in which you fear a decline, and the dwellings in which you delight), and prefer and love because they are comfortable and good. If all these things,	(handel odnośnie którego obawiacie się pogorszenia oraz miejsca waszego zamieszkania, którymi się zachwycacie) oraz przedkładacie i kochacie ponieważ są komfortowe i wygodne. Jeśli te wszystkie rzeczy,
﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا﴾	﴿أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا﴾
(are dearer to you than Allah and His Messenger, and striving hard and fighting in His cause, then wait...) for what will befall you of Allah's punishment and torment,	(są wam droższe niż Allah i jego wysłannik oraz ciężki wysiłek oraz walka na drodze Allaha, wtedy poczekajcie...) co na was spadnie spośród kary Allaha i jego męki,
﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾	﴿حَتَّىٰ يَأْتِيَ اللَّهَ بِأَمْرِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾
(until Allah brings about His decision. And Allah guides not the people who are rebellious.) Imam Ahmad recorded that Zuhrah bin Ma`bad said that his grandfather said, "We were with the Messenger of Allah, while he was holding the hand of `Umar bin Al-Khattab.	(dopóki Allah nie podejmie decyzji. A Allah nie prowadzi ludzi, którzy są buntowniczy.) Imam Ahmad zapisał, że Zuhrah bin Ma`bad powiedział, że jego dziadek powiedział: „Byliśmy wraz z wysłannikiem Allaha podczas gdy on trzymał rękę Umara bin Al-Khattaba. Umar powiedział:

<p>Umar said, 'By Allah! You, O Messenger of Allah, are dearer to me than everything, except for myself.' The Messenger of Allah said,</p>	<p>Na Allaha! Ty, o wysłanniku Allaha, jesteś mi bliższy niż cokolwiek, poza mną samym.' Wysłannik Allaha powiedział,</p>
<p>«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ»</p>	<p>«لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ»</p>
<p>(None among you will attain faith until I become dearer to him than even himself.) Umar said, 'Verily, now, you are dearer to me than myself, by Allah!' The Messenger of Allah said,</p>	<p>(Nikt spośród was nie dostąpi wiary dopóki ja nie stanę mu się bliższy niż nawet on sam.) Umar powiedział: 'Zaprawdę, teraz jesteś mi bliższy niż ja sam, na Allaha!' Wysłannik Allaha powiedział,</p>
<p>«الآن يا عمر»</p>	<p>«الآن يا عمر»</p>
<p>(Now, O Umar!) Al-Bukhari also collected this Hadith. Imam Ahmad and Abu Dawud (this is the version of Abu Dawud) recorded that Ibn Umar said, "I heard the Messenger of Allah saying,</p>	<p>(Teraz, O Umarze!) Al-Bukhari również zgromadził ten hadis. Imam Ahmad oraz Abu Dawud (to jest wersja Abu Dawuda) zapisał, że Ibn Umar powiedział: „Słyszałem, że wysłannik Allaha powiedział,</p>
<p>إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِيَّةِ وَأَخَذْتُمْ يَأْذَنَابِ الْبَقَرِ وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلَا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّىٰ تَرْجِعُوا إِلَىٰ دِينِكُمْ»</p>	<p>إِذَا تَبَايَعْتُمْ بِالْعِيَّةِ وَأَخَذْتُمْ يَأْذَنَابِ الْبَقَرِ وَرَضِيْتُمْ بِالزَّرْعِ، وَتَرَكْتُمُ الْجِهَادَ سَلَطَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ ذَلَا لَا يَنْزِعُهُ حَتَّىٰ تَرْجِعُوا إِلَىٰ دِينِكُمْ»</p>
<p>(If you transact in Iynah (a type of Riba), follow the tails of cows (tilling the land), become content with agriculture and abandoned Jihad, Allah will send on you disgrace that He will not remove until, you return to your religion.)"</p>	<p>(Jeśli zaangażujecie się w Iynah (rodzaj Riby), podążycie za bydlętem (uprawiając ziemię), będziecie zadowoleni z rolnictwa oraz porzucicie dżihad, wtedy Allah ześle na was hańbę, której nie usunie, dopóki nie powrócicie do swojej religii.)"</p>
<p>لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتِكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَابَسَ مَدِيرِينَ - ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ - ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿</p>	<p>لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتِكُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَافَتْ عَلَيْكُمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحَبَتْ ثُمَّ وَابَسَ مَدِيرِينَ - ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ وَعَلَىٰ الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ - ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِن بَعْدِ ذَلِكَ عَلَىٰ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿</p>
<p>(25. Truly, Allah has given you victory on many battlefields, and on the day of Hunayn (battle) when you rejoiced at your great number, but it availed you naught and the earth, vast as it is, was straitened for you, then you turned back in flight).</p>	<p>(25. Zaprawdę Allah dał wam zwycięstwo w wielu bitwach oraz w dzień bitwy w Hunain, gdy uradowaliście się z waszej ogromnej liczebności, lecz nie przyniosło to wam korzyści a ziemia, ogromna jaka jest, została dla was wyrównana lecz wy odwróciliście się następnie ku ucieczce).</p>
<p>(26. Then Allah did send down His Sakinah (tranquillity) on His Messenger, and on the believers, and sent down forces (angels) which you saw not, and punished the disbelievers. Such is the recompense of disbelievers).</p>	<p>(26. Następnie Allah zesłał swoją Sakinah (spokój) na swojego wysłannika oraz na wiernych i zesłał siły (aniołów), których nie widzieliście oraz ukarał niewiernych. Taka jest odpłata dla niewiernych).</p>
<p>(27. Then after that Allah will accept the repentance of whom He wills. And Allah is Oft-Forgiving, Most Merciful.)</p>	<p>(27. Następnie Allah zaakceptuje skrucę tego kogo zechce. I Allah jest przebaczący, najbardziej litościwy.)</p>

Jeżeli więc zakazany jest muzułmanom kontakt z najbliższymi, jeżeli ci wybiorą niewiarę – czyli odrzucają islam –, to jak mamy rozumieć powyższą wypowiedź Mahometa, według której „**Kto zerwie więzy rodzinne, ten nie wejdzie do raju**”?

Różne interpretacje Koranu

Następnym posunięciem pana Chadida jest powoływanie się na różne interpretacje Koranu oraz na stwierdzenie, że aby dobrze zrozumieć naukę islamu, należy „interpretować” islam jako całość. Pan Chadid zaznacza, że do tego potrzebna jest oczywiście wiedza oraz znajomość języka arabskiego oraz że zawsze znajdują się ignoranci, którzy będą twierdzić, że Allah każe im zabijać. Pan Chadid twierdzi ponadto, że „za zabicie niewinnej osoby idzie się do piekła”.

Powoływanie się na różne interpretacje Koranu nie jest niczym nowym. To jedna ze strategii do której uciekają się muzułmanie, gdy są przypierani do muru. Najwidoczniej pan Chadid zapomina tutaj o tafsirach, czyli egzegezach Koranu, które nie biorą się przecież znikąd. Ponadto najważniejsze egzegezy Koranu takie jak tafsir Ibn Kathir, tafsir Ibn Abbas oraz tafsir Al-Jalalayn są przecież dostępne w języku angielskim na oficjalnych stronach muzułmańskich. Ostatnią deską ratunku jest tutaj sugerowanie, że do zrozumienia islamu potrzebna jest znajomość języka arabskiego. Jest to więc taka ucieczka do argumentacji, że wszelkie tłumaczenia są błędne. Z taką argumentacją spotykałem się często w przypadku tłumaczeń hadisów *sahih* [autentycznych], które pojawiają się na różnych oficjalnych muzułmańskich stronach internetowych.

Najwyraźniej wszyscy tłumacze błędnie przełożyli nie tylko Koran, egzegezy Koranu ale i również hadisy oraz biografię Mahometa. Najwidoczniej również i fatwy, które ukazują się w języku angielskim (a nie arabskim!) na bardzo znanych muzułmańskich stronach internetowych takich jak <https://islamqa.info/en/> lub <http://www.islamweb.net/en/>, są z pewnością fałszywe lub błędnie interpretowane albo może uczeni, którzy odpowiadają na pytania angielskojęzycznych muzułmanów, nie posiadają wystarczających znajomości języka angielskiego.

Osobiście nie dziwią mnie już takie próby powoływania się na błędne tłumaczenia czy też argumentacja, że do zrozumienia islamu konieczna jest znajomość języka arabskiego¹²⁶. Niestety nawet byli muzułmanie, którzy bardzo dobrze znają język arabski, nie są dla praktykujących muzułmanów jakimkolwiek miarodajnym autorytetem.

„Za zabicie niewinnej osoby idzie się do piekła”

Pan Chadid podaje również, że „za zabicie niewinnej osoby idzie się do piekła”. Jeżeli tak właśnie jest to dlaczego Mahomet wielokrotnie nawoływał do walki z niewiernymi? Dlaczego kazał zabijać każdego, kto nie chciał przyjąć islamu lub płacić haraczu, czyli dżizji? Dlaczego mówił, że wywoływał strach wśród niewiernych na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc?

https://sunnah.com/bukhari/8/87	https://sunnah.com/bukhari/8/87
8 Prayers (Salat)	8 Modły (Salat)
(56) Chapter: The sayings of the Prophet (pbuh) "The earth has been made for me a Masjid (place for praying) and a thing to purify (to perform Tayammum)."	(56) Rozdział: Wypowiedzi proroka: „Ziemia została uczyniona dla mnie meczetem (miejscem odprawiania modłów) oraz rzeczą do oczyszczania (do wykonywania tajammum)."
Narrated Jabir bin `Abdullah:	Przekazał Jabir bin `Abdullah:
Allah's Messenger (ﷺ) said, "I have been given five things which were not given to any amongst the Prophets before me. These are:	Wysłannik Allaha powiedział: „Dano mi pięć rzeczy, które nie otrzymał żaden inny prorok przede mną. A są to:

¹²⁶ Można by tutaj wywnioskować, że wszyscy konwertycy na islam nauczyli się najpierw języka arabskiego zanim zdecydowali się przejść na islam.

-1. Allah made me victorious by awe (by His frightening my enemies) for a distance of one month's journey.	-1. Allah dał mi odnieść zwycięstwa poprzez wzbudzanie przerażenia (zatrważającego moich wrogów) na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc.
-2. The earth has been made for me (and for my followers) a place for praying and a thing to perform Tayammum. Therefore my followers can pray wherever the time of a prayer is due.	-2. Ziemia została dla mnie (i dla moich naśladowców) uczyniona miejscem [odprawiania] modłów oraz rzeczą do wykonywania tajammum. Dlatego też moi naśladowcy mogą odprawiać modły gdziekolwiek, kiedykolwiek nadejdzie czas odprawiania modłów.
-3. The booty has been made Halal (lawful) for me (and was not made so for anyone else).	-3. Łupy zostały dla mnie uczynione Halal (zalegalizowane) (a nie były zalegalizowane dla nikogo innego).
-4. Every Prophet used to be sent to his nation exclusively but I have been sent to all mankind.	-4. Każdy prorok był wysyłany wyłącznie do swojego narodu ale ja zostałem wysłany do całej ludzkości.
-5. I have been given the right of intercession (on the Day of Resurrection.)	-5. Dano mi prawo wstawiennictwa (w Dzień Zmartwychwstania).

Czy kilkadziesiąt hadisów nawołujących muzułmanów do walki przeciwko niewiernym oraz mnóstwo wersetów w Koranie, a szczególnie w surze dziewiątej, zostały błędnie przełożone? Osobiście sprawdzałem różne tłumaczenia na wiele różnych języków i w każdym przekładzie jest jednak mowa o zabijaniu niewiernych. Czy tyłu tłumaczy może się mylić? A może to pan Chadid próbuje nas tutaj beczelnie okłamać uciekając się do takijji?

O czym pan Chadid nie powie ...

Według islamu niewinną osobą jest jedynie praktykujący muzułmanin. Każda osoba, która nie praktykuje islamu lub jest innowiercą, nie może być niewinna. Ponadto każdy muzułmanin, który nie przestrzega skrupulatnie szariatu jest postrzegany jako potencjalny apostata, którego można zabić. Weźmy na przykład muzułmanina, który pije alkohol. Mahomet mówił wielokrotnie co należy uczynić z takimi osobami:

https://sunnah.com/abudawud/40/132	https://sunnah.com/abudawud/40/132
40 Prescribed Punishments (Kitab Al-Hudud)	40 Nakazane kary (Kitab Al-Hudud)
(37) Chapter: One who drinks khamr repeatedly	(37) Rozdział: Ten kto pije khamr [napój odurzający] wielokrotnie
Narrated Mu'awiyah ibn AbuSufyan:	Przekazał Mu'awiyah ibn AbuSufyan:
The Prophet (ﷺ) said: If they (the people) drink wine, flog them, again if they drink it, flog them. Again if they drink it, kill them.	Prorok powiedział: Jeśli oni (ludzie) będą pić wino, wtedy ich wychłostajcie, jeśli będą pić ponownie, wtedy ponownie ich wychłostajcie. A jeśli ponownie będą pić, wtedy ich zabijcie.

https://sunnah.com/nasai/51/123	https://sunnah.com/nasai/51/123
(42) Chapter: Stern Warnings About Drinking Khamr	(42) Rozdział: Surowe ostrzeżenia odnośnie picia Khamr
It was narrated that Ibn 'Umar and a number of the Companions of Muhammad [SAW] said:	Przekazano, że Ibn 'Umar oraz szereg towarzyszy Mahometa powiedzieli:

"The Messenger of Allah [SAW] said: 'Whoever drinks Khamr, whip him; then if he drinks (again), whip him; then if he drinks (again), whip him; then if he drinks (again), kill him.'"	„Wysłannik Allaha powiedział: 'Tego kto pije Khamr, tego wychłostajcie; następnie jeżeli będzie pił (ponownie), wychłostajcie go; następnie jeżeli (ponownie) będzie pił, wychłostajcie go; następnie jeżeli będzie pił (ponownie), wtedy go zabijcie.'"
---	--

Czy więc ISIS czyni coś niewłaściwego, gdy zabija muzułmanów, którzy łamią prawo Mahometa?

Co na przykład z muzułmanami, którzy nie stawiają się na obowiązkowe modły? Z hadisów dowiadujemy się, że Mahomet zamierzał spalić takie osoby żywcem:

https://sunnah.com/bukhari/44/10	https://sunnah.com/bukhari/44/10
44 Khusoomaat	44 Khusoomaat
(5) Chapter: Turning out the sinners and the quarrelsome people of the houses	(5) Rozdział: Wyrzucanie grzeszników oraz kłótliwych ludzi z domów
Narrated Abu Huraira:	Przekazał Abu Huraira:
The Prophet (ﷺ) said, "No doubt, I intended to order somebody to pronounce the Iqama of the (compulsory congregational) prayer and then I would go to the houses of those who do not attend the prayer and burn their houses over them."	Prorok powiedział, „Bez wątplenia zamierzałem nakazać komuś ogłosić Iqamę (obowiązkowe zebranie na) modlitwę a następnie poszedłbym do domów tych, którzy nie przyszli na modlitwę i spaliłbym ich domy nad nimi."

https://sunnah.com/muslim/5/321	https://sunnah.com/muslim/5/321
5 The Book of Mosques and Places of Prayer	5 Księga meczetów oraz miejsc odprawiania modłów
(42) Chapter: The virtue of prayer in congregation, and clarifying the stern warning against staying away from it, and that it is fard kifayah	(42) Rozdział: Cnota [odprawiania] modłów w zgromadzeniu oraz wyjaśnienie odnośnie surowego ostrzeżenia od uchylenia się od tego oraz że jest to fard kifayah [obowiązkowe]
'Abdullah reported Allah's Messenger (ﷺ) as saying about people who are absent from Jumu'a prayer:	'Abdullah przekazał, że wysłannik Allaha powiedział o osobach, które były nieobecne na modlitwie jumuah:
I intend that I should command a person to lead people in prayer, and then burn those persons who absent themselves from Jumu'a prayer in their houses.	Zamierzam aby ktoś poprowadził ludzi na modlitwę a potem spalę te osoby w ich domach, które były nieobecne na modlitwie jumuah.

https://sunnah.com/ibnmajah/4/57	https://sunnah.com/ibnmajah/4/57
4 The Book On The Mosques And The Congregations	4 Księga meczetów oraz zgromadzeń
(17) Chapter: Severe warning Against Missing Prayer In Congregation	(17) Rozdział: Surowe ostrzeżenie przed nieobecnością przy odprawianiu modłów w zgromadzeniu
It was narrated that Abu Hurairah said:	Przekazano, że Abu Hurairah powiedział:
"The Messenger of Allah said: 'I was thinking of commanding that the call to prayer be given, then I would tell a man to lead the people in prayer, then I would go out with some other men carrying bundles of wood, and go to people who do not attend the prayer, and burn their houses down around them.'"	„Wysłannik Allaha powiedział: 'Rozmyślałem nad rozkazaniem wydania wezwania do modłów a następnie chciałem nakazać pewnej osobie aby poprowadziła modły a następnie poszedłbym razem z kilkoma mężczyznami, którzy wzięliby ze sobą wiązki drewna, i wybrałbym się do ludzi, którzy nie przyszli na modły i spaliłbym ich domy wokół nich.'"

Ponadto w fatwie 14231¹²⁷ mamy podane, że osoba, które nie odprawia modłów, powinna otrzymać trzy dni do namysłu a jeżeli nie zmieni swojego zdania, wtedy należy ją zabić. Czy więc ISIS czyni coś niewłaściwego zabijając osoby, które nie chcą odprawiać islamskich modłów?

Co w przypadku muzułmanina, który ze szczerego serca zaprzyjaźni się z niewiernym? Koran 5: 51¹²⁸ podaje, że taka osoba dopuściła się apostazji i nie jest już dłużej objęta ochroną Allaha. Dowiadujemy się o tym szczególnie z egzegezy sury 5: 51 według Ibn Abbasa¹²⁹:

Tanwîr al-Miqbâs min Tafsîr Ibn 'Abbâs	Tanwîr al-Miqbâs min Tafsîr Ibn 'Abbâs
(O ye who believe!) in Muhammad and the Qur'an.	(O wy którzy wierzycie!) w Mahometa i Koran.
(Take not the Jews and Christians for friends) seeking their assistance and help.	(Nie bierzcie Żydów i chrześcijan za przyjaciół) ubiegając się o ich pomoc i wsparcie.
(They are friends one to another) He says: some are followers of the religion of others in secret and in the open, just as they are friends of each other.	(Oni są przyjaciółmi jedni dla drugich) On mówi: niektórzy z nich są potajemnie i otwarcie wyznawcami religii innych, tak jak i są przyjaciółmi jedni dla drugich.
(He among you) O group of believers (who taketh them for friends) seeking their assistance and help (is (one) of them) in alliance and is not included in Allah's protection and safety.	(Ten spośród was) O grupo wiernych (kto weźmie ich za przyjaciół) ubiegając się o ich pomoc i wsparcie (ten jest (jednym) z nich) w przymierzu i nie jest objęty ochroną Allaha i jego bezpieczeństwem.
(Lo! Allah guideth not) to His religion and proof (wrong-doing folk) the Jews and Christians.	(Oto spójrzcie! Allah nie prowadzi) do swojej religii i świadectwa (źle czyniącego ludu) Żydów i chrześcijan.

Jeżeli więc muzułmanin zaprzyjaźnił się (szczerze) z niewiernym, wtedy nie jest dłużej objęty ochroną Allaha oraz stał się Żydem lub chrześcijaninem czyli apostatą – dowiadujemy się o tym również z egzegezy sury 5:51 według Ibn Kathira¹³⁰ – a życie i majątek takiego muzułmanina nie są już dłużej chronione przez szariat.

Tutaj nasuwa się uzasadnione pytanie odnośnie kary za apostazję. Cóż, Mahomet kazał takie osoby zabijać:

https://sunnah.com/bukhari/88/5	https://sunnah.com/bukhari/88/5
88 Apostates	88 Apostaci
(2) Chapter: Al-Murtad and Al-Murtaddah	(2) Rozdział: Al-Murtad oraz Al-Murtaddah
Narrated `Ikrima:	Przekazał `Ikrima:
Some Zanadiqa (atheists) were brought to `Ali and he burnt them.	Do Aliego przyprowadzono paru ateistów i ten ich spalił.
The news of this event, reached Ibn `Abbas who said, "If I had been in his place, I would not have burnt them, as Allah's Messenger (ﷺ) forbade it, saying, 'Do not punish anybody with Allah's punishment (fire).'	Ta wiadomość dotarła do Ibn Abbasa, który powiedział: „Gdybym to ja był na jego miejscu, wtedy nie spaliłbym ich [żywcem], ponieważ wysłannik Allaha zabronił tego mówiąc: 'Nie karzcie nikogo karą Allaha (ogniem).'
I would have killed them according to the statement of Allah's Messenger (ﷺ), 'Whoever changed his Islamic religion, then kill him.'"	Zabiłbym ich według oświadczenia wysłannika Allaha, 'Ktokolwiek zmieni swoją muzułmańską religię, tego zabijcie.'"

¹²⁷ <https://islamqa.info/en/14231>

¹²⁸ Zobacz <https://quran.com/5/51>. Przetłumaczony werset znajduje się w rozdziale „Kto zerwie więzy rodzinne, ten nie wejdzie do raju”.

¹²⁹

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=5&tAyahNo=51&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

¹³⁰ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=767&Itemid=60

https://sunnah.com/nasai/37/94	https://sunnah.com/nasai/37/94
37 The Book of Fighting [The Prohibition of Bloodshed]	37 Księga walki [Zakaz przelewania krwi]
(14) Chapter: The Ruling on Apostates	(14) Rozdział: Orzeczenie w związku z apostatami
Ibn 'Abbas said: "The Messenger of Allah [SAW] said: 'Whoever changes his religion, kill him.'"	Ibn 'Abbas powiedział: „Wysłannik Allaha powiedział: 'Ktokolwiek zmieni swoją religię, tego zabijcie.'"

Czy więc muzułmanów, którzy podają się za przyjaciół niemuzułmanów można natychmiast uznać za apostatów? Niezupełnie. Koran 3:28 zezwala muzułmanom na okazanie przyjaźni niewiernym „zewnątrznie” gdy są w sytuacji zagrożenia, czyli w przypadku w którym muzułmanie są na przykład w mniejszości lub obawiają się represji, dyskryminacji, nietolerancji itp.

Sura 3: 28¹³¹ podaje:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
Let not the believers take the disbelievers as Auliya (supporters, helpers, etc.) instead of the believers, and whoever does that will never be helped by Allah in any way, except if you indeed fear a danger from them.	Niech wierni nie biorą sobie niewiernych za Auliya (sprzymierzeńców, pomocników itd.) zamiast wiernych a ktokolwiek tak uczyni, ten nigdy nie otrzyma pomocy od Allaha w żaden sposób, chyba że obawiacie się jakiegoś niebezpieczeństwa z ich strony.
And Allah warns you against Himself (His Punishment), and to Allah is the final return.	I Allah ostrzega was przed samym sobą (jego karą) i do Allaha prowadzi ostateczna droga powrotna.

Jeżeli więc muzułmanie obawiają się jakiegoś zagrożenia czy też niebezpieczeństwa ze strony niewiernych, wtedy mogą zaprzyjaźnić się z niemuzułmanami, okazując im przyjaźń oczywiście tylko zewnątrznie. Tafsir Ibn Kathir¹³² podaje odnośnie wersetu 3:28:

The Prohibition of Supporting the Disbelievers	Zakaz wspierania niewiernych
Allah prohibited His believing servants from becoming supporters of the disbelievers, or to take them as comrades with whom they develop friendships, rather than the believers.	Allah zabronił swoim wiernym sługom aby stali się sprzymierzeńcami niewiernych, lub aby wzięli ich jako towarzyszy z którymi zawierają przyjaźń, zamiast z wiernymi.
Allah warned against such behavior when He said,	Allah ostrzegał przed takim zachowaniem, gdy powiedział,
﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾	﴿وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ﴾
(And whoever does that, will never be helped by Allah in any way) meaning, whoever commits this act that Allah has prohibited, then Allah will discard him.	(A ktokolwiek tak uczyni, ten nigdy nie otrzyma pomocy od Allaha w żaden sposób) co oznacza, ktokolwiek popełni ten czyn, którego Allah zabronił, tego Allah porzuci.
Similarly, Allah said,	Podobnie Allah powiedział,
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ﴾	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ تَلْقَوْنَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ﴾
(O you who believe!	(O wy którzy wierzycie!
Take not My enemies and your enemies as friends, showing affection towards them), until,	Nie bierzcie sobie moich wrogów i waszych wrogów za przyjaciół, okazując im sympatię), dopóki

¹³¹ <https://quran.com/3/28>

¹³² http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=550&Itemid=46

﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾	﴿وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾
(And whosoever of you does that, then indeed he has gone astray from the straight path.)60: 1(.Allah said,	(A ktokolwiek z was tak uczyni, ten zaprawdę zboczył z drogi prostej.))60: 1(.Allah powiedział,
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾
(O you who believe! Take not for friends disbelievers instead of believers.	(O wy którzy wierzycie! Nie zaprzyjaźniajcie się z niewiernymi zamiast z wiernymi.
Do you wish to offer Allah a manifest proof against yourselves))4: 144(, and,	Czy chcecie przygotować Allahowi przeciwko wam samym dowód oczywisty))4: 144(, oraz,
﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَى أَوْلِيَاءَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَإِنَّهُ مِنْهُمْ﴾
(O you who believe! Take not the Jews and the Christians as friends, they are but friends of each other. And whoever befriends them, then surely, he is one of them.))5: 51(.	(O wy którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół Żydów i chrześcijan, oni są przyjaciółmi jedni dla drugich. A kto się z nimi zaprzyjaźni, ten z pewnością jest jednym z nich.))5: 51(.
Allah said, after mentioning the fact that the faithful believers gave their support to the faithful believers among the Muhajirin, Ansar and Bedouins,	Allah powiedział, po wspomnieniu o fakcie, że wierni ofiarowali swoje wsparcie dla wiernych spośród Muhadżirów [emigranci], Ansarów oraz beduinów,
﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَصْمِ أَوْلِيَاءَ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾	﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَصْمِ أَوْلِيَاءَ بَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ﴾
(And those who disbelieve are allies of one another, (and) if you do not behave the same, there will be Fitnah and oppression on the earth, and a great mischief and corruption.)	(A ci, którzy nie uwierzą są sprzymierzeńcami jedni dla drugich (a) jeśli nie będziecie się zachowywać w ten sam sposób, wtedy na ziemi będzie fitnah oraz ucisk na ziemi i wielkie zepsucie i zgorzenie.)
)8: 73(. Allah said next,	)8: 73(. Następnie Allah powiedział,
﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً﴾	﴿إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقَةً﴾
(unless you indeed fear a danger from them) meaning, except those believers who in some areas or times fear for their safety from the disbelievers.	(chyba że obawiacie się jakiegoś niebezpieczeństwa z ich strony) co oznacza oprócz tych wiernych, którzy w niektórych regionach lub czasach obawiają się o swoje bezpieczeństwo ze strony niewiernych.
In this case, such believers are allowed to show friendship to the disbelievers outwardly, but never inwardly.	W takim przypadku takim wiernym wolno okazać przyjaźń niewiernym zewnątrz, ale nigdy wewnątrz.
For instance, Al-Bukhari recorded that Abu Ad-Darda' said, "We smile in the face of some people although our hearts curse them."	Na przykład Al-Bukhari zanotował, że Abu Ad-Darda powiedział: „Uśmiechamy się do niektórych ludzi, podczas gdy nasze serca ich przeklinają.”
Al-Bukhari said that Al-Hasan said, "The Tuqyah is allowed until the Day of Resurrection."	Al-Bukhari powiedział, że Al-Hasan powiedział: „Takijja jest dozwolona do Dnia Zmartwychwstania.”
Allah said,	Allah powiedział,
﴿وَيَحْذَرِكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾	﴿وَيَحْذَرِكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ﴾
(And Allah warns you against Himself.) meaning, He warns you against His anger and the severe torment He prepared for those who give their support to His enemies, and those who have enmity with His friends,	(I Allah ostrzega was przed samym sobą.) co oznacza, że ostrzega was przed swoim gniewem i straszną męką, którą przygotował dla tych, którzy wspierają jego wrogów oraz tych, którzy okazują wrogość wobec jego przyjaciół,
﴿وَالَى اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾	﴿وَالَى اللَّهُ الْمَصِيرُ﴾

(And to Allah is the final return) meaning, the return is to Him and He will reward or punish each person according to their deeds.	(I do Allaha prowadzi ostateczna droga powrotna) co oznacza, że powrót jest do niego i on wynagrodzi lub ukarze każdą osobę według jej uczynków.
﴿قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تَبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكَمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾	﴿قُلْ إِنْ تَخَفُوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تَبْدُوهُ يَعْلَمَهُ اللَّهُ وَيَعْلَمَ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ - يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيَحْذَرُكَمُ اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَعُوفٌ بِالْعِبَادِ﴾
(29. Say: "Whether you hide what is in your breasts or reveal it, Allah knows it, and He knows what is in the heavens and what is in the earth.	(29. Powiedz: „Niezależnie od tego czy ukrywacie to, co jest w waszych piersiach, czy to ujawnicie – Allah o tym wie i on wie, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi.
And Allah is able to do all things.")	I Allah jest w stanie uczynić wszystko.")
(30. On the Day when every person will be confronted with the good he has done, and all the evil he has done, he will wish that there were a great distance between him and his evil.	(30. W tym Dniu, gdy każda osoba zostanie skonfrontowana z dobrymi rzeczami, które uczyniła, i ze złymi rzeczami, które uczyniła, i będzie pragnęła aby pomiędzy złymi rzeczami a nią była ogromna odległość.
And Allah warns you against Himself and Allah is full of kindness with the servants.)	I Allah ostrzega was przed samym sobą i Allah jest pełen życzliwości wobec swoich sług.)

Dowiadujemy się więc tutaj, że muzułmanom wolno okazywać przyjaźń wobec niemuzułmanów „zewnątrznie”, ale nigdy „wewnątrznie” – czyli chodzi o udawaną przyjaźń. Ponadto Abu Ad-Darda – jeden z towarzyszy Mahometa – powiedział: **„Uśmiejemy się do niektórych ludzi, podczas gdy nasze serca ich przeklinają.”** Oprócz tego Al-Hasan powiedział: **„Takijja jest dozwolona do Dnia Zmartwychwstania.”**

Muzułmanie mogą więc udawać przyjaciół niemuzułmanów gdy znajdują się w „trudnej” sytuacji, co oznacza, że mogą okłamywać niemuzułmanów w kwestiach związanych z wiarą, jeżeli obawiają się prześladowań¹³³ czy też negatywnych skutków – jeżeli wyjawiliby prawdziwe cele islamu. Tutaj należy zadać następujące pytanie: dlaczego muzułmanie mieliby obawiać się prześladowań ze strony niewiernych? Odpowiedź na to pytanie znajduje się w surze dziewiątej, czyli przedostatniej chronologicznie objawionej surze Mahometowi przez „anioła” Dżibrila, w której Mahomet otrzymuje nakaz ujarzmiania oraz podbijania wszelkich niemuzułmanów. Sura dziewiąta jest jedną długą litaniją nawołującą do walki oraz podboju niewiernych. Dlaczego więc muzułmanie mieliby udawać, że są przyjaciółmi niewiernych? Ponieważ ostateczne nakazy Mahometa ujawniają prawdziwe oblicze islamu: walka dopóki każda osoba nie przyjmie islamu i nie stanie się muzułmaninem.

Co jednak z taką osobą – takim muzułmaninem–, który szczerze zaprzyjaźni się z niewiernym – powiedzmy chrześcijaninem – i pomoże mu na przykład w ucieczce przed dżihadystami z państwa islamskiego lub ukryje go u siebie w domu? Taki muzułmanin dopuścił się apostazji i stał się jednym z niewiernych – jak podaje sura 5:51. Czy więc ISIS czyni coś niewłaściwego, gdy zabija muzułmanów, którzy dopuścili się zdrady oraz apostazji? Oczywiście, że nie.

Takich przykładów jest oczywiście mnóstwo. Niestety pan Chadid – tak jak i większość muzułmanów na Zachodzie – nigdy nie przyzna się do tego, że wszelkie zabójstwa, morderstwa na takich muzułmanach są zgodne z szariatem.

¹³³ Zauważmy, że nie chodzi tutaj o wypieranie się swojej wiary w celu uratowania swojego życia.

Pokojowe wersety Koranu

Pan Chadid przytacza następnie trzy wersety z Koranu sugerując, że nawołują do pokoju oraz dialogu. Pierwszy werset podany przez pana Chadida to werset 49: 13¹³⁴:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
O mankind! We have created you from a male and a female, and made you into nations and tribes, that you may know one another.	O ludzie! Stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was ludami i plemionami, abyście się wzajemnie znali.
Verily, the most honourable of you with Allah is that (believer) who has At-Taḳwa [i.e. one of the Muttaḳun (pious - see V. 2: 2)].	Zaprawdę najbardziej szlachetny spośród was w obliczu Allaha, to ten (wierny), który posiada At-Taḳwa [tzn. jeden spośród Muttaḳun] (bogobożnych – patrz werset 2: 2).
Verily, Allah is All-Knowing, All-Aware.	Zaprawdę, Allah jest wszechwiedzący, wszechświadomy.

Pierwsze zdanie sury 49: 13 – „O ludzie! Stworzyliśmy was z mężczyzny i kobiety i uczyniliśmy was ludami i plemionami, abyście się wzajemnie znali” – wydaje się być bardzo pokojowe i wzywające do tolerancji. Ale czy tego naprawdę uczy islam?

W wersecie 49: 10¹³⁵ mamy podane, że wierni – czyli muzułmanie – są dla siebie braćmi. Czy więc braćmi dla muzułmanów są również niewierni? Odpowiedź znajduje się na stronie należącej do Królestwa Arabii Saudyjskiej: <http://alifta.com>.

W fatwie¹³⁶ zatytułowanej „A Kafir cannot be a brother of a Muslim”, czytamy:

A Kafir cannot be a brother of a Muslim	Kafir [niewierny] nie może być bratem muzułmanina
Q: A Christian man lives with me. He calls me "brother" and claims that we are brothers.	Pytanie: Mieszka ze mną pewien chrześcijanin. Nazywa mnie „bratem” i twierdzi, że jesteśmy braćmi.
We eat and drink together. Is this permissible or not?	Razem jemy i pijemy. Czy jest to dozwolone czy nie?
A: A Kafir (non-Muslim) cannot be the brother of a Muslim.	Odpowiedź: Kafir (niemuzułmanin) nie może być bratem muzułmanina.
Allah (Glorified be He) says, The believers are nothing else than brothers (in Islāmic religion).	Allah (niech będzie wychwalany) powiada, Wierni są niczym więcej jak tylko braćmi (w religii islamskiej).
The Prophet (peace be upon him) said, A Muslim is the brother of a fellow-Muslim.	Prorok (pokój z nim) powiedział, Muzułmanin jest bratem drugiego muzułmanina.
Kafirs, whether they are Jewish, Christians, idol-worshippers,	Kafirowie, niezależnie od tego czy Żydzi, chrześcijanie, bałwochwalcy ¹³⁷ ,
(Part No. 6; Page No. 393)	(Część numer 6; strona numer 393)
Magi, communists or others cannot be fellow brothers of the Muslims.	Magowie, komuniści czy inni nie mogą być braćmi muzułmanów.

¹³⁴ <https://quran.com/49/13>

¹³⁵ <https://quran.com/49/10>

¹³⁶

<http://alifta.com/Fatawa/FatawaChapters.aspx?languagename=en&View=Page&PageID=820&PageNo=1&BookID=14>

¹³⁷ Według islamu politeistami są również chrześcijanie – zobacz np. fatwa numer 6568: <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=6568> – oraz egzegeza Ibn Kathira odnośnie sury 9:31 gdzie czytamy, że walka przeciwko Żydom i chrześcijanom jest zgodna z prawem [szariatem] ponieważ są to bałwochwalcy oraz niewierni: http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=2565&Itemid=64.

It is impermissible to consider them friends.	Uznawanie ich za przyjaciół jest zabronione.
However, there is no harm in eating with them at sometimes, whether in a public feast or an invitation.	Jednakże nie ma w tym nic złego aby czasem z nimi jeść czy to w miejscu publicznym na festynie czy podczas zaproszenia.
As for taking them as fellows and eating with them on a regular basis, this is impermissible.	Jeśli chodzi o uznanie ich za kolegów oraz jedzenie razem z nimi regularnie, to jest to zabronione.
Allah prevented Muslims to ally themselves with Kafirs or love them.	Allah powstrzymał muzułmanów od sprzymierzania się z kafirami lub miłowania ich.
(...)	(...)

Jeżeli więc niewierni nie mogą być „braćmi” dla muzułmanów – a jak podaje sura 5: 51 muzułmanom zakazana jest szczerą przyjaźń z niewiernymi – to o co chodzi w surze 49: 13?

Werset 13 został „objawiony” w związku z pewną osobą o imieniu Thabit Ibn Qays Ibn Shammas oraz w związku z Bilalem, który był pod pewnym względem uprzywilejowany, ponieważ należał do bliskich towarzyszy Mahometa. Ibn Abbas podaje w tafsirze odnośnie sury 49:13¹³⁸:

Tafsîr Ibn 'Abbâs (O mankind!)	Tafsîr Ibn 'Abbâs (O ludzie!)
This was revealed about Thabit Ibn Qays Ibn Shammas who said to a man:	To zostało objawione odnośnie Thabita Ibn Qaysa Ibn Shammasa, który powiedział do pewnego mężczyzny:
“You are the son of so-and-so” in reference to his mother; and it is also said that it was revealed about Bilal the muezzin of the Prophet (pbuh).	„Ty jesteś synem takiej a takiej” odnosząc się do jego matki; powiedziano również, że zostało to objawione odnośnie Bilala, muezzina proroka.
When Bilal gave the call to prayer in Mecca after its conquest, a group of men from Quraysh, among whom were Sahl Ibn 'Amr, al-Harth Ibn Hisham and Abu Sufyan Ibn Harb, said:	Gdy Bilal wzywał do odprawiania modłów w Mekce po jej podboju, wtedy pewna grupa mężczyzn spośród Kurajszytów, wśród których byli Sahl Ibn 'Amr, al-Harth Ibn Hisham oraz Abu Sufyan Ibn Harb, powiedziała:
“Did Allah and His Messenger not find anyone to call to prayer except this raven”.	„Czy Allah i jego wysłannik nie mogli znaleźć kogoś innego do wzywania do odprawiania modłów poza tym krukiem”.
In response, Allah said: (Lo! We have created you male and female) from Adam and Eve, (and have made you nations and tribes that ye may know one another.	Odpowiadając Allah powiedział: (Oto spójrzcie! Oto stworzyliśmy was mężczyzną i kobietą) z Adama i Ewy (i uczyniliśmy was ludami i plemionami, abyście się wzajemnie znali.
Lo! the noblest of you) in the Hereafter, (in the sight of Allah) on the Day of Judgement, (is the best in conduct) in the life of the world; which in this case is Bilal.	Oto spójrzcie! najbardziej szlachetny spośród was) w życiu ostatecznym, (w oczach Allaha) w Dzień Sądu, (to ten, który najlepiej postępuje) w życiu doczesnym; a w tym przypadku jest to Bilal.
(Lo! Allah is Knower) of your status and lineage, (Aware) of your works and standing in His sight.	(Oto spójrzcie! Allah zna) wasz status i rodowód, ([jest] świadom) waszych dzieł i stawania w jego obliczu.

138

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=49&tAyahNo=13&tDisplay=yes&UserProfile=0&LanguageId=2>

Tak więc sura 49:13 nie została „objawiona” w związku z niewiernymi, nawołując muzułmanów do dialogu oraz pokojowego współistnienia z niemuzułmanami, lecz jakoby w obronie Bilala¹³⁹, którego Mahomet obdarzał specjalnymi przywilejami.

Drugie zdanie sury 49: 13 odnosi się natomiast do najbardziej szlachetnych, bogobojnych muzułmanów. Muhsin Khan podaje tutaj odnośnik do sury 2:2¹⁴⁰, w której czytamy:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
This is the Book (the Quran), whereof there is no doubt, a guidance to those who are Al-Muttaqun [the pious and righteous persons who fear Allah much (abstain from all kinds of sins and evil deeds which He has forbidden) and love Allah much (perform all kinds of good deeds which He has ordained)].	To jest księga (Koran), co do której nie ma żadnych wątpliwości, że jest przewodnictwem dla tych, którzy są Al-Muttaqun [bogobojni oraz sprawiedliwi, którzy okazują wiele bojaźni wobec Allaha (powstrzymują się od wszelkiego rodzaju grzechów oraz złych uczynków, których On zabronił) oraz bardzo miłują Allaha (czynią wszelkiego rodzaju dobre uczynki, które On nakazał)].

Tak więc najbardziej szlachetną osobą jest bogobojny muzułmanin, który powstrzymuje się od wszelkich islamskich grzechów oraz złych uczynków, których zabronił Allah. To obejmuje oczywiście zakaz czczenia kogokolwiek poza Allahem – a więc szczególnie czczenia Chrystusa jako Boga –, zakaz szczerzego zaprzyjaźniania się z niewiernymi, zakaz spożywania alkoholu oraz wieprzowiny, przestrzeganie nakazu odprawiania modłów, przestrzeganie płacenia obowiązkowego zakatu czyli tak zwanej jałmużny itd. Czy „dobry”, bogobojny muzułmanin miałby według islamu okazywać tolerancję oraz chęć do dialogu oraz pokojowego współistnienia z niewiernymi, jeżeli zarówno Allah jak i Mahomet nakazują muzułmanom podbój niewiernych?

https://sunnah.com/bukhari/56/158	https://sunnah.com/bukhari/56/158
56 Fighting for the Cause of Allah (Jihaad)	56 Walka na drodze Allaha (Dżihad)
(102) Chapter: The invitation of the Prophet saws to embrace Islam	(102) Rozdział: Zaproszenie proroka do przyjęcia islamu
Narrated Abu Huraira:	Przekazał Abu Huraira:
Allah 's Apostle said, " I have been ordered to fight with the people till they say, 'None has the right to be worshipped but Allah,' and whoever says, 'None has the right to be worshipped but Allah,' his life and property will be saved by me except for Islamic law, and his accounts will be with Allah, (either to punish him or to forgive him.)"	Apostoł Allaha powiedział, „Otrzymałem rozkaz, aby walczyć przeciwko ludziom dopóki nie powiedzą: 'Nikt nie ma prawa być czczony poza Allahem' a ktokolwiek powie 'Nikt nie ma prawa być czczony poza Allahem', tego życie oraz majątek będzie oszczędzone przeze mnie, poza sprawami związanymi z prawem islamskim a jego uczynki będą rozliczane przed Allahem (który albo go ukarze albo mu przebaczy)."

Drugi werset podany przez pana Chadida – czyli sura 2: 136¹⁴¹ – odnosi się do rzekomego wierzenia we wszystko to, co zostało zesłane różnym prorokom oraz Jezusowi – chodzi tutaj o (muzułmańską) Ewangelię.

¹³⁹ Więcej informacji o Bilalu znajduje się w mojej publikacji „Czy islam jest naprawdę religią miłosierdzia Bożego? Odpowiedź na artykuł Pani Edyty Chadid” na stronie 53 na następującej stronie internetowej: <http://www.investigateislam.com/wp-content/uploads/2017/04/Czy-islam-jest-religią-miłosierdzia-bożego.pdf>.

¹⁴⁰ <https://quran.com/2/2>

¹⁴¹ <https://quran.com/2/136>

Muhsin Khan	Muhsin Khan
Say (O Muslims), "We believe in Allah and that which has been sent down to us and that which has been sent down to Ibrahim (Abraham), Isma'il (Ishmael), Ishaque (Isaac), Ya'qub (Jacob), and to Al-Asbat [the twelve sons of Ya'qub (Jacob)], and that which has been given to Musa (Moses) and 'Iesa (Jesus), and that which has been given to the Prophets from their Lord.	Powiedzcie (o muzułmanie), „My wierzymy w Allaha i w to, co nam zostało zesłane, i w to, co zostało zesłane Ibrahimowi (Abrahamowi), Isma'ilowi (Izmaelowi), Ishaque'owi (Izaakowi), Ya'qubowi (Jakubowi) oraz Al-Asbat [dwunastu synom Ya'quba (Jakuba)] oraz to, co zostało przekazane Musie (Mojżeszowi) oraz 'Iesie (Jezusowi) oraz to co zostało przekazane prorokom od ich Pana.
We make no distinction between any of them, and to Him we have submitted (in Islam)."	Nie czynimy żadnej różnicy pomiędzy nimi i Jemu poddaliśmy się (w islamie)."

Według pana Chadida werseł ten ma rzekomo nawoływać do pokoju oraz dialogu. Niestety według islamu wszelkie inne religie zostały anulowane przez islam. Czytamy o tym w wielu różnych fatwach, takich jak 252493¹⁴², 138659¹⁴³, 21534¹⁴⁴, 10213¹⁴⁵, 6688¹⁴⁶ itd. Wersetem podawanym na dowód anulowania wszelkich innych religii jest sura 3: 85¹⁴⁷, gdzie czytamy:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
And whoever seeks a religion other than Islam, it will never be accepted of him, and in the Hereafter he will be one of the losers.	A ktokolwiek poszukuje innej religii niż islam – nie będzie to nigdy od niego przyjęte a w życiu ostatecznym będzie pośród tych, którzy ponieśli stratę.

W co mieliby więc wierzyć muzułmanie? W biblijną Ewangelię, która przeczy Koranowi czy raczej w Koran? Czy muzułmanie wierzą w Ewangelię Chrystusa? Czy przestrzegają nauk Chrystusa? Mahomet pozwolił przecież na kłamanie, uprawianie pedofilii, zawieranie tak zwanych małżeństw tymczasowych, mordowanie niewiernych jeżeli nie będą chcieli przyjąć islamu ani płacić dżizji itd. Czy muzułmanie uważają, że Chrystus jest Bogiem, który przyszedł na świat aby zbawić ludzkość swoją śmiercią na krzyżu? Koran stanowczo temu przeczy w wersecie 4: 157¹⁴⁸. Podany przez pana Chadida werseł 2: 136 jest więc tylko nic nie znaczącym, pustym frazesem.

Trzecim przytoczonym przez pana Chadida wersem jest sura 2: 62, która powtarza się w wersecie 5: 69. Sura 2: 62¹⁴⁹ brzmi następująco:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
Verily! Those who believe and those who are Jews and Christians, and Sabians, whoever believes in Allah and the Last Day and do righteous good deeds shall have their reward with their Lord, on them shall be no fear, nor shall they grieve.	Zaprawdę! Ci, którzy wierzą i ci, którzy są Żydami i chrześcijanami i Sabejczykami ¹⁵⁰ , ktokolwiek wierzy w Allaha i w Dzień Ostatni i czyni uczynki sprawiedliwe, ten otrzyma nagrodę u swego Pana; i niech nie obawia się ani nie będzie zasmucony.

Wersel ten jest często przytaczany przez muzułmanów, aby wskazać na tolerancję oraz pokojowość islamu; niestety jest to jeden z wielu wersetów, który został unieważniony.

¹⁴² www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=252493

¹⁴³ www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=138659

¹⁴⁴ <https://islamqa.info/en/21534>

¹⁴⁵ <https://islamqa.info/en/10213>

¹⁴⁶ <https://islamqa.info/en/6688>

¹⁴⁷ <https://quran.com/3/85>

¹⁴⁸ <https://quran.com/4/157>

¹⁴⁹ <https://quran.com/2/62>

¹⁵⁰ Bardzo ciekawa jest w tym kontekście wzmianka o Sabejczykach.

Dowiadujemy się o tym z tafsiru Ibn Kathira odnośnie wersetu 2:62¹⁵¹:

The Meaning of Mu'min, or Believer	Znaczenie słowa „Mu'min” lub wierny
`Ali bin Abi Talhah narrated from Ibn `Abbas, about,	`Ali bin Abi Talhah przekazał od Ibn `Abbasa odnośnie,
﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّيِّئِينَ مِنَ ءَامَنَ يَاللّٰهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾	﴿إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّيِّئِينَ مِنَ ءَامَنَ يَاللّٰهُ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾
(Verily, those who believe and those who are Jews and Christians, and Sabians, whoever believes in Allah and the Last Day) that Allah revealed the following Ayah afterwards,	(Zaprawdę, ci którzy uwierzyli i którzy są Żydami i Chrześcijanami oraz Sabejczykami, ktokolwiek wierzy w Allaha i w Dzień Ostatni) że Allah objawił później następujący ajat,
﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾	﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ﴾
(And whoever seeks religion other than Islam, it will never be accepted of him, and in the Hereafter he will be one of the losers) (3:85).	(A ktokolwiek poszukuje innej religii niż islam, nie będzie to nigdy od niego przyjęte a w życiu ostatecznym będzie pośród tych, którzy ponieśli stratę) (3:85).
This statement by Ibn `Abbas indicates that Allah does not accept any deed or work from anyone, unless it conforms to the Law of Muhammad that is, after Allah sent Muhammad.	To oświadczenie wydane przez Ibn `Abbasa wskazuje na to, że Allah nie akceptuje żadnego czynu lub czynności od kogokolwiek, chyba że jest to zgodne z prawem Mahometa, to znaczy po tym gdy Allah wysłał Mahometa.
Before that, every person who followed the guidance of his own Prophet was on the correct path, following the correct guidance and was saved.	Przedtem każda osoba, która podążała za przewodnictwem swojego proroka znajdowała się na prawidłowej drodze podążając za prawidłowym przewodnictwem i była zbawiona.

Dowiadujemy się więc tutaj, że sura 2:62 została unieważniona przez werset 3:85, w którym Allah podaje, że jedyną zaakceptowaną przez niego religią jest islam:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
And whoever seeks a religion other than Islam, it will never be accepted of him, and in the Hereafter he will be one of the losers.	A ktokolwiek poszukuje innej religii niż islam – nie będzie to nigdy od niego przyjęte a w życiu ostatecznym będzie pośród tych, którzy ponieśli stratę.

Pan Chadid wie oczywiście, że pokojowe wersety Koranu takie jak 2:62 zostały unieważnione. Czy miałyby jednak uświadomić niewiernych, że jest to jeden z wielu unieważnionych wersetów? Takich rzeczy nie dowiemy się nigdy od praktykującego muzułmanina a tym bardziej od imama czy też muftiego, który nie zamierza przecież zdradzić niewiernym planu Mahometa: podbój.

Dialog międzyreligijny

Pod koniec pan Chadid nawiązuje krótko do dialogu – zapewne – międzyreligijnego. Osobiście zastanawiam się jak miałyby wyglądać dialog z przedstawicielami systemu totalitarnego jakim jest islam, którego prorok nakazał swoim naśladowcom zabijać niewiernych jeżeli ci nie będą chcieli przyjąć islamu lub płacić haraczu? Działalność Mahometa była na początku oczywiście pokojowa lecz już wtedy Mahomet zamierzał pobić niewiernych i przywłaszczyć sobie ich kosztowności. Później, gdy Mahomet stał się już dowódcą pokaźnej armii, przesłanie islamu zmieniło się diametralnie. Pokojowość

¹⁵¹ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=371

i tolerancja została zastąpiona przez wrogość i nakaz do walki z niewiernymi.

Dialog z wyznawcami Mahometa nie jest więc możliwy, ponieważ na dłuższą metę nic z niego nie wyjdzie, gdyż tak naprawdę całokształt przesłania Mahometa można znaleźć w surze 8:39 oraz 47:35:

https://quran.com/8/39	https://quran.com/8/39
Muhsin Khan	Muhsin Khan
And fight them until there is no more Fitnah (disbelief and polytheism: i.e. worshipping others besides Allah) and the religion (worship) will all be for Allah Alone [in the whole of the world].	I zwalczajcie ich, aż nie będzie już fitny (niewiara i politeizm: tzn. czczenie innych boskości poza Allahem) a religia (czczenie) w całości będzie należeć tylko do Allaha [na całym świecie].
But if they cease (worshipping others besides Allah), then certainly, Allah is All-Seer of what they do.	Ale jeśli się powstrzymają (od czczenia innych oprócz Allaha), wtedy Allah zaprawdę jest wszechwidzący co oni czynią.

Drugie zdanie powyższego wersetu odnosi się oczywiście do podbitych niewiernych, którzy zostali zmuszeni do czczenia Allaha i przyjęcia islamu.

https://quran.com/47/35	https://quran.com/47/35
Muhsin Khan	Muhsin Khan
So be not weak and ask not for peace (from the enemies of Islam), while you are having the upper hand.	Nie bądźcie więc słabi i nie wzywajcie do pokoju (wrogów islamu) gdy jesteście górą.
Allah is with you, and will never decrease the reward of your good deeds.	Allah jest z wami i nigdy nie umniejszy nagrody za wasze uczynki.

Dzieci Boga

Osobiście nie spodziewałem się, że pan Chadid posunie się do wyciągnięcia z worka kłamstw argumentu „dzieci jednego Boga”, ponieważ muzułmanie nigdy nie byli, nie są i nigdy nie będą dziećmi jakiegokolwiek „B”oga, tak więc nazywanie muzułmanów dziećmi Boga jest nie tylko nieporozumieniem ale również ogromnym kłamstwem.

<http://www.sultaneducation.com/Ask%20the%20Imam.html>

(...) It is against Islam to all (SIC!) Allah a father or say that He has a son or that we are his children; this is the worst of crimes. (...)	(...) Jest to wbrew islamowi, aby nazywać Allaha ojcem lub mówić, że ma syna lub że jesteśmy jego dziećmi; jest to najgorszym przestępstwem. (...)
---	--

<http://islam.eu.com/beliefs-overview/allah/>
oraz

<http://www.alahazrat.net/islam/beliefs.php>

(...) A1.10 He is not a father of anyone, nor a son, nor does He have a wife nor any relations. He is self sufficient from all this. (...)	(...) A1.10 On (Allah) nie jest ojcem dla nikogo, ani też synem, ani też nie posiada żony ani innego związku. On jest samowystarczalny. (...)
--	---

<http://questionsonislam.com/question/it-appropriate-use-words-creator-and-create-human-beings>

<p>(...) That sentence, which is uttered in order to educate the child, includes two words that have the meaning of kufr. The first one is calling Allah as father, saying that Allah has the attribute of fatherhood like the Christians. The second one is stating that Allah is in a definite place by saying He is in the sky. (...)</p>	<p>(...) Zdanie to, które jest wypowiedziane aby pouczyć dziecko, zawiera dwa słowa, które mają znaczenie kufr [niewiary]. Pierwsze to nazywanie Allaha ojcem, mówienie, że Allah posiada przymioty ojcostwa tak jak [mówią] chrześcijanie. Drugie to oświadczenie, że Allah znajduje się w określonym miejscu, mówiąc że Allah jest w niebie¹⁵². (...)</p>
--	---

Ale również i odnoszenie się do Allaha jako do „duchowego ojca” jest wbrew islamowi. Dowiadujemy się o tym z fatwy 90195¹⁵³. Również w fatwie numer 370687¹⁵⁴ mamy podane, że nazywanie Allaha ojcem jest zakazane oraz że w islamie jest to wielkim (lub ciężkim) grzechem – uczeni podają, że jest to nawet pewnego rodzaju „szirk”.

Tak więc pan Chadid nazywając muzułmanów dziećmi Boga popełnił według islamu jedno z najgorszych przestępstw. Zastanawiam się jednak czy pan Chadid jest tego świadom? Moim zdaniem jak najbardziej ale cel uświęca środki tak więc odnoszenie się do Boga jako do Ojca może być tutaj narzędziem poprzez które można osiągnąć pewien cel, którym jest oczywiście wprowadzenie w błąd niewiernych wmawiając im, że chrześcijanie i muzułmanie wierzą w tego samego Boga a poprzez to uzyskać możliwość szerzenia islamu w danym kraju.

Oczywiście cała narracja wokół tolerancji, pokoju czy też dążenia do pokojowego współistnienia jest lansowana tylko do czasu. Zazwyczaj dzieje się tak tylko w początkowej fazie islamizacji. W następnej fazie dochodzi już do słownego atakowania niewiernych, a więc szczególnie chrześcijan, zarzucając im sfałszowanie Biblii oraz „nieuzasadnione” czczenie Chrystusa jako Boga.

Terror, wpływy oraz polityka

W dalszej wypowiedzi pan Chadid zamierza nas zapewnić o tym, że wszelkie zamachy, konflikty i „tarcia” są skutkiem polityki, wpływów politycznych itp. Pan Chadid wspomina o tym, że „organizacje terrorystyczne to twór, który nie powstały, gdyby nie działania Zachodu, który szuka¹⁵⁵ pretekstu do interwencji w krajach Bliskiego Wschodu, bo jest tam ropa i miejsca strategiczne”. Najwyraźniej poznański imam chciałby przypisać wszelkie zamachy terrorystyczne tylko i wyłącznie skutkom działalności Zachodu w krajach Bliskiego Wschodu oraz najchętniej zapominałby o tym, że to przecież Mahomet był pomysłodawcą terroru:

<p>https://sunnah.com/muslim/5/7</p>	<p>https://sunnah.com/muslim/5/7</p>
<p>5 The Book of Mosques and Places of Prayer</p>	<p>5 Księga meczetów oraz miejsc odprawiania modłów</p>
<p>Abu Huraira reported that the Messenger of Allah (may peace be upon him) said: I have been given superiority over the other prophets in six respects:</p>	<p>Abu Huraira przekazał, że wysłannik Allaha powiedział: Dano mi wyższość nad innymi prorokami pod sześcioma względami:</p>

¹⁵² Nie chodzi tutaj o raj.

¹⁵³ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=90195>

¹⁵⁴ <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=FatwaId&Id=370687>

¹⁵⁵ Pisownia oryginalna przejęta ze strony misyjne.pl.

I have been given words which are concise but comprehensive in meaning; I have been helped by terror (in the hearts of enemies): spoils have been made lawful to me:	Dano mi słowa, które są zwięzłe, ale wyczerpujące w znaczeniu; pomagał mi terror (wzbudzany w sercach wrogów). Zdobywanie łupów zostało mi dozwolone.
the earth has been made for me clean and a place of worship; I have been sent to all mankind and the line of prophets is closed with me.	Ziemia została dla mnie uczyniona czystą i stała się miejscem oddawania czci. Zostałem posłany do całej ludzkości, a szereg proroków kończy się na mnie.

Jak to więc jest, że sam prorok islamu potwierdza, że to terror pomagał mu odnosić sukcesy? O jakich sukcesach jest tu mowa? Co można takiego osiągnąć poprzez terror?

W innym autentycznym hadisie prorok islamu wyjaśnia nam, że niewierni obawiali się go na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc:

https://sunnah.com/bukhari/8/87	https://sunnah.com/bukhari/8/87
8 Prayers (Salat)	8 Modły (Salat)
(56) Chapter: The sayings of the Prophet (pbuh) "The earth has been made for me a Masjid (place for praying) and a thing to purify (to perform Tayammum)."	(56) Rozdział: Wypowiedzi proroka: „Ziemia została uczyniona dla mnie meczetem (miejscem odprawiania modłów) oraz rzeczą do oczyszczania (do wykonywania tajammum).”
Narrated Jabir bin `Abdullah: Allah's Messenger (ﷺ) said, "I have been given five things which were not given to any amongst the Prophets before me.	Przekazał Jabir bin `Abdullah: Wysłannik Allaha powiedział: „Dano mi pięć rzeczy, które nie otrzymał żaden inny prorok przede mną.
These are: -1. Allah made me victorious by awe (by His frightening my enemies) for a distance of one month's journey.	A są to: -1. Allah dał mi odnieść zwycięstwa poprzez wzbudzanie przerażenia (zatrważającego moich wrogów) na odległość podróży wynoszącej jeden miesiąc.
-2. The earth has been made for me (and for my followers) a place for praying and a thing to perform Tayammum. Therefore my followers can pray wherever the time of a prayer is due.	-2. Ziemia została dla mnie (i dla moich naśladowców) uczyniona miejscem [odprawiania] modłów oraz rzeczą do wykonywania tajammum. Dlatego też moi naśladowcy mogą odprawiać modły gdziekolwiek, kiedykolwiek nadejdzie czas odprawiania modłów.
-3. The booty has been made Halal (lawful) for me (and was not made so for anyone else).	-3. Łupy zostały dla mnie uczynione Halal (zalegalizowane) (a nie były zalegalizowane dla nikogo innego).
-4. Every Prophet used to be sent to his nation exclusively but I have been sent to all mankind.	-4. Każdy prorok był wysyłany wyłącznie do swojego narodu ale ja zostałem wysłany do całej ludzkości.
-5. I have been given the right of intercession (on the Day of Resurrection.)	-5. Dano mi prawo wstawiennictwa (w Dzień Zmartwychwstania).

Spróbujmy sobie to wyobrazić: Mahomet – podobno pokojowy oraz tolerancyjny prorok – zmierza złożyć wizytę niewiernym w odległym kraju. Wśród niewiernych szerzy się jednak strach już na samą wieść o przybyciu Mahometa. Chodzi tutaj na pewno o islamofobię, gdyż ci nietolerancyjni i ksenofobiczni niewierni są z pewnością przewrażliwieni lub nie mają zielonego pojęcia, że islam to religia pokoju i nie powinni się przecież obawiać tak pokojowego i tolerancyjnego proroka islamu. Niestety pokojowy prorok islamu budził tak ogromne emocje, że na miesiąc przed jego przybyciem ludzie obawiali się jego wizyty. Czy to nie brzmi jak zapowiedź wizyty bandyty oraz terrorysty?

Pan Chadid o chrześcijanach w Maroku

Ostatnim już wątkiem jest wypowiedź pana Chadida na temat chrześcijan w Maroku. Pan Chadid oczywiście bardzo życzliwie wypowiada się na temat swoich chrześcijańskich nauczycieli oraz zapewnia, że nigdy nie dochodziło do jakichkolwiek przejawów nieżyczliwości.

Niestety nie możemy zweryfikować czy informacje, które podał pan Chadid, są prawdziwe czy też nie i musimy tutaj uwierzyć panu Chadidowi na słowo, co – moim zdaniem – nie jest najlepszym pomysłem, ponieważ jak dotąd pan imam nie grzeszył wiarygodnością.

Z pewnością w ostatnich 20-30 latach doszło do pewnej zmiany postawy wobec niewiernych w krajach muzułmańskich oraz na Zachodzie wskutek dążenia do powrotu do korzeni islamu. Na Zachodzie mówi się tutaj w tym kontekście o tak zwanej „radykalizacji” muzułmanów, która jest po prostu skutkiem chęci powrotu do prawdziwego ducha islamu. Ta przemiana dzieje się również dzięki internetowi oraz w dużej mierze bezpłatnemu dostępowi do muzułmańskich źródeł, które jak dotąd można było nabyć tylko w wydaniu książkowym. Oznacza to, że każda osoba, która zamierza pogłębić swoją „wiarę”, może to teraz uczynić nie udając się już więcej do biblioteki czy też wydając ogromne sumy na drogie książki takie jak egzegezy Koranu czy też zbiory hadisów. Edukacja może się teraz odbywać w zaciszu domowych ścian.

W ostatnich kilku latach coraz bardziej widać, że szczególnie młodzi muzułmanie pragną powrócić do niczym nie zmałowanej wiary muzułmańskiej. Przykłady takiego powrotu do islamu Mahometa przekładają się na przykład na ubiór, przestrzeganie pewnych zakazów odnośnie żywności oraz stosowanie szariatu w różnych innych kwestiach choćby takich jak przejawianie sympatii wobec niewiernych. Jeżeli pan Chadid nie rozumie dlaczego w dzisiejszych czasach jest tyle przejawów wrogości, wtedy powinien jeszcze raz przeczytać Koran – najlepiej w języku arabskim –, autentyczne zbiory hadisów oraz biografię Mahometa. Osobiście jestem jednak przekonany, że pan Chadid oczywiście wie, że powrót do prawdziwego islamu Mahometa jest powiązany z prześladowaniem chrześcijan, zmuszaniem ich do przyjęcia islamu, narzucaniem dżizji itd.

Gdy słyszę, że terroryści gdzieś porwali księdza ...

Nie jestem w stanie jednoznacznie określić, czy pan Chadid próbuje ponownie okłamać czytelników czy jego wypowiedź jest wynikiem naiwności? Porywania, tortury oraz prześladowanie chrześcijan w tym księży nie są przecież niczym nowym i to nie tylko w krajach muzułmańskich.

Pytanie, które się tutaj nasuwa jest jednak takie: czy takie postępowanie jest zgodne z islamem?

Jak już widzieliśmy Mahomet nakazał muzułmanom walkę przeciwko niewiernym, dopóki ci nie przyjmą islamu lub nie będą płacić dżizji a więc haraczu. Oczywiście odmowa płacenia dżizji to wyrok śmierci¹⁵⁶.

Celem dżihadu jest walka o to, aby słowo Allaha dominowało nad wszystkimi innymi religiami – choć islam per se nie jest religią a raczej wszechogarniającym systemem totalitarnym. Niemniej jednak cel dżihadu to eksterminacja wszelkich innych religii, tak aby czczenie należało jedynie do Allaha – porównaj sura 8: 39¹⁵⁷.

Czy w związku z tym nie należy zwalczać, zabijać i mordować innowierców, którzy według islamu szerzą fałszywą wiarę, czyli chrześcijaństwo?

Jestem pewien, że pan Chadid jest świadom tego, że to co się dzisiaj dzieje w Europie to urzeczywistnienie prawdziwego ducha islamu. Przyznanie się do tego mogłoby jednak skutkować negatywnymi dla pana Chadida konsekwencjami. Dlatego też nie dziwi mnie postawa pana imama, gdy rzekomo ubolewa nad tym, że prześladowani są niewierni.

¹⁵⁶ Porównaj <https://sunnah.com/abudawud/15/136>, <https://sunnah.com/um/1277070>, oraz <https://sunnah.com/muslim/32/3>.

¹⁵⁷ <https://quran.com/8/39>

Dzień islamu w Kościele katolickim

Osobiście nie mogę pojąć dlaczego taki „dzień” został w ogóle powołany w Kościele katolickim? Równie dobrze moglibyśmy ustanowić dzień satanizmu w Kościele katolickim i efekt byłby taki sam. Islam stanowczo i jednoznacznie odrzuca Trójcę, przeczy boskości Chrystusa oraz głosi, że każdy kto uzna Chrystusa za Boga, ten popełnił największy z możliwych grzechów. Jaki sens ma więc dzień islamu w Kościele katolickim? Czy mielibyśmy się doszukiwać jakichkolwiek powierzchownych wspólnych wartości w imię źle pojętej tolerancji?

Pan Chadid przekazał nam również w wywiadzie, że mówił o Jezusie i Maryi. Czy więc mówił o Jezusie, który zmarł na krzyżu jako Zbawiciel ludzkości? Czy islamski Jezus jest Bogiem? Czy głosił, aby się do Niego modlić? Na pewno nie. Według islamu muzułmański Jezus jest tylko i wyłącznie prorokiem, który głosi nadejście najważniejszego proroka wszech czasów: Mahometa. Wszystko w islamie kręci się wokół Mahometa. To Mahomet jest najważniejszym prorokiem, który zwiastuje ludzkości, że to na niego czekał cały świat i tylko Koran jest tą jedyną księgą, za którą należy podążać. Każdy, kto nie jest muzułmaninem musi albo przyjąć islam, albo płacić dżizję. Dżizję płacą jednak tylko Żydzi oraz chrześcijanie. Każda inna osoba, niezależnie od tego czy jest to ateista czy buddysta itd., zostaje postawiona przed następującym wyborem: przejście na islam albo śmierć. Osobiście jestem ciekaw, który polski biskup czy też arcybiskup zgadza się z przesłaniem Koranu? Jeżeli jest taka osoba, wtedy mamy do czynienia z jawną apostazją. Jeżeli nie, to kim są osoby, które przyczyniają się do szerzenia czy też umożliwienia szerzenia się takich herezji w Kościele katolickim? Kim są osoby, które do Kościoła wprowadzają wilki? Dlaczego zezwala się na szerzenie antychrześcijańskich i antychrystowych poglądów w Kościele katolickim pod płaszczykiem tolerancji? Czy osoby duchowne, które zezwalają na szerzenie się islamu w Polsce, są świadome tego jakie zagrożenie niesie ze sobą islam?

Co się dzieje w Muzułmańskim Centrum Kulturalno-Oświatowym

Na koniec pan Chadid podaje, że w Muzułmańskim Centrum Kulturalno-Oświatowym odbywają się wspólne modlitwy, prowadzone są lekcje religii – zarówno w języku arabskim jak i w języku polskim – oraz uruchomiono szkołę dla dzieci muzułmańskich. Oczywiście prowadzone są również warsztaty, wykłady, pokazywane są filmy, można się dowiedzieć czegoś o islamie, zajrzeć do meczetu a wszyscy są mile widziani.

Muzułmańska modlitwa – przeklinanie chrześcijan

Nie wiem czy jakakolwiek osoba duchowna kiedykolwiek zainteresowała się treścią muzułmańskiej modlitwy. Najwyraźniej nie, gdyż to o co muzułmanie modlą się codziennie jest co najmniej szokujące. W surze 1:6-7¹⁵⁸ mamy podane:

Muhsin Khan	Muhsin Khan
Guide us to the Straight Way	Prowadź nas drogą prostą
The Way of those on whom You have bestowed Your Grace, not (the way) of those who earned Your Anger, nor of those who went astray.	Drogą tych, których obdarzyłeś hojnością; nie zaś (drogą) tych, na których jesteś zagniewany, ani drogą tych, którzy zostali sprowadzeni na manowce.

¹⁵⁸ <https://quran.com/1/6-7>

Tafsir Ibn Abbas¹⁵⁹ podaje jednoznacznie, że w przypadku osób na których Allah jest zagniewany chodzi o Żydów a w przypadku osób sprowadzonych na manowce o chrześcijan, ponieważ twierdzą, że Chrystus jest Synem Boga – dowiadujemy się tego np. z tafsiru Ibn Kathira¹⁶⁰:

(...)	(...)
Allah mentions the misguidance of those who were led astray and claimed a son or offspring for Him, as the Jews did with `Uzayr, the Christians with `Isa and the Arab pagans with the angels whom they claimed were Allah's daughters.	Allah wspomina o wprowadzeniu w błąd tych, którzy zostali sprowadzeni na manowce i twierdzili, że posiada On syna lub potomstwo, tak jak uczynili to Żydzi w przypadku `Uzayra, chrześcijanie w przypadku `Isy a arabscy poganie w przypadku aniołów odnośnie których twierdzili, że to córki Allaha.
Allah is far holier than what the unjust, polytheist people associate with Him.	Allah jest o wiele bardziej święty niż to, co przypisują mu niesprawiedliwi politeiści.
(...)	(...)

Jeżeli chodzi o lekcje religii oraz szkołę dla dzieci muzułmańskich, to należy tutaj zadać pytanie, jakie treści są lub będą przekazywane podczas takich lekcji? Oczywiście w pierwszych latach funkcjonowania takich szkół głównym tematem będzie tolerancja oraz szeregienie tak zwanego międzyreligijnego pokoju. Wszystko oczywiście do czasu. Gdy na Zachodzie zaczęły działać szkoły muzułmańskie, wtedy plan edukacji był szczególnie nastawiony na tolerancję oraz współistnienie religijne. Dzisiaj nie ma już o tym mowy. Czy więc Polska zamierza naśladować Zachód i popełniać dokładnie te same błędy?

Odnośnie warsztatów, wykładów oraz filmów należy tutaj wspomnieć o tym, że taka działalność jest częścią pierwszej fazy islamizacji. Chodzi tutaj oczywiście o przedstawienie islamu w pozytywnym świetle oraz o zbagatelizowanie wszelkich niewygodnych lub szkodliwych dla islamu kwestii, które mogłyby zaszkodzić muzułmanom w szerzeniu islamu.

Islamizacja Polski – czy to się uda?

Zasadniczo możliwości są dwie: islamizacja może przebiegać albo pokojowo albo przy użyciu przemocy. W dzisiejszych czasach islamizacja przy użyciu przemocy – czyli najazdu, wojny, inwazji – jest niemalże wykluczona. Proces ten przebiega więc pokojowo i jest prawie całkowicie niezauważalny – do czasu.

Pokojowa islamizacja zależy od różnych czynników a szczególnie od sytuacji w jakiej znajdują się muzułmanie w danym kraju, od liczebności muzułmańskiej, nastawienia rdzennych, niemuzułmańskich obywateli wobec islamu i muzułmanów, wiedzy niemuzułmanów na temat islamu itd. Są to czynniki, które decydują o przebiegu islamizacji oraz o tym jakie środki są dobierane przez muzułmanów aby zrealizować dany cel.

Pełzająca islamizacja – czyli pierwsza faza islamizacji – przebiega zawsze pokojowo i postępuje szczególnie dzięki naiwności oraz niewiedzy niewiernych – czyli niemuzułmanów. Głoszona jest tolerancja, kładzie się ogromny nacisk na dialog międzyreligijny, przekonuje się, że muzułmanie i chrześcijanie wierzą w tego samego Boga, że słowo „Allah” oznacza po prostu „Bóg”¹⁶¹ argumentując, że również chrześcijanie na Bliskim Wschodzie używają tego właśnie słowa odnosząc się do Boga, że posiadamy wspólne korzenie, mamy tych samych proroków, że Jezus z Biblii oraz Isa z Koranu to tak naprawdę ta sama osoba, że Mahomet znajduje się w Biblii, że Jezus oraz Maryja

¹⁵⁹

<http://www.altafsir.com/Tafsir.asp?tMadhNo=2&tTafsirNo=73&tSoraNo=1&tAyahNo=7&tDisplay=yes&UserProfile=0&Languageld=2>

¹⁶⁰ http://www.qtafsir.com/index.php?option=com_content&task=view&id=985&Itemid

¹⁶¹ Allah to imię własne boga islamu – zobacz rozdział „Czy Allah znaczy Bóg?”.

są bardzo szanowani przez muzułmanów, że islam potępia wszelką przemoc, zamachy terrorystyczne, mordowanie niewiernych oraz dąży do szerzenia pokoju¹⁶² wśród wszystkich ludzi itd.

Takie działania mają doprowadzić do sukcesywnego powiększania się społeczności muzułmańskiej poprzez przekonywanie niewiernych do przyjęcia islamu. W tym celu muzułmanie posługują się pokojowymi wersetami Koranu, idealizują osobę Mahometa oraz ukrywają lub też bagatelizują niewygodne fakty odnośnie jego nauki, życia oraz postępowania. W lewicowych mediach lansowany jest wizerunek łagodnego, pokojowego i tolerancyjnego islamu, podkreśla się pokojowość mniejszości muzułmańskiej oraz dążenie do zachowania wolności religijnej. Szczególną popularnością cieszy się również teoria o „umiarkowanych” i tak zwanych „radykałnych” muzułmanach. Radykalni muzułmanie mają być „złymi” muzułmanami, którzy rzekomo nie postępują zgodnie z nauką Allaha i Mahometa.

Wszelkie sukcesywnie pojawiające się złowrogie tendencje wśród muzułmanów określane są jako wypaczenie nauk Mahometa a osoby zabijające niemuzułmanów nazywane są skrajnymi ekstremistami, którzy „z pewnością nie działają w imię islamu”. Najpóźniej na tym etapie odradza się „wrzucania wszystkich muzułmanów do jednego worka”. Aby zrzucić z islamu winę za zamachy popełniane przez muzułmanów ucieka się również do argumentacji zróżnicowanej interpretacji Koranu¹⁶³:

„Koran można interpretować na wiele sposobów a terroryści (muzułmańscy) dokonali tutaj fałszywej interpretacji, bo przecież w każdej religii znajdują się osoby, które wypaczają lub błędnie zinterpretują teksty religijne.”

Temu argumentowi towarzyszy powoływanie się na mniejszość muzułmańską, która od wieków mieszka w Polsce i kieruje się „zasadą pokojowego współistnienia różnych wyznań”. Tym samym nie należy rzekomo obwiniać islamu za działania „kilku procent skrajnych ekstremistów”. Ta argumentacja jest ochoczo podejmowana przez wiele osób oraz wykorzystywana w różnych debatach telewizyjnych. Prawda jest jednak taka, że gdy muzułmanie są w mniejszości, wtedy są rzeczywiście pokojowymi obywatelami danego kraju; to zmienia się, gdy społeczność muzułmańska się rozrasta.

Niewielka liczba osób zdająca sobie z tego sprawę oraz ostrzegająca przed zagrożeniem jakie niesie ze sobą islam oraz że po „pokojowej” fazie szerzenia islamu następuje agresywna faza atakowania niewiernych pozbawiona wszelkiej tolerancji oraz zmierzająca ku dominacji islamu, nie jest jednak dopuszczana do głosu lub jest zastraszana oraz uciszana.

Jak dojdzie do podboju katolickiego kraju?

Pokojowy podbój urzeczywistnia się poprzez podważanie oraz atakowanie wierzeń religijnych – w przypadku Polski będzie to szczególnie atakowanie religii katolickiej. Nie dochodzi do tego jednak na samym początku szerzenia islamu lecz dopiero w późniejszym okresie, gdy islam zyskuje popularność i zaczyna cieszyć się coraz większą liczbą konwertytów zwłaszcza wskutek kłamliwej propagandy polegającej na manipulacji, zniekształcaniu wizerunku islamu oraz Mahometa, dezinformacji – stosowanej również przez niektóre osoby duchowne wspierające muzułmanów w islamizacji oraz przez różne portale, które są określane mianem „katolickich” – oraz przemilczaniu szkodliwych czy też niewygodnych dla islamu faktów.

---

¹⁶² W przypadku szerzenia rzekomego pokoju chodzi oczywiście o szerzenie islamu oraz stopniowe wprowadzanie szariatku jako obowiązującego prawa – tzn. gdy każda osoba przyjmie islam, wtedy na ziemi ma nastąpić prawdziwy pokój, ponieważ nie będzie już niewiernych przeciwko którym należy toczyć dżihad dla Allaha.

¹⁶³ Można by tutaj wywnioskować, że bóg islamu nie jest w stanie wyrazić się w jasny i jednoznaczny sposób.

Faza popularności islamu jest krokiem zmierzającym ku sukcesywnemu podważaniu chrześcijaństwa. Kwestionuje się autentyczność Biblii¹⁶⁴ – choć z drugiej strony muzułmanie doszukują się w niej zapowiedzi Mahometa –, przeczy się bóstwu Chrystusa posługując się ogromnymi brakami wiedzy pośród katolików, podważane jest pojęcie Trójcy Świętej, neguje się przekaz o ukrzyżowaniu Chrystusa oraz argumentuje się, że Koran unieważnia wszelkie poprzednie objawienia i dlatego nie należy za nimi podążać.

Są to działania długoterminowe¹⁶⁵ mające za zadanie systematycznie podważać wiarę katolicką. Jeżeli działania te nie zostaną skutecznie odparte poprzez wzmożoną edukację religijną, demaskowanie islamu oraz nauk Mahometa – również przy wsparciu osób duchownych –, wtedy katolicy w Polsce, którzy w większości przypadków nigdy nie przeczytali Biblii, zostaną sukcesywnie zislamizowani.

Kilka ostatnich słów odnośnie imama Chadida oraz portalu misyjne.pl

Powracając do wywiadu pana Chadida z panem redaktorem Józwiakiem należy zwrócić tutaj uwagę na skalę naiwności z którą się tutaj spotykamy. Wywiad jest pełen dezinformacji, fałszywych przesłań, kłamstw oraz manipulacji. Niestety ani jedna wypowiedź pana Chadida nie zostaje zakwestionowana, natomiast wszelkie kwestie są potwierdzane niemalże jako prawda objawiona. Czemu miał więc służyć ten wywiad? Dążeniu do pokojowego współistnienia opartego na zmanipulowanych oraz nierzetelnych informacjach? Niezależnie od tego jakimi pobudkami kierował się redaktor prowadzący rozmowę z panem Chadidem, należy tutaj jednak stanowczo podkreślić zaangażowanie się portalu misyjne.pl w islamizację Polski.

---

¹⁶⁴ Aczkolwiek – co dziwne – muzułmanie twierdzą przecież, że Biblia oraz Koran pochodzą rzekomo od tego samego „Boga”. Co więcej: według islamu Allah zesłał ludzkości 104 księgi, które – poza Koranem – zostały unieważnione. Możemy się o tym dowiedzieć na przykład z fatwy numer 92097: <http://www.islamweb.net/emainpage/index.php?page=showfatwa&Option=Fatwa&Id=92097>. Księgi Allaha to: muzułmańska Tora (zobacz np. sura 5: 44), muzułmańska Ewangelia a raczej Indżil (zobacz np. sura 5: 46), muzułmańskie Psalmy (Zaboor) (zobacz np. sura 4: 163) oraz Koran. Niestety wszelkie księgi Allaha – oczywiście poza Koranem – uległy sfalszowaniu i jedynie Koran – który anuluje wszelkie poprzednie objawienia – jest jedyną księgą, która została cudownie ocalona przez boga islamu. Muzułmanie chcą nam tym samym dać do zrozumienia, że „Bóg” – w którego wierzą rzekomo zarówno chrześcijanie jak i muzułmanie –, nie jest w stanie ochronić swoich objawień przed rzekomym sfalszowaniem przez człowieka, co jest zgodne z argumentacją wielu muzułmanów według której „Bóg” rzekomo nie chciał aby jego księgi zostały sfalszowane, lecz odbyło się to wbrew jego woli. Z drugiej strony istnieje pewna grupa muzułmanów twierdzących, że do sfalszowania doszło zgodnie z wolą „Boga”, co oznaczałoby jednak, że „Bóg” współdziała z szatanem. Innymi słowy: argumentacja muzułmanów odnośnie sfalszowania boskich objawień jest z góry skazana na porażkę.

¹⁶⁵ Chodzi tutaj o okres czasu wynoszący około 10-15 lat.